Any 1 — Número 18
Preu: 10 pessetes.
Sobrepreu d'1 pesseta per transport urgent a Balears, Madrid, Saragossa i València.
Edita: Premsa Catalana, S.A. Barcelona.
Director: Josep Faulí i Olivella.

AVUI

Redacció i Administració: Diputació, 284. Barcelona-9.
Telèf. 301 00 54 (Barna.: 93.)
Télex: 54063
Tallers: Editorial Mencheta S.A.
Roger de Llúria, 35. Barcelona-9.
D.L.: B. 20.249-1976

Dijous, 13 de maig del 1976

PARLAMENT EUROPEU

Pluralisme per a Espanya

Cal reconèixer la llibertat sindical i legalitzar els partits

El Parlament Europeu en sessió plenària protagonitzà ahir un debat sobre Espanya durant el qual adoptà gairebé per unanimitat (hi hagué dues abstencions) el projecte de resolució presentat per la comissió política d'aquest Parlament i defensat pel socialista francès Maurice Faure.

La resolució assenyala la necessitat per a Espanya de reconèixer la llibertat sindical i de legalitzar tots els partits polítics, i se solidaritza tot seguit amb **«tots aquells que lluiten a Espanya per una democràcia pluralista»**.

El punt referent a la inclusió de les forces comunistes espanyoles en l'esmentada legalització fou sotmès a debat i acceptat per l'assemblea. Aquesta acceptació fou basada pels parlamentaris en el fet que les forces comunistes són tradicionalment legals als països europeus que representen.

Pel que fa al punt de la «solidaritat amb tots els que lluiten a Espanya» es manifestaren algunes divergències al voltant del tema de la violència que obligaren a introduir esmenes en el text. Els parlamentaris democristians manifestaren que tant els governants com els pobles d'Espanya temen, segons llur parer, que **«la violència posi en un compromís la transició d'una dictadura a una democràcia»**. Afegiren igualment que calia barrar el pas a les **«intervencions extremistes»**.

La tendència francesa «Demòcrates per al Progrés» (conservadors) precisà en la seva intervenció que els països de la Comunitat Econòmica Europea no han de substituir els espanyols pel que fa a decidir el ritme que ha de ser donat a la democratització espanyola.

El Parlament Europeu no és una coordinació dels Parlaments dels nou països de la Comunitat Econòmica Europea sinó una Assemblea supranacional dedicada a temes d'importància europea. Els cent noranta-vuit parlamentaris que el componen no estan organitzats per nacionalitats sinó per tendències polítiques independentment a llurs països d'origen i són designats pels partits polítics electoralment representats a cada Parlament nacional.

En aquesta sessió plenària del mes de maig, de cinc dies de durada, el Parlament europeu ha tractat tota una sèrie de temes a més de la qüestió espanyola. Com per exemple, la repressió a Xile i Uruguai, l'harmonització dels diversos sistemes de Seguretat Social vigents als països de la CEE, l'evolució devers la igualtat real del salaris masculins i femenins, etc.

ACTES DE CORRUPCIO I ATAC CARDIAC

El membre de la Comissió Europea Albert Borschette fou víctima al final de la primera diada d'aquesta sessió plenària d'un atac cardíac del qual podrà probablement recuperar-se, segons els especialistes mèdics. El comissari europeu Borschette acabava de participar en un debat sobre possibles actes de corrupció econòmica intentats per diverses societats multinacionals en les persones d'autoritats governamentals nacionals i d'autoritats europees del Mercat Comú. Parlamentaris socialistes anglesos i belgues insistiren en el transcurs d'aquest debat sobre la necessitat d'evitar definitivament els actes de corrupció que han saltat darrerament a la llum pública i que desprestigien la imatge dels governants i de les tasques polítiques dels homes públics.

Parlamentaris liberals intervingueren igualment per tal de denunciar el que consideren atacs sistemàtics en aquesta qüestió contra les societats multinacionals, que jutgen en determinades ocasions sense fonament.

FRANCESC VERDU

MADRID

Entrevista Tarancon-Girón

Està relacionada amb la concentració d'ex-combatents

El cardenal Enrique i Tarancon, arquebisbe de Madrid-Alcalà i president de la Conferència Episcopal espanyola, va rebre ahir l'ex-ministre José Antonio Girón de Velasco, conseller del regne, a primera hora de la tarda.

Es creu que el motiu de la visita ha estat de demanar l'autorització de la jerarquia eclesiàstica per celebrar una missa el pròxim dia 20 per l'etern descans del general Franco. La missa seria la culminació de la concentració que ha estat convocada por la Confederació d'Ex-Combatents.

Aquesta convocatòria, quan s'acompleixen sis mesos de la mort de Franco, pot ser autoritzada, segons ha declarat el tinent general Alvarez Arenas en una entrevista publicada al diari madrileny «El Alcázar». Preguntat el ministre de l'Exèrcit sobre per què no s'autoritza l'anterior manifestació d'ex-combatents i si el Congrès de la UGT, el tinent general Alvarez digué que una no havia estat autoritzada perquè podia pertorbar l'ordre públic en coincidir amb una altra d'ordre contrari, i el congrés havia estat autoritzat perquè «a Europa no diguin que estem tancats a tota evolució».

La Confederació Nacional de Combatents, per la seva banda, ha fet pública una crida que convoca a la seva manifestació. L'esmentada manifestació tindria lloc el dia 20, a les vuit del vespre, a la Plaça Major de Madrid, d'on s'aniria cap a la caserna de la Muntanya. «No es poden esborrar quaranta anys de dignitat nacional en sis mesos d'ingratitud i d'oblit», acaba el comunicat.

PROPOSTA DE LLEI ELECTORAL

El grup parlamentari regionalista, presidit per Laureà López Rodó, va presentar ahir a les Corts una proposta de llei electoral. Així mateix, els membres del grup esmentat foren rebuts pel rei a dos quarts d'onze del matí.

En una conferència de premsa al despatx de López Rodó, la comissió permanent del grup parlamentari regionalista ha informat que considera que la llei electoral és una llacuna a emplenar ràpidament, apreciada a la reforma de les lleis polítiques, i que aquesta llei es proposa d'acompanyar el projecte d'associacions polítiques per què puguin muntar llur pròpia estratègia electoral.

El projecte ha estat signat per seixanta-dos procuradors i, si la Comissió Permanent de les Corts l'aprova, serà tramès al govern. La llei consta de cent tretze articles, dos disposicions finals i una derogatòria.

Respecte a les intencions polítiques del grup parlamentari regionalista, el senyor López Rodó manifestà que no es mouran al marge de la legalitat; es va definir també contra el federalisme. Sobre si el govern els havia consultat l'elaboració de la llei, digué que no, però si un ministre especialment qualificat.

VALENCIA

Tres centres hospitalaris en vaga

L'Hospital Clínic, el Psiquiàtric i la Ciutat Sanitària «La Fe», romandran en vaga tot el dia d'avui per solidaritat amb els quaranta-un treballadors acomiadats d'aquest darrer centre. Així mateix, el Centre de Rehabilitació de Llevant pararà, en principi, dues hores, també per solidaritat amb els treballadors de «La Fe». Rumors molt forts, però no confirmats encara, indicaven que l'Hospital Provincial també farà vaga.

Tanmateix, es mantindran tots els serveis d'urgència i seran atesos tots els malalts que necessitin atenció mèdica inmediata.

Convocada pels treballadors de «La Fe» acomiadats, se celebrà ahir al vespre una conferència de premsa per a informar sobre l'actual situació i les reivindicacions dels treballadors.

Els treballadors de «La Fé» demanen en les seves reivindicacions la readmissió total dels acomiadats i el sobreseiment de tots els expedients: que aquests expedients no siguin aprofitats en pròximes reivindicacions laborals per a prendre represàlies; i, per últim, la dimissió del director de la Ciutat Sanitària «La Fe», senyor Evangelista.

Per als treballadors, el comiat de quaranta-una persones no és altra cosa que un intent de desviar l'atenció pública d'uns problemes que destruirien completament la falsa imatge de «centre model» que fins ara ha fruit la Ciutat Sanitària «La Fe».

Segons ells, «La Fe» no té coberta la totalitat de la seva plantilla, encara que a Madrid figuri com a totalment plena.

La pregunta dels treballadors no pot ésser més senzilla: «¿Què es fa amb els diners d'aquesta gent que no existeix i que cobra?».

«La Fe», amb un pressupost de quatre mil milions de pessetes —pressupost que gairebé dobla el de la totalitat dels altres hospitals valencians— pateix unes nombroses i injustificades deficiències, com són l'atenció absolutament ínfima que és dóna al departament d'urgències de la residència general, on els malalts són col.locats sobre matalassos situats a terra, l'amuntegament en zones d'hospitalització, i la manca total d'higiene.

Con resultat d'una denúncia formal davant del jutjat d'instrucció, alguns dels acomiadats —entre els quals hi ha metges adjunts, ATS, MIR, ajudants de cuina i zeladors— han rebut una citació ordenant-los de presentar-se al jutge d'instrucció n.º 1. Els càrrecs imputats als treballadors són de ser dirigents i promotors d'una assemblea il.legal que se celebrà el passat dia 7, el de formar part d'una manifestació de l'enllaç sindical acomiadat i el de demanar la dimissió del director de «La Fe», senyor Evangelista, així com el d'exigir al director de «La Fe» una resposta immediata a les seues reivindicacions.

Ahir una comissió dels acomiadats fou rebuda pel senyor Nicolás García, governador de València. El senyor García reconegué que aquest conflicte era degut, en part, a la manca de diàleg per part de l'Institut Nacional de Previsió. Però justifica la intervenció de les forces públiques aduint que el problema sobrepassava el marc dels problemes laborals per a incidir en terceres persones, malalts, cosa que, a ell, l'obligava a considerar l'oportunitat d'una intervenció de la força pública en benefici dels internats.

El doctor Conty, director de la residència general, per tal de refermar la seva posició de força, vá entrar al vestuari femení i dit a les que hi eren que, en cas que no ajudaren a realitzar les operacions programades, serien acomiades i, posteriorment, denunciades. Les treballadores, davant aquesta pressió, han tornat a la feina, i ahir ja s'operà amb normalitat.

Des del passat dia 10, es recullen signatures entre els malalts de la Ciutat Sanitària «La Fe» per a solidaritzar-se amb els treballadors en vaga. En aquesta carta, els malalts manifesten el seu agraiment al personal sanitari i la seva solidaritat en les reivindicacions dels vaguistes.

JOSEP TORRENT

EL LLENGUATGE

Hi ha cap pell de conill?

Aquest havia estat, durant molt de temps, el crit tradicional dels drapaires que, amb un sac a l'esquena o amb un carretó, passaven pels carrers oferint de comprar papers, draps, pells de conill i ampolles buides a qui se'n volgués desembarassar. Es cert que a còpia de repetir-lo milers de vegades en resultava solament una cantarella usualment inintel.ligible, però la frase era ben bé aquesta: Hi ha cap pell de conill? **El mot** cap, **doncs, en aquesta frase interrogativa, no vol dir «ni una» sinó «alguna». El sentit primitiu de la paraula** cap **s afirmatiu, com a expressió de la individualitat dins un conjunt** —cent caps de bestiar, a tant per cap— **i és solament a còpia d'usar-la en frases negatives** (no en tinc cap) **que va anar agafant un sentit negatiu. Però el manté, el sentit afirmatiu, en oracions interrogatives** (Hi ha cap pell de conill?), **condicionals** (Si en veus cap, avisa'm) **i en algun altre cas especial** (Que en vegi cap, i ja en parlarem!). **Ara: passa algun cop que, havent demanat a algú, per exemple,** «Si en tens cap, dóna-me'l», **us respongui, humorísticament, «que si es tracta de cap, que en té, mal us el pot donar». Es que en aquell moment recorda només que atribueix al mot** cap **un sentit negatiu, encara que ell mateix se serveixi, sense adonar-se'n, de construccions anàlogues (no solament amb** cap, **sinó també amb els mots** res, gens, mai, en-lloc i ningú). **Costa, aleshores, de fer-li admetre el valor afirmatiu d'aquestes paraules, com si es tractés d'un invent dels gramàtics. Un exemple molt eficaç per a demostrarlo pot ésser l'antic crit dels drapaires que, en general, no devien saber pas gramàtica, però que, com a gent del poble que eren, quan s'expressaven amb tota espontaneitat, sense influències estranyes, ho feien amb construccions gramaticalment perfectes.**

ALBERT JANE

AVUI

- **Per la normalització lingüística** (article de Francesc Vallverdú): p 3
- **En torn del fet nacional** (article de Fèlix Cucurull): p 3
- **Constitució de cooperatives contra el preu del pa** (crònica del nostre corresponsal a Andalusia, Antoni Roig): p 13
- **La crisi governamental sembla propera** (crònica de la nostra redacció a Madrid, per Josep M. Puigjaner): p 13
- **L'ajuntament d'Estella podria dimitir** (crònica del nostre corresponsal al País Basc, Robert Petit): p 14
- **Noces d'argent del rei Baldui** (crònica del nostre corresponsal a Brussel.les, Francesc Verdú): p 15
- **El Partit Comunista, un Estat dintre l'Estat** (reportatge de la nostra corresponsal a Itàlia, Alícia Fajardo): p 15
- **Els bisbes critiquin la DC** (crònica de la nostra corresponsal a Itàlia, Alícia Fajardo): p 15
- **Les eleccions primàries als Estats Units** (articles d'Antoni Reig, Eusebi Ferrer i Albert Abril): p 17

(Drets reservats. Prohibida la reproducció.)

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 1

BARCELONA

La Coordinadora ve a negociar

Mantindrà contactes amb l'Assemblea i el Consell

Segons notícies que van circular ahir en els ambients polítics catalans, a fi de mes vindrà a Barcelona una delegació de representants de Coordinadora Democràtica per mantenir converses amb representants del Consell de Forces Polítiques de Catalunya i de l'Assemblea de Catalunya. El motiu de la visita serà, bàsicament, fixar d'una manera efectiva com s'estableix la relació entre la Coordinadora i aquests organismes polítics catalans. Al si de la Coordinadora es discuteix encara si s'accepta un tracte d'igual a igual amb el Consell i l'Assemblea, és a dir, reconeixent-los com a organismes autònoms, o si només se'ls reconeix com a organismes dependents, cosa que amb tota seguretat no acceptarien l'Assemblea ni el Consell, car s'han definit ja clarament en aquest punt.

Nota de la policia sobre Gil i Martinez

Estàn relacionats amb l'organització O.C.E. (BR)

El dia 4 d'aquest mes va produir-se al passatge Bosch i Labrús, del Poble Nou, un incendi del qual vam informar, i al qual rodejaven estranyes circumstàncies. Una nota de la policia aclareix ara els fets.

Segons una nota de la Direcció de Policia de Barcelona, els bombers van trobar al lloc de l'incendi "gran quantitat de propaganda subversiva subscrita per la denominada "Organización Comunista de España (Bandera Roja)". "Las primeras investigacions —diu la nota— semblen indicar que el foc va ser motivat per un cortocircuit que va imflamar uns draps impregnats de gasolina. Va comprovar-se també que a la planta baixa comercial de la casa hi havia tres habitacions on hi havia dues màquines multicopistes, una impremta offset, dues copiadores de plànols elèctriques, un planògraf de serigrafia, uns altres dos planògrafs dels denominats vietnamites, dues màquines d'escriure elèctriques, gran quantitat de paper, tintes, clixés i tota mena de material d'imprimir, així com arxivadors i documentació relativa a l'abans esmentada organització ilegal, així com, també, grans paquets que contenien propaganda preparada per a ésser distribuïda a diferents punts del país amb un pes aproximat de cinc tones."

"A través de certs documents trobats a l'impremta calandestina", la policia va detenir Josep Maria Gil Martínez, Josep Vicenç Martínez Barceló i Montserrat Alemany Cortés, els quals, segons la nota de la policia, van declarar-se vinculats a OCE (BR).

Com ja hem informat dies enrera, Josep Maria Gil és secretari de l'associació de veïns de la Pau i José María Martínez president de la secció de Trinitat Vella de l'associació de veïns de Nou Barris. Els dos van ser deixats en llibertat el dilluns.

VENEM

2.000 Hectàrees de Pineda

— Caserius.
— Riu i pantà.
— Abundosa caça major.
— Preu interessant.
— A 80 Km. de Saragossa, per la carretera de Tarragona.

"COMERCIO Y CONSTRUCCIONES"

Passeig Pintor Rosales, 28.
Madrid-8

Telfs.: 241-32-40 i 242-33-03

VALENCIA

Programa democràtic per a la Universitat

Fou presentat per la Junta i el Consell democràtic

Davant d'un nombros públic d'universitaris de totes les Facultats del districte de València i de quatre dels nou candidats a rector en les eleccions del pròxim dia 18 el Consell Democràtic i la Junta Democràtic de la Universitat de València han exposat el programa que, segons ells, ha d'assumir el nou rector si es considera democràtic.

"L'objectiu del Consell i de la Junta és la consecució d'una universitat autònoma i democràtica al País Valencià, com a concresió al si de l'universitat del trencament amb l'actual situació" —comença dient el programa.

"L'elecció d'un nou rector ens ofereix la possibilitat d'exigir l'aplicació d'un programa, majoritàriament assumit per professors, estudiants i personal no docent, que significarà l'establiment d'unes condicions més favorables de discussió i mobilització. Tot candidat que es consideri democràtic hauria d'assumir el següent programa:

—El rector haurà de convocar un Claustre Estatutari que aprovi els nous estatuts de la nostra universitat. La composició d'aquest Claustre haurà de ser paritària i equivalent, amb la participació de tots els estaments universitaris.

—Respectar i defensar l'exercici de les llibertats democràtiques.

—Reconèixer l'organització que ací mateix es dóna cada estament.

—No fer ús dels tribunals disciplinaris.

—No fer ús de les mesures de selectivitat.

—Impulsar la composició paritària de claustres i juntes de racultat.

—Garantir l'ús de la llengua catalana a l'universitat, ús que es concretarà com a mínim en:

1r. L'organització de grups en els quals l'ensenyament es farà en català.

2n. La capacitació del personal administratiu i docent —en especial els alumnes de l'escola universitaria de Formació del Professorat de E. G. B.— per a l'ús de la llengua catalana a la Universitat.

3r. Dedicar una part suficient del pressupost a la realització d'actes culturals i concedir especial interès al coneixement de la realitat nacional i social del País Valencià.

4t. Millorar les condicions de treball d etots els estaments universitàris.

La Junta i el Consell fan una crida als universitàris perquè facin seu aquest programa i l'exigeixin als candidats que es presentin a les eleccions.

De seguida han pres la paraula els quatre candidats a rector presents, Brosseta (catedràtic de Dret), Sanchez Ayuso (degà d'Econòmiques), Colomer (catedràtic de Medicina) i Ferrer (degà de Ciencies), que han assegurat estar d'acord amb aquest programa, respecte al qual tan sols tenen diferències de matís.

S'ha obert un debat en el qual alguns alumnes i professors han criticat el programa del Consell i de la Junta dient que mantenia representants del capitlaisme local al Patronat i proposant la substitució de les comissions paritàries, com a organisme encarregat de la gestió de l'universitat i de l'elecció dels càrrecs, per la votació en assemblea per sufràgi universal. El debat es va interompe perquè un treballador de la ciutat sanitaria "La Fe" informés de la vaga que diversos centres sanitàris de Valencia mantenen.

EMILI PIERA

EIVISSA

El cap de l'Extensió Agrària, traslladat

Havia destacat pel seu ajut a la pagesia

Els pagesos d'Eivissa ha rebut un nou cop del qual, sense cap dubte, en rebran les conseqüències: Joan Calvera, fins ara cap de l'agència d'Extensió Agrària d'Eivissa, va ser traslladat en comissió de servei a Caravaca de la Cruz, província de Múrcia. I diem que els pagesos en rebran les conseqüències perquè, en els sis anys que duu al davant de l'agència, el pagès eivissenc ha trobat en Joan Calvera un ajut seriós dins i fora de l'oficina de la dependència ministerial.

Hores després de rebre la carta oficial on li era comunicat el seu trasllat forçós, Joan Calvera ens deia que no era el moment adequat per a parlar de les causes... "El que si podeu dir és que aquesta decisió va contra la meva voluntat". Valorant minimament aquest trasllat forcós, el qual solament pot beneficiar els sectors menys progressistes de l'Illa, no s'entén que un professional com Joan Calvera, condecorat fins i tot pel ministre Allende i Garcia Baxter, es trobi de cop i volta poc menys que confinat en el seu nou destí a Caravaca. La decisió presa pel ministeri no s'entén sense una remor que potser podrem confirmar molt aviat com a notícia: l'oligarquia local, indirectament, ha fet pressió damunt del Ministeri i ha aconseguit que Joan Calvera vagi a parar el més lluny posible d'Eivissa.

Ahir nit es reuní en sessió extraordinària la junta directiva de la cooperativa agrícola "Es Nostro Cap", reunió en la qual es va tractar el cas en detall. Aquesta cooperativa es la més gran de les Illes i reuneix mil cinc-centes famílies pageses d'Eivissa.

Pmò:.

RAFAEL PASQUET

MORA D'EBRE

Professors contra alumnes

Des de Móra d'Ebre ens informa Josep Caçador que a la reunió de pares i professors que s'ha de celebrar avui a l'Institut d'Ensenyament Mitjà i que ha organitzat el president de l'Associació de pares d'alumnes, no hi podran assistir els alumnes per expressa prohibició dels professors, tot i que el president de l'Associació hi estava plenament d'acord.

CAMBRILS

Les Terceres Vies, prohibides

El governador civil de Tarragona ha prohibit el cicle de conferències que sobre el tema "Les terceres Vies" havia d'iniciar dimarts passat Jordi Gil, de Convergència Socialista, al teatre Lasalle de Cambrils.

Els altres ponents previstos eren Heribert Barrera, Josep Verde, Solé Barberà, López Llaví i Anton Canyellas.

PERPINYA

Oberta la campanya per a eleccions municipals

Tan bon punt acabades les eleccions cantonals del mes de març del 1975 (en les quals s'elegeixen una mena de diputats provincials), Catalunya del Nord es troba una altra vegada en el camí d'una nova campanya electoral, la de les eleccions municipals que tindran lloc l'any vinent.

El doctor Louis Camo va començar fa pocs dies aquesta campanya en una conferència de premsa on anuncià que encapçalaria una llista electoral composta essencialment per membres de l'actual majoria que recolzen el president Giscard d'Estaing. El doctor Lluís Camo va insistir en el fet que no veia cap raó per a una aliança amb el senyor Paul Alduys, actual batlle de Perpinyà recentment expulsat del partit socialista per no haver respectat els acords de les esquerres i haver lluitat contra el senyor Camo a les darreres eleccions cantonals. **"No m'agraden els tramposos"**, va dir al final.

La lògica voldria que n'hi haguessin tres, de llistes: la de la majoria presidencial (dreta), la del senyor Alduys, que agrupa elements diversos que es diuen socialistes, humanistes o demòcrates, i la de la unió de les esquerres (partit socialista, partit comunista i radical d'esquerra).

La resposta de l'actual batlle no s'ha fet esperar. **"El to i el contingut** —ha dit— **de la conferència de premsa del doctor Camo** (...) **són sorprenents. Es molt de doldre, per a ell, que la seva campanya per fer-se amb l'Ajuntament de Perpinyà es fonamenti en declaracions que són inexactes o mentideres o, fins i tot, a vegades, difamatòries."**

El nou comitè executiu del partit socialita dels Pirineus Orientals, elegit per votació dissabte passat en un congrés extraordinari, va nomenar el senyor Pierre Esteve per al càrrec de secretari federal. Notari. el senyor Esteve és igualment conseller general (mena de diputat provincial) del cantó de sant Pau de Fenollet.

LLUIS RIBES

COPA D'EUROPA

El Bayern, campió per tercera vegada

Un gol de Hoeness matà els somnis francesos

Per tercera vegada consecutiva, ahir, a l'estadi Hampden Park de Glasgow, el Bayern de Munic va guanyar la Copa d'Europa de clubs campions de Lliga en vèncer el Saint-Étienne per 1—0. Victòria escarida de resultat i també de joc, puix que l'equip alemany amb prou feines ha demostrat aquesta vegada les qualitats que li van permetre de guanyar el Real Madrid a les semifinals.

Com ja havia passat dues vegades amb l'Stade de Reims, un altre club francès no ha pogut superar la condició, bé és veritat que prou important per a un país on el futbol no es "rei", de finalista. Però, a diferència de les dues ocasions anteriors, aquesta vegada, ahir, el Saint-Étienne ha estat molt a prop de poder inscriure el seu nom a la llista de guanyadors de la més important competició de clubs.

Arribant més vegades davant del portal de Maier que no els alemanys davant del de Curkovic, els francesos han comès el greu error d'abusar excessivament del centre de l'atac menyspreant massa les possibilitats ofertes pel joc de les ales.

Malauradament per al Saint-Etienne, les poques ocasions que els alemanys han tingut han servit per a marcar l'únic gol del partit. Ha estat en el minut 12 del segon temps quan Roth pogué introduir la pilota a la porteria de Curkovic com a conseqüència d'un llançament directe des de fora de l'àrea. Si, a aquesta circumstància, hi afegim un gran tret de Rummenige al minut 36 del primer temps i un altre de Hoeness, el millor atacant del Bayern, al minut 35 del segon temps, tindrem pràcticament complet el panorama del joc d'atac alemany.

Els francesos, per llur banda, disposaren de dues excel·lents oportunitats quan Bathenay, de primer (33 m), i Hervé Revelli, després (39 m), enviaren dues pilotes al travesser de Maier.

Saint-Etienne: Curkovic, Janvion, Repellini, Piazza, Lopez, Bathenay, P. Revelli, Larqué, H. Revelli, Santini i Sarramagna (Rocheteau)

Bayern: Maier, Hansen, Horsmann, Schwarzenbeck, Beckenbauer, Roth, Rumennige, Durnberger, Müller, Hoeness i Kapellmann.

Kubala donà la llista de la selecció

Kubala ha convocat quinze jugadors per al partit d'Alemanya del dia 22 de quarts de final de la Copa d'Europa. Són: Iribar i Miguel Angel; Capón, Migueli, Sol, Benito i Camacho; Alabanda, Villar; Asensi i Del Bosque; Churruca, Satústregui, Quini i Santillana. Són novetats la reincorporació d'Asensi i l'absència de Solsona.

ALTRES INFORMACIONS

— Szusza continuarà per sisè any consecutiu amb el Betis.

— Ferrer de l'Espanyol ha estat suspès per un partit per acumulació de targetes. No jugarà contra l'Oviedo.

— La directiva de l'Espanyol no ha pres cap acord sobre les declaracions de Caszely. S'espera la tornada de Meler. Al mateix temps, Santamaria tornarà a signar la setmana vinent per a un any més.

— Juango, que es retirà arrel del València-Barcelona, serà president del col·legi navarrès d'àrbitres des de demà.

— La Volta Ciclista a Navarra ha estat anul·lada per causa dels incidents esdevinguts diumenge a Montejurra.

— El Bilbao i la Real Sociedad tenien raó en l'afer dels oriunds, segons un informe de la Comissió designada per la Federació.

Anit tingué lloc l'assemblea del Joventut, a la qual assistiren uns cents socis. La qüestió central era la reelecció d'A. Mas com a president del club, car era l'únic candidat que s'havia presentat.

BARCELONA

Més de 40 milions per a l'Hospital Oncològic

A les 9 del vespre, la xifra de recaptació passa dels quaranta milions de pessetes, però manca l'última recollida a les taules on encara es postula.

A aquesta xifra, s'haurà d'afegir l'import d'aquesta última recollida i la dels donatius directes per a l'Hospital Oncològic, que com d'altres anys s'han anat rebent en el nostre local del carrer de Marc Aureli, 14. Esperem donar la quantitat exacta de la recaptació a finals d'aquesta setmana i esperem arribar als cinquanta milions de pessetes.

Nois/noies

que sàpiguen conduir ciclomotor calen per a repartir diaris a l'Hospitalet, Cornellà, Esplugues i Vallvidrera, de 7 a 9 del matí.
Presenteu-vos de 8 a 9 del matí al carrer Diputació, 284, 3r, i demaneu pel senyor Guilera

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 2

Per la normalització lingüística

"LA cooficialitat és l'única solució liberal del problema." Aquesta frase no és pas de cap autor dels nostres dies: pertany a Valentí Almirall i la va escriure el 1887 replicant Núñez de Arce, el qual havia expressat nombrosos recels enfront de les reivindicacions catalanistes. Malgrat que han transcorregut gairebé noranta anys des d'aleshores, aquelles paraules no han perdut actualitat.

Ara bé, ¿com entenia Almirall la cooficialitat de llengües? Ell mateix la descriu així: "Quant a l'ús parlat i escrit de la nostra llengua catalana, sempre hem sostingut el mateix criteri i mantingut el mateix punt de vista. Per dignitat, per justícia, demanem, en la nostra regió i per als poders o autoritats que la representen i la dirigeixen, la cooficialitat o la igualtat de drets entre aquella i la general d'Espanya, sense oposar-nos, sinó al contrari, que en aquelles altres regions que tenen una llengua especial s'adopti el mateix criteri. Mai no hem aspirat a imposar-la, no ja a cap part d'Espanya, sinó ni tan sols a la nostra mateixa regió: n'hi ha prou amb poder parlar-la i escriure-la oficialment i que amb ella hagin d'entendre'ns i es facin entendre els qui ocupen càrrecs oficials".

Si analitzem atentament aquestes paraules, ens adonem que Almirall no distingia entre dos tipus fonamentals de cooficialitat lingüística: una cosa és la cooficialitat territorial (o interna), és a dir, aquella que s'aplica dins un territori determinat pertanyent a un Estat multinacional (en el cas nostre podria ser, per exemple, Catalunya o els Països Catalans); i una altra és la cooficialitat estatal, o sigui la que es practica fora de l'àmbit lingüístic particular, especialment en certs organismes comuns de l'Admnistració central, com ara el Parlament, etc. Això significa, també, que dins cada territori la llengua pròpia és d'oficialitat estricta o preferent.

Segons el meu parer, la cooficialitat territorial no és més que un esglaó en el camí d'una autèntica normalització lingüística, si realment el propòsit és que la llengua fins aleshores dominada recuperi la plenitud dels seus drets. D'una banda, les necessitats pràctiques d'aquest bilingüisme oficial solen ser transitòries (s'aplica mentre subsisteixen importants nuclis de ciutadans allòglots, és a dir, de llengua diferent a la territorial). D'altra banda, com algú ja va veure l'any 1906, arran del I Congrés Internacional de la Llengua Catalana, cal avançar una mica més si realment desitgem un estatut jurídic paritari entre les diverses llengües d'un Estat.

Per cert, és molt interessant de recordar aquí la ponència sobre "La llengua catalana y els poders públichs", presentada en el Congrés per un home tan poc sospitós de separatisme com J. Bertran i Musitu (1875-1957), un regionalista convertit més tard al franquisme. El punt I de la ponència sobre els drets de la llengua catalana establia: "tot Estat en el que s'hi integrin pobles de llengua catalana ve obligat al seu foment y a la seva protecció". El punt II deia: "Aquest foment y protecció ha d'exercir-los l'Estat en les següents formes: 1a Mentres existeixi a Espanya un Estat unitari: a) servint-se en la seva vida administrativa general, en la de justícia y en l'enseyança, quan se tracti de pobles de llengua catalana o a ells se refereixi; b) reconeixent el dret d'usar-la als que la parlen, en tots els actes privats y públichs; c) enseyant-la en els demés pobles de l'Estat; d) fomentant els estudis superiors de la llengua, el seu teatre, estimulant els seus cantors, els seus poetes, els seus romancers, i premiant llur tasca en els concursos per l'Estat degudament organisats. 2a Quan se constitueixi l'Estat Català, la llengua catalana serà declarada llengua oficial, ab totes les conseqüències naturals d'aquesta declaració". I el punt III i últim propugnava: "També l'Estat ha de reconèixer el dret dels catalans a parlar la llengua catalana en el Parlament".

Sembla clar, doncs, que els homes de la Lliga —almenys aleshores— prescindien, per al futur, de la cooficialitat territorial. Prat de la Riba era conscient que una plena normalització havia de superar a la llarga aquest estadi. ¡Què lluny som d'aquell desideràtum si pensem que la legislació vigent (Decret de 31-X-1975) estableix com a única llengua oficial el castellà! En definitiva, el que preconitzava la ponència de l'any 1906 és una situació lingüística dins l'Estat espanyol com la que avui tenen Suïssa o Bèlgica, és a dir, una situació de cooficialitat estatal. Mentre que la cooficialitat territorial és una solució parcial i/o transitòria, la cooficialitat estatal respon a unes exigències d'estricta igualtat: és una proposta democràtica i satisfactòria des del punt de vista sociocultural, perquè admet al mateix temps l'oficialitat de cada llengua dins el seu territori concret.

FRANCESC VALLVERDU

Entorn del fet nacional

PER diverses causes, entre les quals cal destacar la manca de llibertat d'expressió, el fet nacional català no sempre ha estat explicat d'una manera correcta. D'altra banda, sovint és objecte de valoracions extremadament subjectives, fonamentades tan sols en prejudicis. A conseqüència de tot plegat, entre afirmacions i negacions rotundes, ens trobem amb una terminologia que, fent tota mena de cabrioles semàntiques, no significa la mateixa cosa per a tothom. Es el que succeix en el copcepte de **separació** i els seus derivats que, submergit en un garbuix de connotacions, ha desorientat molta gent; i mentre els uns el fan servir d'espantall, n'hi ha d'altres que intenten desterrar-lo del llenguatge corrent de la mateixa manera que certs mots que designen determinades parts del cos són silenciats en els nuclis socials puritans. De vegades, ha estat usat sense venir-hi a tomb.

No ve a tomb, per exemple, dir que la guerra dels segadors era una guerra de separació, si és que amb aquest mot volem indicar que la Catalunya-Principat es deslligava d'un altre país, ja que amb cap país no estava unida. El Principat de Catalunya, que com València i les Illes Balears havia tingut un monarca comú amb Aragó, sense, però, que tots plegats constituïssin un cos polític unitari, sinó una confederació, per causa d'uns esdeveniments prou coneguts que culminaren amb l'enllaç matrimonial de Ferran i Isabel, en regnar el nét d'ells dos —Carles I—, junt amb tota la Confederació catalano-aragonesa passava a tenir el mateix monarca que Castella i que Portugal, durant seixanta anys. Malgrat que amb tendència restrictiva per a cada un dels fets nacionals peninsulars, es tractava d'una confederació més àmplia. Catalunya continuava amb les seves propies Corts, de les quals es derivava la Generalitat i, com havia quedat establert des de feia segles, cap monarca no era reconegut pels catalans fins que no havia jurat respectar i defensar les Constitucions de Catalunya. Es tractava, doncs, d'una monarquia pactada. Felip III (tercer a les terres de la Confederació catalano-aragonesa i a Portugal, IV a Castella) va trencar el pacte.

Secundant la política del Comte Duc d'Olivares, Felip III pretenia imposar al Principat de Catalunya les lleis que regien Castella; no pas perquè ningú considerés que aquestes lleis eren més justes, sinó perquè eren les que afavorien els designis de les oligarquies que li donaven suport. Unes lleis que, de molts anys ençà, permetien l'explotació del poble castellà que, a Villalar, vençuts els comuners, havia perdut les últimes esperances de llibertat. Mentre a Castella el rei, entre altres prerrogatives que limitaven considerablement els drets dels ciutadans, tenia la de poder ordenar l'enrolament de tothom als terços i la d'exigir tants d'impostos com li eren necessaris, al Principat, on el poble fruïa de molta més llibertat, ningú no podia ser mobilitzat si el territori català no era envaït, i els únics impostos possibles eren els que les Corts catalanes aprovaven. Les Constitucions de Catalunya, per tant, eren un obstacle a l'expansió imperialista de la Corona que, amb la campanya de Flandes, cada dia necessitava més homes i diners.

L'actitud de la Corona enfront de la legislació i de les institucions polítiques catalanes, provocà la revolta dels segadors que fou secundada per la Generalitat, i el Principat va canviar de monarca. Es el mateix que havia fet al segle XV amb Joan II, que no era pas rei de Castella; i com aleshores, després d'uns anys de guerra, acabà reconciliant-se amb el monarca que havia destronat. Ni en un cas ni en l'altre hi havia separació en relació a cap altre poble; es tractava, simplement, d'evitar la submissió.

Els catalans van tornar a canviar de rei quan Felip d'**Anjou (IV** als Països Catalans, V a Castella, V a tot arreu, quan els catalans van ser derrotats) adoptà actituds que els feren témer que la política del Comte Duc d'Olivares seria de nou assajada. L'Arxiduc Carles d'Austria els oferia més garanties. I, aquesta vegada, no solament fou el Principat el que deixà de reconèixer Felip d'Anjou, sinó tota la confederació catalano-aragonesa.

Ara, tampoc els catalans no lluitaven per separar-se de cap altre poble, sinó en defensa dels seus drets nacionals. I aquesta vegada encara apareix amb més claretat un factor importantíssim: els catalans manifesten, en repetides ocasions, i en les més solemnes, que en lluitar per la seva llibertat defensen, també, la dels altres pobles. D'una manera ben concreta, tot lamentant que els castellans haguessin vist "eclipsada del tot la seva llibertat en la desgraciada batalla de Villalar", denuncien que les oligarquies que els governen, per tal de tenir "més mà en despòtic poder", els proposen "facilíssims pretextos per a poder fer naturalesa de l'odi" contra els catalans. Els "enganyats pobles de Castella", llegim en els papers catalans d'aquella època, "dignes són de compassió (...) per l'ambició, vanitat i cobdicia dels ministres passats que, com famolenques sangoneres han xuclat amb la seva ignorant conducta la sang dels senzills pobles". Els catalans, doncs, tenien consciència de no estar enfrontats amb un altre poble —el de Castella— sinó amb els qui, després d'haver-lo esclavitzat, intentaven d'esclavitzar-ne d'altres. La llibertat que volien per a ells, la volien també per a tots els altres pobles de la Península. Lluitaven per la llibertat de tots plegats dins l'estructura de la monarquia federal.

Tindrem, doncs, que el separatisme català mai no ha existit? Pilons interminables de documents demostren que començà a configurar-se tan bon punt els Països Catalans van perdre la seva llibertat política per a, súbdits ja de Felip V, passar a dependre del "Consejo de Castilla". En el moment en què tota la Península, excepte Portugal, esdevé, de fet, una gran Castella, el separatisme —independentisme potser seria el nom més escaient— neix. Un separatisme, un independentisme, però, que no significa mai isolament; que, impregnat del mateix sentit solidari que tenien els defensors de la Barcelona assetjada els anys 1713-1714 pels exèrcits de Felip V, vol la llibertat de tots els pobles i la germanor entre tots ells. Un separatisme, un independentisme que, arrelat en la tradició de la confederació catalano-aragonesa, en la qual la independència de cada país i l'estreta col·laboració de tots ells, no tan sols no eren antagòniques, sinó que es complementaven, no rebutja els pactes, les aliances, la coordinació entre nacions —com més nacions millor—, sinó que s'hi sent del tot predisposat. El que vol és que no n'hi hagi d'oprimides ni de discriminades.

Imaginem, per un moment, que la confederació catalano-aragonesa, que lluitava pel triomf de l'Arxiduc Carles d'Austria, hagués assolit el seu objectiu i que els Països Catalans, arraconant el concepte de llibertat per a tothom que els movia, en nom d'Espanya haguessin volgut, i pogut, explotar la seva victòria sotmetent el poble castellà a les seves conveniències i imposant-li la llengua catalana, que llavors hauria esdevingut la llengua espanyola. Per molt que els castellans ja estessin acostumats a la subjecció, ¿haurien acceptat aquests greuges? No oblidem que, durant l'Edat Mitjana, Castella va ser separatista enfront de Lleó que, deien, volia **"asoberbiarla"**.

FELIX CUCURULL

BUSTIA

"AJOBLANCO"

Senyor Giner Boira:
Divendres 2 d'abril publicava a "Las Provincias" un article indignat que jo m'atreviria a qualificar d'indignant. Si no ho vaig entendre malament vostè volia fer extensiva —implícitament, si més no— a tot Catalunya, a tot allò que siga català, la "repulsa de tots els valencians" a partir d'uns articles apareguts a una revista minoritària, escrita en castellà, poc catalana i gens catalanista.

VICENT
(València)

AMOR AL PROISME

Honestament crec que cristians i comunistes podem col·laborar perquè els uns i els altres tenim en comú quelcom: l'amor al proïsme. Divergim en les motivacions i, no cal dir-ho, quant a la Causa primera, però crec que a l'hora de fer carreteres, de guarir malalties, de construir ponts i edificis, de crear Art i fer Ciència, podem estar d'acord amb les tècniques per bé que els comunistes ho farem per a glòria de la Humanitat i els cristians per a glòria de Déu. Mes, al capdavall, si Déu se'ns està mirant a tots, sabrà ben bé qui és vitalment interessat en la defensa de les veritats i qui o quins volen el confusionisme, que és una de les maneres d'afavorir el manteniment dels privilegis d'uns pocs sobre la majoria del poble.

EUGENI BOSCA I CANO
(València)

NO AL PANTA DE RIALP

M'ha agradat molt l'article del senyor Ricard Font, publicat el 28 d'abril proppassat, perquè defensa el mateix criteri que he anat explicant des dels periòdics lleidatans. Cal que els habitants del Mig-Segre afectats per les obres del pantà sapiguen que molts regants del Pla d'Urgell no desitgen pas el seu sacrifici en pro d'un desenvolupament utòpic. Creiem que abans de començar una obra de tanta importància caldria planificar i coordinar la producció futura de les nostres comarques: resoldre els punyents problemes de la fruita, i de l'oli, les crisis periòdiques de la cria del porc i del pollastre, i les probables superproduccions d'hortalisses...

ANTONI ARQUES BARRUFET
(Juneda, Les Garrigues)

CANVI

El Banc Comercial Espanyol del carrer Comtal llueix ja fa temps el rètol de canvi, encapçalat en català i amb les nostres eixerides quatre barres.

Em plantejo sovint la qüestió de per què d'altres entitats s'han aturat tanmateix, com si visquesin trenta-sis anys enrera.

MARIA ANGELS SAGRERA MARIGO
(Barcelona)

CINEMA

La Setmana de Cinema de Barcelona, que aquest anys arriba a la divuitena edició, fou el primer Festival especialitzat del món al qual la FIAPF reconegué oficialment. Fou l'any 1964, molt abans que Valladolid, Benalmàdena i, naturalment, Bilbao.

JOSEP M. OTERO
(Barcelona)

Per ésser publicades, les cartes ens han d'arribar amb totes les dades del seu autor, i han de ser breus. Si la seva extensió és excessiva, podran ésser reduïdes per la Redacció.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 3

Verge de Borjas

Collita limitada

L'oli de Borjas Blanques
La comarca és petita.
La collita, curta.
De cada arbre
no poden obtenir-se
més de 3 litres de bon
oli.

Diuen que és el millor
oli d'oliva del món.
I segurament és cert.
Borjas té el clima,
la terra, els arbres
i el homes, gent que
estima la terra i la feina.
De fa generacions,
l'oli és el seu orgull
tant com el seu mitjà
de vida.
I a Borjas, no
hi ha arbres per
fer gaire oli.
Potser és per
això —perquè
la quantitat
no és molta—,
Borjas s'ha
escarrassat a
aconseguir qualitat.

Collita limitada
Cada ampolla d'oli
Verge de Borjas porta
una etiqueta
numerada.
L'etiqueta garantitza
l'origen i el control
de qualitat.

El número controla la
quantitat.

L'oli verge
Res de refinats, ni de
processos industrials.
Oli de primera
premsada. La mel
de l'oliva. Unes gotes
de cada fruit.
I prou.

L'oli —el bon oli
de Borjas
Blanques— tal com
el dóna la terra
Oli amb bon gust.
No insípid.
Oli amb personalitat.
Oli per a amanides,
i la verdura i el pa
amb tomaquet.
Oli per a aquelles
coses on l'oli
és l'important.
Tasti'l.
I difícilment
l'oblidarà.

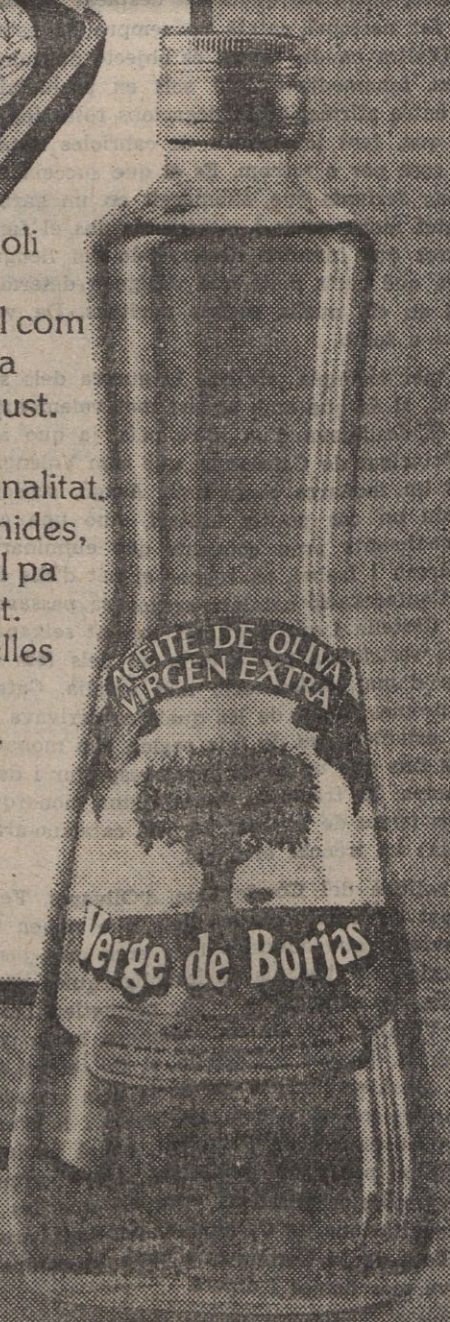

Si el tasta, ja ha begut oli.

Envasat per Unió de Cooperatives de Borges Blanques.
Distribuit en exclusiva per I. PONT de Tàrrega. Telèfons: Barcelona (93) 337 25 08. Tàrrega (973) 31 08 04. Reus (977) 30 45 40. Banyoles (972) 57 05 97.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 4

PLA COMARCAL

Manifestació de protesta a Gràcia

Van reunir-se unes mil cinc-centes persones

Ahir, com estava previst, els veïns de Gràcia es van manifestar pel seu barri en contra del Pla Comarcal.

Des d'un quart de set es va anar concentrant gent a la plaça Raspall i des d'allí es va anar en manifestació pels carrers del Profeta, Siracusa, Milà i Fontanals, Puig Martí, i Penedès fins a la plaça de Rius i Taulet on va ser llegit un manifest que, resumit deie:

"El Pla Metropolità projecta sobre el nostre barri dues grans vies de circulació de l'ampliada del Cirturó de Ronda que s'encreuen al mig de Gràcia i la divideixen en quatre trossos. Són la "Via O" i una altra via que des del carrer Encarnació arriba fins a la Rambla del Prat. A més, s'assenyalen zones de remodelació als voltants de la "Via O" i la quasi totalitat dels edificis entre els carrers de Menéndez Pelayo, Travessera de Gràcia, Bailèn i Còrsega, més de 50.000 veïns, resten afectats".

Aquest manifest és signat per setze entitats de Gràcia que "fan constar la seva preocupació pels "Lluïsos de Gràcia" afectats pel Pla", i diuen que li faran costat en estreta col·laboració i solidaritat.

Es calcula que a la plaça de Rius i Taulet es van reunir unes mil cinc-centes o dues mil persones que, després de cridar slògans com: "Diguem no a la Via O", "No al Pla Comarcal", "Veïns al carrer", "Ajuntaments democràtics", "Viola dimissió" es van dispersar pacíficament cap a dos quarts de nou sense que intervingués la policia que era present des de primera hora. Un grup bastant nombrós va continuar en manifestació fins a la plaça del Sol on va fer una sentada. Els manifestants portaven pancartes i una de les més eloqüents deia "16 escoles derrocades, 3.000 nens al carrer".

AVUI REUNIO SOBRE EL PLA COMARCAL

Avui es reunirà per segona vegada la Comissió Provincial d'Urbanisme en sessió d'estudi per tractar del Pla General Metropolità d'Ordenació Urbana de Barcelona. Hom creia que en aquesta segona reunió s'enllestiria definitivament el Pla, però sembla que no serà així i que la tan debatuda aprovació es pot demorar encara molts mesos.

EL SEMAFOR DEL CARRER ALELLA

Ahir a la tarda van tornar a sortir al carrer els veïns de la cruïlla del carrer d'Alella amb el d'Arnau d'Oms, tot reivindicant un semàfor. Van tallar la circulació del passeig de Fabra i Puig fins al voltant de les nou de la nit que va fer acte de presència la Policia Armada. A última hora de la tarda els veïns es van reunir en assemblea a la cruïlla esmentada i decidiren continuar fent accions per aconseguir el semàfor.

AMICS DE LA CIUTAT

Trueta, medalla de "català il·lustre"

L'insigne metge Josep Trueta, gran ortopedista i catedràtic de la Universitat d'Oxford, ha estat honorat amb la medalla de "Catalans il·lustres" per l'Associació d'Amics de la Ciutat. La medalla duu gravada l'efígie del gran metge barceloní.

En el curs de l'acte en què li fou oferta la medalla, el doctor Trueta va agrair als Amics de la Ciutat la distinció de què el feien objecte i la va fer extensiva a tots els catalans.

El vam entrevistar breument i ell va respondre amb molta amabilitat les nostres preguntes.

—¿Quins mèrits creieu que us han fet valedor d'aquesta medalla?

—Home, he estat trenta anys fora de Catalunya i mai no he deixat de ser català. Potser ha estat aquesta la raó que han triat els amics per honorar-me amb aquesta medalla.

—¿Com voldrieu que fos aquesta terra que avui us homenatja?

—Voldria que fos com un focus de llum que pogués ser imitat des de fora per la seva capacitat i la seva eficàcia, i que servís d'exemple, contra qualsevol corrent de violència, amb la nostra pràctica de civisme.

J. R.

ATRACAMENT

Mor un guarda jurat a Pla de Fornells

Ahir al migdia, capa les dues, va produir-se un atracament en la sucursal del carrer Pla de Fornells, a Verdum, de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat i hi morí —com a resultat de l'enfrontament amb armes— el guarda jurat que feia guàrdia en aquesta oficina bancària.

Els fets, suscintament, van ser que dos homes i una dona, armats amb metralleta i pistoles, van entrar a l'entitat bancària, apoderantse de cinquenta mil pessetes. Va produir-se un tiroteig, com a resultat del qual va morir el guarda, que es deia Josep Miquel Borja.

COSTA BRAVA, A PROP DE PALAMOS

Som una comunitat de propietaris que ens hem creat un reduït nucli residencial per l'esplai de les famílies, tenim restaurant privat, club social, pistes de tenis, torres i terrenys per adjudicar solament a 8 nous socis. Volem persones a nivell social i amb gust

Demaneu entrevista al nostre senyor Giró. TEL. 228-03-00.

ACTIVITAT POLITICA

El Consell contra l'agressió a Montejurra

El Consell de Forces Polítiques de Catalunya, en la reunió que va celebrar dimarts passat, va prendre, entre d'altres acords, el d'expressar la més enèrgica protesta —segons ens comunica el secretariat de torn del Consell que aquest mes correspon al Partit Carlí de Catalunya— per l'agressió que bandes armades d'extrema dreta, van dur a terme contra els assistents als actes de Montejurra.

Aquesta agressió —continua l'acord del Consell —va produir un mort i diversos ferits, entre ells, un company del Partit Carlí de Catalunya, organització membre del Consell, de què volen remarcar l'actitud responsable davant l'evident provocació i de la qual el Consell de Forces Polítiques de Catalunya és solidari.

PRESENTACIO DEL CENTRE D'ESTUDIS SOCIALISTES

Ahir, en una conferència de premsa, fou presentat públicament el Centre d'Estudis Socialistes. Hi van donar el nom Conxa Aguirre, Anna Balletbò, Josep Maria Bas, Josep Maria Forn, Jordi Gil, Eugeni Giral, J. A. Gonzàlez Casanova, Jaume Lorès, Ernest Lluch, Pasqual Maragall, Isidre Molas, Jacint Raventós, Santiago Roldan, Xavier Rubert de Ventós, Narcís Serra i Josep Maria Vegara.

El CES va néixer fa un any com a lloc de debat d'estudiosos socialistes. Bona part de les seixanta persones que avui en formen part són membres de Convergència Socialista de Catalunya, però hi ha també, segons se'ns va dir, independents socialistes. "Es posa com a única condició per a l'ingrés no pertànyer a cap partit polític que no sigui CSC", va explicar Isidre Molas. Tots els integrants de CES coincideixen en la neccesitat de la construcció d'un Partit Socialista de Catalunya.

"No és un muntatge de Convergència Socialista de Catalunya", ens digueren, bé que els estudis del Centre han servit a CES per a elaboracions d'alternatives polítiques sectorials, en la línia de ruptura democràtica i socialisme.

Els estudis del CES es fan conèixer a través de "Correspondència", publicació de debat de Convergència Socialista de Catalunya, a través de conferències i a través d'articles. En preguntar si els diners obtinguts amb la publicació de treballs signats per membres del CES a diaris i setmanaris anaven a parar a la caixa del Centre, ens contestaren que cada grup de treball decidia sobre el particular i que, en defintiva, el CES es mantenia únicament i exclusiva de les quotes dels membres. "Paguem per hora treballada", digué Josep Maria Vegara irònicament.

Les tasques del CES tenen un doble objectiu: elaborar una teoria socialista, d'una banda, i per l'altra, alternatives socialistes en aspectes concrets. Per a aquest segon capítol el CES s'estructura en grups de treball que estudien la política urbana i municipal, la cultural, l'econòmica, l'educativa, les institucions —l'Estatut especialment—, la sanitària... Altres grups de treball estudien el sector públic i les nacionalitzacions, el socialisme i el cristianisme, la tecnologia, i els problemes sindicals i laborals. D'aquest últim grup depèn una assessoria laboral. A la conferència de premsa cadascun d'aquests grups esbossà les línies bàsiques d'enfoc del seu treball.

El grup cultural destacà el seu propòsit de portar les postures socialistes al Congrés de Cultura Catalana i el de vitalitzar l'Assemblea d'Intel·lectuals, que havia romàs somorta últimament i que a mitjan juny celebrarà la seva setena sessió.

Finalment, quan els periodistes demanaren precisions sobre el tipus de socialisme que preconitza el CES, Isidre Molas precisà: "Parlem de socialistes sense adjectius. L'elaboració teòrica del CES adopta el marxisme com a eix central d'anàlisi. CES no és un corrent socialista d'esquerra, sinó que pretén de reunir tots els socialistes, en el ben entès que no acceptem la qualificació de socialdemòcrates que es donen alguns estudiosos i polítics que, a tot estirar, són liberals".

CDC INFORMACIONS

Com a fruit de la III Assemblea General de Convergència Democràtica de Catalunya, aquest partit ha iniciat la publicació d'un butlleti quinzenal, que sortirà els dies 10 i 25 de cada mes. En el primer número, un editorial que signa el secretari general diu: "Ara ens cal reconquerir allò que és de justícia: des d'uns mitjans de comunicació (premsa, ràdio, tv, cinema...) catalans, passant per una escola lligada a la realitat nacional de la nostra terra, fins a una millor qualitat de vida en tots els aspectes. Les forces polítiques i sindicals ja hi són, en aquesta tasca mancomunada, tot i les necessàries discrepàncies quant a formes i mètodes. Ens falta, però, l'instrument idoni que ens permetrà d'arribar-hi: l'autogovern de Catalunya, mitjançant un estatut d'autonomia com a primer pas." I més endavant: "Ni la democràcia ni l'autogovern de Catalunya no són negociables."

Dotze pàgines impreses en offset donen informacions del partit, del Consell, de l'Assemblea, i d'interès general.

RENUNCIES AL "CIRCULO JOSE ANTONIO"

A la darrera assemblea general del **Círculo José Antonio** de Barcelona, després de comunicar-se la renúncia del càrrec de diversos membres de la junta directiva, van presentar-la els restants, excepte dos.

S'acordà nomenar una gestoria que es faci de moment càrrec de la direcció i que iniciï el procés per a la constitució d'una nova junta.

TREBALLADORS DE SALVAT ES QUEIXEN DEL SOC

Signada per 28 treballadors de les empreses del grup Salvat, hem rebut una carta adreçada a les organitzacions sindicals que van demanar autorització per a la manifestació del primer de maig.

En la carta es diu que "d'acord amb la convocatòria i les finalitats de la manifestació", a la vora de 35 treballadors van signar un escrit demanant permís per a la manifestació. L'escrit els va ser presentat per un company de treball "conegut membre del SOC".

Posteriorment, els signants van saber que cada organització sindical s'havia compromés a recollir quaranta signatures de "persones lligades d'alguna manera a aquestes organitzacions", i que per tant el seu escrit fou presentat com si l'haguessin signat militants del SOC.

Davant d'aquest fet, els signaants denuncien "la manipulació de què hem estat objecte", car les seves signatures van ser obtingudes "mediante la ocultación del fin y alcance real de las mismas", atès que si bé ens adheriem a nivell de treballadors a la petició d'autorització legal de l'acte, en cap moment no ha estat en el nostre esperit la iniciativa de la convocatòria, ni n'hem estat consultats". "Per això —afegeixen— ens sembla un dret elemental que ens assisteix com a treballadors, el de protestar enèrgicament contra aquests mètodes, allunyants, totalment, de les més elementals actituds democràtiques".

Indiquen finalment que no han fet conèixer la seva protesta fins ara per "no crear divisions ni malentesos davant el primer de maig".

Edifici amb dos pisos il·legals a Sant Gervasi

Al carrer de Teodora Lamadrid, de Sant Gervasi, Unión Explosivos de Riotinto hi està aixecant un edifici de 22 metres d'alçada, del qual n'és arquitecte el senyor Mir Valls, degà del Col·legi d'Arquitectes.

Aquest edifici, situat davant del carrer Moragues, no té, segons l'Associació de Veïns de Sant Gervasi, l'alçada reglamentària. D'acord amb les ordenances municipals i l'amplada del carrer, només podria tenir 15 metres d'alçada, però l'Ajuntament va concedir llicència perquè en tingués 22. Per acabar-ho d'adobar, la memòria del projecte diu que només n'hauria de tenir 18. En síntesi, que l'edificio té més de dos pisos del que són legals, i dels que tenen els edificis veïns.

La llicència municipal es basa, per a concedir els 22 metres d'alçada, en una amplada superior a la que en realitat té el carrer. Els veïns han fet gestions a l'Ajuntament denunciant l'error, però no han rebut cap mena de resposta. Ells insisteixen que l'Ajuntament reconegui que, en el millor dels casos això pot qualificar-se d'equivocació i que paralitzi les obres.

Els veïns insisteixen en aquest cas perquè no és el primer. Al carrer de Sant Elies, número 35, del mateix barri, ja s'ha produït una cosa semblant. I a més, al solar on s'aixeca l'edifici del carrer de Teodora Lamadrid, els veïns hi volien uns jardins per a infants i vells i ara només ha restat un raconet verd tocant al passeig de Sant Gervasi.

En la nota que ens ha fet arribar l'Associació de Veïns de Sant Gervasi, la junta directiva diu textualment: "Exigim que l'Ajuntament doni una explicació del que ha passat i subsani els errors que ha comès".

MOTO METRALLA 200
B-315, es ven per 20.000 ptes.
T. 211 81 52, a partir 10 nit.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 5

L'Ajuntament no és bon educador

Pla de Fornells per la dignitat pedagògica

El carer Pla de Fornells, que donà nom a la guarderia, puja a la serra de Collcerola enllà d'una hipotètica via Favència que segrega un suburbi en el suburbi de Roquetes. No és, doncs, tan sols un barri obrer —n'hi han molts a Barcelona—; és una transposició vertical del barraquisme: tot hi és definitivament a mig fer.

El conflicte de les guarderies havia d'esclatar allí. Si la comissió coordinadora ha anat a l'Ajuntament a demanar una subvenció per tal de no apujar unes quotes que, ara per ara, vorejen les quatre-mil pessetes, a Pla de Fornells la volen per a mantenir-les a l'únic nivell que permet al barri: mil set-centes.

—Es clar que trobaríem gent que podria pagar més —ens han dit a la guarderia—; potser arreplegaríem els fills d'alguns botiguers. Això, però, desvirtuaria totalment el nostre objectiu que és de servir el barri sense cap mena de discriminacions.

Saben d'altra banda que una puja n'engendra una altra, quan hom cedeix en una qüestió de principi. La congelació de la quota actual és aixi una exigència mínima, provisional, mentre no aconsegueixin llur finalitat darrera, la gratuïtat total. Les negociacions amb l'Ajuntament han de fonamentar-se, doncs, en aquella plataforma i en aquesta perspectiva:

MORALITZAR EL POBLE

—Les ajudes, si mai ens en donen, les acceptaríem amb la condición que fossin per a la guarderia com a primer pas cap a la subvenció total. Però no podem acceptar "beques per a nens que passen gana", que és el que ens van oferir a l'Ajuntament. Ultra que els nens d'aquí no passen gana, aquestes beques posen els beneficiats en una situació de pidolaires. Abans de concedir-les, per exemple, l'Ajuntament envia un inspector a casa dels pares: si tenen televisió no les dóna...

La política de beneficència que segueix l'Ajuntament en matèria de guarderies explica perfectament que els barris prefereixin sempre els centres privats i que vegin amb circumspecció les guarderies municipals que la delegació d'acció social escampa —o diu que vol escampar— arreu. La beneficència, en efecte, és plagada de restriccions absurdes i de tràgiques intencions moralitzadores que ens retornen, si es que mai han deixat d'existir, a les pràctiques obscurantistes de la inquisició ideològica.

—Les guarderies municipals no admeten els fills de mares solteres, o de dones separades, que són les que més les necessiten. Abans d'acceptar-hi un nen l'Ajuntament investiga, en qualsevol cas, la moralitat dels pares i si descobreix (potser perquè una veïna li vol mal) que la mare no té una conducta irreprotxable denega la sol·licitud d'inscripció. Aleshores només hi ha una solució: parlar amb les monges que a canvi de la promesa de "no tornar-hi" accepten el nen de la suposada "pecadora". No cal dir que aquest nen restarà marcat per sempre...

EDUCAR ELS FUTURS TREBALLADORS

Però els veïns poden encara presentar a les guarderies municipals una altra mena de greuges:

—Són pedagògicament aberrants. Si un nen es fa pipí li posen el llençol brut damunt del cap per tal que la pudor l'escarmenti; si un nen es desperta no li treuen la xarxa que han posat damunt del llit perquè no caigui i l'infant es passa dues hores plorant i esgarrapant. Es un sistema de condicionament per als futurs treballadors? I el pitjor del cas és que de tot això els pares no se n'assabenten si no és per la cuinera o les dones de fer feines, que són les úniques que tenen accés a l'interior del centre.

Es així que la petició de municipalització, que ha estat el cavall de batalla de la comissió de guarderies, ha passat a segon terme. L'Ajuntament actual no sembla pas ésser un protector acceptable. Caldria que, en fer-se càrrec de les guarderies, l'Ajuntament acceptés de deixar-les a mans dels qui ara els porten i no intentés d'introduir-hi la seva pedagogia.

A. ARTIS

XALETS PRACTIC
Mandri, 62-BARCELONA

25
Anys d'existència
dedicats només
al tractament del cabell
El nostre èxit ininterromput
ens permet assegurar-li
que, per als nostres científics
la conservació del seu cabell
ja no és cap problema.
El nou mètode Akers
I.C. International
combinat
ens garanteix
procediments eficaços
CONTRA LES CAUSES
DE LA CALVICIE
(caspa, seborrea,
insuficiència de nutriments...)
amb fórmules ®
originals y exclusives.
Sota control mèdic.
Consulti'ns avui mateix
(de les 10 a les 20 hores)
INSTITUTO CAPILAR
INTERNACIONAL MÉTODO AKERS
a 7 països d'Europa.
Avda. José Antonio, 634, 10.º
Tels. 302 01 49 - 318 81 30.
Avda. Generalísimo Franco, 474, 9.º
Tels. 228 00 94 - 228 57 62.
BARCELONA C.P.S. 181

MON DEL TREBALL

Valoració dels fets del primer de maig

L'arquebisbat de Barcelona en desacord per la negativa a la manifestació

La delegació diocesana de pastoral obrera de l'Arquebisbat de Barcelona, juntament amb els moviments obrers d'Acció Catòlica ha fet públic un comunicat sobre els fets esdevinguts el primer de maig a la nostra ciutat i altres localitats de la diòcesi. A continuació publiquem íntegrament el text d'aquest comunicat.

"El primer de maig ha estat, des de la seva institució, un punt de referència obligat per a tota la classe treballadora, en la seva contínua lluita per la igualtat, la justícia, i la solidaritat. I l'Església, que vol ser fidel a la seva missió, sent que les aspiracions fonamentals que configuren la història del moviment obrer troben en una adequada convergència en els continguts de l'Evangeli.

El primer de maig de 1976 passarà a la història del moviment obrer de Barcelona, com un dels dies que la repressió ha estat més forta comptant des dels darrers mesos, i expressa d'una manera clara les contradiccions dintre les quals es mou l'actual sistema.

Davant d'això, els moviments diocesans d'ACO (Acció Catòlica Obrera), HOAC (Germandat Obrera d'Acció Catòlica) i JOC (Joventut Obrera Cristiana) i la Delegació Diocesana de Pastoral Obrera, amb l'aprovació del senyor Cardenal-Arquebisbe de la diòcesi de Barcelona, manifestem:

1. — El nostre desacord davant la negativa del Govern Civil que va impedir la concentració pacífica dels treballadors, sol·licitada per diverses organitzacions sindicals.

2. — La dura persecució de tots els qui aquest dia vàrem intentar de manifestar-nos, en la qual no sols varen itervenir les forces de l'ordre, sinó que amb la passivitat d'aquestes, diversos grups civils esgrimiren armes de foc i actuaren violentament.

3. — Els tractes inhumans i degradans de què foren objecte els detinguts aquella jornada, i entre ells mossèn Lluís M. Xirinachs. Existeixen testimonis de tals fets, i tot això posa en entredit les afirmacions de democràcia i respecte als Drets de l'Home que són públicament proclamats.

4. - El monopoli dels serveis de Ràdio Televisió Espanyola, que deformà aquell dia la pacífica serietat de la concentració que es pretenia, presenant-la d'una forma minimitzada, com si es tractés de grupúsculs d'agitadors, sense possibilitats de rèplica per part dels organitzadors que la convocaren.

5. — El costum establert de reprimir violentament les manifestacions populars i obreres de signe pacífic, la qual cosa va acumulant importants ferments d'odi en molts sectors, especialment entre la joventut, perquè és ella la victima envers la qual es diirgeix més intensament la repressió que denunciem. Tot això deteriora d'una manera progressiva els sentiments de reconciliació que perseguim."

Maxcali, vesteix

el hiper
del paviment i ceràmica.
paviceramic - 4
EXPLOSIO DE FANTASIA
models exclusius
pressupostos sensè compromis
P. Valldaura, 199 cantonada Artesania, 2 y 4 tel. 3503204-3503700-Barcelona16

CONVENI DE LA CONFECCIO: ASSEMBLEA DAVANT SANTA MARIA DEL MAR

Dimarts al vespre es concentraren a la casa sindical de Barcelona uns tres mil treballadors del ram de la confecció. Com que només disposaven d'una sala per a tres-centes persones, la major part hagué de restar als passadissos. La comissió deliberadora del conveni del ram els havia d'informar dels primers contactes amb la patronal. Vista la impossibilitat de fer assemblea tots els qui hi havien acudit, s'adreçaren a Santa Maria del Mar. L'església era tancada i l'assemblea s'efestuà a la plaça.

ESPLUGUES: NO HI HA LOCALS PROU GRANS

Un centenar d'obrers amb càrrec sindical s'han adreçat a l'Ajuntament d'Esplugues de Llobregat per demanar locals apropiats al nombre de treballadors que volen fer assemblees. Ara ja no caben als locals de Sindicats per fer les assemblees dels diferents rams. Durant la darrera vaga del Baix Llobregat —segons ens diu Jordi Torres— ja havien fet sengles sol·licituds a Sindicats i a l'Ajuntament en aquest mateix sentit. Fins ara no n'han rebut resposta.

L'HOSPITALET: ASSEMBLEA DEL METALL

Es va celebrar abans-d'ahir a l'Hospitalet de Llobregat una assemblea de tres-cents enllaços i jurats d'empresa del ram del metall. Ens comunica D. C. Puig que tractaren l'assumpte de la legalització dels fulls de salaris, com a primera mesura per a aconseguir un diàleg amb els empresaris en la rediscussió del darrer conveni. Com que el local sindical no té prou cabuda, la reunió se celebrà a l'aire lliure al Casino Nacional. Acabada l'assemblea, els presents van dirigir-se en manifestació pacífica al local sindical. Exigien al delegat local que signés personalment les convocatòries de la reunió, com a repulsa per l'oblit de l'OS, que no les havia enviat a temps. Com que el delegat no hi era, signà les convocatòries el secretari. Aquest es comprometé a parlar amb l'alcalde de la ciutat perquè es resolgui la manca de locals suficients per a les assemblees.

MANLLEU: PROTESTA DE LA UTT DEL METALL

La UTT manlleuenca del sindicat del metall ha fet una protesta per la disparitat dels impostos de l'IRTP i de quotes de les assegurances socials que es resten dels salaris. Joaquim Albareda informa que, segons paraules de l'UTT, els serveis que es presten en contrapartida són "molt deficients". En matèria d'assistència de serveis assistencials i hospitalaris, com a tota la comarca d'Osona. Per aquest motiu una comissió de la mateixa UTT ha elaborat uns estudis sobre l'evolució dels impostos i de les quotes, en relació amb el nivell salarial, des del 1968 fins ara. Els estudis han estat tramesos als organismes corresponents, amb la respectiva protesta, tot demanant solucions urgents.

MOTOR IBERICA: SUSPENSES LES NEGOCIACIONS

Han estat suspenses les negociacions entre la representació sindical i la direcció de Motor Ibérica. En una reunió celebrada a la casa sindical, l'empresa va oferir de reduir a catorze el nombre d'obrers acomiadats. Els representants dels treballadors van respondre que l'assemblea exigia l'anul·lació total de sancions i la reincorporació als llocs de treball dels qui havien estat acomiadats. A més, insistiren en l'augment lineal de quatre mil pessetes que ja havien demanat anteriorment. En vista de les postures irreconciliables de les dues parts, el mitjancer de Sindicats suspengué les negociacions. Malgrat tot, manifestà que continuaria tenint contacte amb les dues representacions.

BANCA: TREBALL LENT I REPULSA

El Banc de Santander torna a tenir conflictivitat laboral a Barcelona. Els seus treballadors han decidit no fer més hores "extra" i treballar a ritme lent per demanar un augment de quatre mil pessetes. El mes de gener proppassat s'havia escaigut una vaga de banca a nivell de tot l'estat. Demanaven un augment de tres mil pessetes lineals. Els banquers s'hi oposaren al·legant els empleats del Banc de Santander un augment cencedit als tècnics i caps. Oscil·la entre quatre i vint mil pessetes.

Per la seva banda, la junta sindical de Barcelona del Banc Central ha fet pública una nota que expressa "una repulsa total a la suspensió del consell de treballadors de Navarra, així com les sancions imposades a diversos dels seus components". Les consideren totalment injustes. Aprofiten l'avinentesa per rebutjar els expedients que s'han fet a quatre enllaços del Banc Popular. I l'expedient de despossessió del càrrec de president de l'UTT provincial del sector d'aigua, gas i electricitat. Diuen que aquests fets "prefiguren ja clarament la línia que prendrà el proper Congrés sindical", és a dir, que no representaràn els interessos de la classe treballadora.

PERE CAMPS: RECURS CONTRA LA MULTA

Ha presentat un recurs contra la multa de setanta-cinc mil pessetes que li ha estat imposada, en Pere Camps. Es vocal provincial de l'UTT del metall i president de la comissió gestora dels parats del ram, així com membre de la Comissió d'urgència per a l'atur del Consell Provincial de Treballadors. Pere Camps fou el primer signant de la petició per poder fer una manifestació de parats el dia 11 d'abril. En el recurs presentat, al·lega que acudí al lloc de la manifestació per informar que la petició havia estat denegada. Posteriorment fou detingut al carrer Sèneca, on no hi havia cap manifestació. Se'n tornava a casa amb altres companys, dos dels quals també han estat multats amb deu mil pessetes cada un. El mes de febrer ja havia estat multat Pere Camps per recollir donatius per als parats sense subsidi de desemplegament.

MULTES PER INCITAR A LA VAGA

Han estat multats amb deu mil pessetes cadascun els treballadors, Carles Santaeulàlia i Serra, Manuel Abad Ibarz, Manuel Mateos Rodríguez, Albert Teixidó i Soriano, Jordi Grau i Palomares, i José González Díez. Són acusats de formar part d'un escamot de vaga el proppassat dia 23 d'abril. Els sancionas han presentat recurs.

COMPRO
LLIBRES ANTICS I MODERNS
LLIBRERIA PUVILL
Boters, 10. Palla, 29 Tel. 318 29 86
Jaume I, 5 Tel 302 68 94
Barcelona 2

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 6

Congrés sobre el Joc i la Joguina

Demanen més espais verds i parcs infantils

Una de les conclusions més importants del I Congrés sobre el Joc i la Joguina, que es va celebrar a Barcelona durant els dies 8, 9 i 10, es l'organització d'un II Congrés que tingui caire internacional.

Després de l'exposició de les diferents ponències i la seva posterior discussió i crítica, es van establir un seguit de conclusions de les quals resumin les més interessants:

— Les aportacions experimentals dins la l'àrea del joc, representen un avanç important en la comprensió i explicació del joc i dels recursos terapèutics que comporta.

— La necessitat d'una més gran comunicació entre educadors i industrials perquè tinguin en compte les conclusions d'aquest Congrés a l'hora d'estudiar nous dissenys de joguines.

— L'evidència de la poca feina feta dins de l'àrea de l'Educació Especial a Espanya.

— La inclusió en properes edicions del Congrés de temes monogràfics en funció de l'edat, coeficient intel·lectual... de la mateixa manera que l'ampliació de l'edat objecte d'interès d'aquestes sessions d'estudi, fins arribar als alumnes d'EGB i els de Formació Professional.

— La possibilitat que tenen els industrials de mentalitzar els pares sobre aquests temes a través d'una informació ben dirigida. Sobre això es va proposar crear un organisme que actuï com un tribunal especial de publicitat, la jutgi i estableixi uns barems de qualitat.

— La importància de l'adult en el joc del nen. Es necessària la presència i la participació de l'educador, pare o mestre durant les hores d'esbarjo dels seus fills o educands.

— Dins del marc de l'escola cal potenciar la investigació destinada a crear nous materials que facilitin al nen la interrelació entre el joc i els aprenentatges escolars, inclosos ensenyament pre-escolar obligatori i

— Es va manifestar el dret a un l'EGB i la Formació Professional. gratuït i es va evidenciar la inexistència de plans coherents i eficaços de formació dels professionals d'Educació Especial.

Moltes de les iniciatives debatudes en aquest Congrés només es poden realitzar amb la col·laboració dels organismes públics i de la societat en general, a través d'una més gran atenció a tots els aspectes de l'Educació Especial i en concret del joc infantil i de les joguines, dels mitjans de comunicació; de la televisió, de les revistes... També es va insistir en la necessitat d'espais verds i parcs infantils dins de les ciutats.

BREU

ESCOLES I SARDANES. — L'Institut Municipal d'Educació ha organitzat, com a cloenda del cicle d'iniciació musical per a infants, una sessió dedicada a "La sardana i la cobla", que es farà dilluns que ve al Palau de Congresos a les deu del matí. La direcció de l'acte és a càrrec de Joan Guinjoan. Josep M. Espinàs farà la presentació i Miquel Valls els comentaris. La cobla Ciutat de Barcelona interpretarà les sardanes: Els degotalls, La Santa Espina, Per tu ploro; també interpretaran diverses composicions de música per a cobla, entre elles les obres "Puigsoliu" de Joaquim Serra, "Rapsòdia per a piano i cobla" de Manuel Oltra.

HORARIS FLEXIBLES A ESTUDI. — Organitzat per la Cambra de Comerç, amb l'ajuda de l'Institut de Reformes de les Estructures Comercials i del Ministeri de Comerç, el dia 19 d'aquest mes se celebrarà a la Casa de Llotja un seminari sobre "Horari flexible i la seva aplicació al comerç a la menuda".

PREMI AMADEU OLLER DE POESIA. — El dia 20 a les vuit del vespre a la sala d'actes de la parròquia de Sant Medir es farà públic el veredicte del premi de poesia de poesia Amadeu Oller de 1976, que enguany compleix la seva II convocatòria. En l'acte del lliurament de premis es repartiran exemplars de l'obra guanyadora.

SANT JOAN DE DEU. — Els consultoris de l'hospital infantil Sant Joan de Déu han canviat els seus números telefònics de l'actual servei de consultes externes són: 203 86 62 i 203 87 12 i 203 87 16, i queda per tant suprimit el 204 13 65.

SETMANA DEL COTO. — Continua oberta la inscripció d'aparadors del Concurs de la "Setmana del Cotó", el més important d'Espanya en nombre i quantia de premis. L'import dels premis en metàl·lic puja a 142.500 pessetes i s'adjudiquen, a més, als següents Trofeus: de l'Excel·lentíssim Ajuntament de Barcelona, del Club de la Publicitat, del Futbol Club Barcelona, de General Optica, les medalles de plata i honorífiques de l'Agrupació de Decoradors Publicitaris del FAD, de l'Agrupación Nacional Sindical de Decoradores i del Reial Cercle Artístic, com també el premi extraordinari "Flor de Cotó d'Or 1976", donat pel Centro Algodonero Nacional. Les inscripcions poden formalitzar-se al Servei Comercial de la Indústria Tèxtil (Secció Foment de Vendes - Avda. José Antonio, 670, 5ª planta - Telèfon 318 92 00).

Herbes i herbolaris a l'Hospital de la Santa Creu

Una exposició nostàlgica sobre la terapèutica natural

A l'antiga capella de l'Hospital de la Santa Creu fou inaugurada dilluns passat una exposició sobre **Herbes i herbolaris** que restarà oberta fins el pròxim dia 18. El material exposat és propietat del senyor David Griñó i Garriga —**"i seu també si vol"**, ens va dir el senyor Griñó— que fou l'últim amo del famós Herbolari del Pi.

La mostra és un recull de fotografies, gravats, retalls de diaris i revistes, llibres, goigs, estampes, poemes, acudits, pintures, pots, auques, romanços, cartells, programes i un pendó de Sant Ponç, cartes i documents privats d'herbolaris barcelonins, una màquina (?) que és com un molinet de cafè d'abans però molt més gran i... saquets d'herbes: pèl de panotxa, flors de figa de moro, anís estrellat, cua de cavall, fulles de boldo... No cal dir que l'antiga capella fa una olor que enamora.

ELS VISITANTS DE L'EXPOSICIO

M'acosto a un dels visitants de la mostra. Es un metge.

—¿Per què ha vingut a veure l'exposició?

—Perquè m'interessa tot el que fa referència a la història de Barcelona i de la Medicina, però m'ha decebut bastant. Sembla una exposició escolar. Jo esperava que fos més viva. El que més hi ha són retalls de diaris.

—I vostè, per què ha vingut? —li pregunto a un senyor gran, suposo que jubilat, i mecànic de professió.

—Es agradable i interessant. M'agraden les coses antigues. ¿Si crec en les herbes? Es una cosa passada de moda. Les herbes no em poden guarir pas.

Després parlem amb un enginyer industrial, també d'edat.

—Està molt bé. No sé qui l'ha feta, pero suposo que entre molta gent. Es una mica un putpurri però està bé. Hi ha coses bastant antigues i altres que no sé què hi pinten, com ara retalls de diaris. Les herbes han passat una mica a la història. Hi ha remeis que fan morir de riure. Sí, a mi les herbes m'han guarit diverses vegades. Jo sóc un entusiasta del te. Cada vespre en prenc una tassa, i en tinc de moltes classes. El que més m'agrada de l'exposició són aquests dibuixos irlandesos.

M'acosto a dues senyores grans.

—Nosaltres hem vingut per casualitat. A la meva germana, li agraden molt els goigs.

L'enquestat següent és un senyor que fuma un "puro", té setanta-dos anys i és agent de la propietat immobiliària.

—Es molt interessant. Després de veure aquesta exposició, és per fer tancar les farmàcies. A més, està molt ben presentada.

No vam poder continuar l'enquesta perquè l'encarregat de vigilar l'exposició no ens va deixar. Va dir que no era permès.

L'ULTIM HERBOLARI DEL PI

El senyor David Griñó i Garriga diu que **"fa deu, dotze o quinze anys que col·leciono coses. O potser més, des que tenia l'Herbolari del Pi"**.

Avui, l'antic Herbolari del Pi, carrer del Cardenal Casanyas, número 19, és una "casa de fotografia", i el seu últim propietari, el senyor Griñó, fa de comptable en una fàbrica de plàstics.

—L'Herbolari del Pi fou fundat el 1840 per Francesc Torres Riera, l'herbolari del Ruc, a la Rambla de les Flors número 9.

curiosa histkria sobre l'origen d'a

I el senyor Griñó m'explica una curiosa història sobre l'origen d'aquest mal nom del Ruc, animal que segons la llegenda portava l'ànima de l'àvia del senyor Francesc Torres.

—Després, la botiga va passar al seu germà Maurici Riera, i quan aquest morí a la seva minyona Pilar Bruballa. Com que aquesta senyora no sabia d'escriure i amb prou feines de llegir, va entrar-hi a treballar el meu avi que va portar l'Herbolari fins al febrer del 1930 que jo m'en vaig fer càrrec fins que el vaig haver de tancar definitivament el 31 de desembre del 1956.

Els funerals de l'Herbolari van durar tres dies. Mitja Barcelona va passar per la botiga per signar en un plec de paper de barba, i l'Ajuntament de Barcelona va traslladar el mobiliari i els pots al Poble Espanyol.

MARIA FAVA

La junta del VI demana bicicletes

Per a regalar als millors estudiants de català

La Junta Municipal del districte VI (esquerra de l'Eixample) ha enviat a empreses i comerços, i també al nostre diari, una carta que no podem estar-nos de reproduir textualment:

"La Junta Municipal del Districte VI, i aquesta Presidència, es complauen a assabentar-vos dels bons resultats aconseguits en l'actual CAMPANYA DE PROMOCIO I FOMENT DE LA CULTURA CATALANA, en la qual participen activament prop d'un miler d'alumnes, distribuïts en les escoles del Districte que ho han sol·licitat, i als quals es donen classes de Llengua i Cultura Catalana. La Campanya s'inicià el proppassat mes de març.

Per cloure-la amb el lluïment que es mereix, preparem un gran festival amb actuacions escollides i, com a final de festa, s'afavorirà amb premis els alumnes que més s'hagin distingit pels seus treballs d'aplicació.

Donada la intenció cultural i d'estímul que ens mou, us preguem una aportació adient al nostre objectiu, com per exemple:

Bicicleta - Cartera col·legial - Lot de discs - Màquina d'escriure - Pilota esportiva - Raqueta de tennis - Calculadora de butxaca - Equip esportiu - Lot de llibres catalans - Patins - Ràdio-transistor - Tocadisc, etcètera.

Els noms dels beneficiaris seleccionats es faran conèixer oportunament i, en el moment de la distribució, els dels donants respectius.

Confiem il·lusionadament en la vostra aportació que, no en dubtem gens, ens arribarà amb el vostre suport a la Campanya i a la nostra infància, els homes i les dones de demà, a tots els quals hem de transmetre, amb tota la seva glòria, la cultura catalana.

Us agraïm per endavant la vostra cooperació, alhora que la de les escoles i la dels mateixos escolars participants, pregant-vos, si és el cas, de fer-nos qualsevol suggerència que pugui millorar el nostre propòsit, adreçant-vos a la Secretaria d'aquesta Junta Municipal, que aprofita l'ocasió per saludar-vos molt amistosament i cordial.

Alteracions del tràfic

Perquè es realitzen obres a diversos carrers, l'Ajuntament anuncia que de manera provisional s'alterarà el tràfic d'alguns carrers, com és ara: Camí de Vallvidrera entre Pantà i Casa Sauró; Goldoni entre Ariost i Goldoni; Alcolea entre Valladolid i Sant Antoni; el tràfic es pot desviar per Vallespir i Sant Antoni a plaça Salvador Anglada, i també per Santa Caterina fins a la plaça Salvador Anglada; Baixada de Britz entre Nostra Senyora del Coll i Repartidor; Arnimon entre Lisbaoao i el Dant, en pot desviar-se el tràfic per Serralonga i passatge Andalet; plaça del Canonge Colom entre plaça de la Gardunya i el carrer Hospital, on poden desviar-se els cotxes cap a Jerusalem i Hospital i, d'ací, per Egipciaques, Carme i plaça de la Gardunya.

AVUI, DIGUI "PROU" A LA CAIGUDA DEL SEU CABELL

Vingui al nostre Institut.
Mitjançant un tractament d'higiene capilar, amb productes sota rigurós control mèdic, l'hi aturarem la caiguda del cabell i deixará d'èsser un candidat a la calvicie.
25 anys d'experiencia amb centres arreu l'Europa, demostra la serietat del nostre servei.

IMPERIAL COSMETICS INTERNACIONAL, S.A.
Afil·liat a L'INSTITUT CAPILAR INTERNACIONAL
Diagonal, 474 - Sobreàtic - Tel. 228 00 94 - BARCELONA

C.P.S. 178

CASA BAGUÉS
Sant Pau, 6
JOIERIA BAGUÉS
Passeig de Gràcia, 41
EL REGULADOR BAGUÉS
Rambla de les Flors, 105
JOIERIA, PLATERIA, ESMALTS, PORCELLANES, MARFILS, OBJECTES PER A REGAL. RELLOTGERIA: EXTENS ASSORTIT DE LES MILLORS MARQUES. LES DARRERES NOVETATS EN RELLOTGES SUBMARINS ELECTRÒNICS, COMPTADORS, CRONÒGRAFS. DESPERTADORS DE TOTA MENA. RELLOTGES DE PEU, SOBRETAULA I PARET ALS MILLORS PREUS.

XALETS
Amb 80.000 pams2 de terreny amb moltíssims pins
Fantàstiques panoràmiques, aigua i llum
Prop de Montserrat
per 790.000 pessetes
Des de 75.000 ptes. ENTRADA
i 11 ANYS DE FACILITATS
ENTREGA IMMEDIATA
Informes tel. 246-37-39 (de 4.30 a 8.30)

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 7

FARMACIES

BARCELONA

GUARDIA NOCTURNA de 10 nit a 9.30 matí

ALBERT. — Riera Blanca, 7 (Collblanc)
ARRASATE. — Avda. Verge de Montserrat, 71 (Polònia)
BALLESTER. — Francolí, 23 bis (Vallirana)
BENAVIDES. — Marquès del Duero, 48 (Cinema Regio)
BOLOS. — Rbla. Catalunya, 77 (València)
BOTEY. — Sant Andreu, 263 (Malats)
CALVO. — Grup la Paz, Bloc 34, Local 97 (enfront Coca-Cola)
FERRER. — Pere IV, 416 (Selva de Mar)
GIRAU. — Avda. Infanta Carlota, 111 (Gelabert)
GOMA. — Enamorats, 5 (G. Franco)
LINARES. — Avda. J. Antonio, 385 (Plaça d'Espanya)
LOSA. — Garcilaso, 213 (Manigua)
LLORENS. — Dr. Letamendi, 13 i 15 (Josep Pinós)
MARTI. — Ronda General Mitre, 9 (Carretera de Sarrià)
MONTSERRAT. — Mina de la Ciutat, 95 (Cantera)
MORERA. — Passeig Sant Joan, 3 (Ronda Sant Pere)
NADAL. — Rbla. Canaletes, 121 (Buensuceso)
NADAL. — Tuset, 21 (Generalíssim - Travessera)
PLANA. — Clot, 114 (Flandes)
RIBERA. — Sant Medi, 12 (Mercat)
RODRIGUEZ. — Passeig Valldaura, 191 (Passeig Verdún)
SOLER. — Avinyó, 27 (Escudillers)
VENTOSA. — Indústria, 206 (Dos de Maig)
VIRGILI. — Av. Hospital Militar, bloc C (Vall Hebró)

GUARDIA DIURNA de 9.30 matí a 10 nit

CENTRE D'ESPECIFICS M. FERRER ARGELAGUET
Roger de Llúria, 74. Tel. 257-65-44
CENTRE D'ESPECIFICS MUNTANER
FARMACIA S. CASTELLS ROIG
Muntaner, 223. Tels. 230-57-19 i 239-32-62
FARMACIA A. BOLOS
Rambla de Catalunya, 77. Tel. 215-29-75
FARMACIA ESTEVA VILARRASA
Passeig de Gràcia, 104. Tel. 227-95-14
FARMACIA PONSATI. Tel. 319-17-48
Francesc Cambó, 12 (abans Avinguda Catedral)
FARMACIA MESTRE
Villarroel, 53 i Avda. J. Antonio, 542
Tel. 254-84-75
FARMACIA BALLESTER MARTI
Tel. 227-38-41. Vallirana, 46 bis (cantonada Francolí)
FARMACIA JAIME FIOL Tel. 253-74-61
Casanova, 140 (entre Mallorca i Provença)
FARMACIA J. PADROS SECANELL
Montcada, 10. Tel. 319-76-32
FARMACIA R. DOU CASALS
Tel. 214-51-26. Carrer Ntra. Sra. del Coll, 99
FAR. CENTRE D'ESPECF. J. SEGARRA
Unió, 5 (prop Rambles). Tel. 302-69-33
FARMACIA J. M. DE POMES
Tel. 253-92-20. Aribau, 62 (entre Aragó i València)
FARMACIA X. PRAT. V. Augusta, 49-51
Tel. 227-03-49. Servei a domicili
FARMACIA CIVIT
Avinguda Borbón, 64. Tel. 251-01-79
FARMACIA DE "LA CRUZ"
Avinyó, 27. Tel. 317-39-43
FARMACIA P. LOSA. Tel. 251-10-41
Garcilaso, 213 i Manigua, 30
DOCTOR NADAL DELHOM
Rambla de Canaletes, 121. Tel. 221-29-51
FARMACIA "GERMANA" F. LAFARGA
Ronda Sant Pere, 15. Tel. 317-39-38
FARMACIA DEL PILAR J. MORERA VILACLARA
Passeig Sant Joan, 3. Tel. 226-15-07
FARMACIA POU PRADELL
Sardenya, 487. Tel. 214-35-87
FARMACIA FERNANDO ALEMANY
Tel. 247-49-11. Bertran, 129 (prop Craywinkel)
RAMON CAPELL. Tel. 257-76-51
Plaça Sagrada Família, 7
ARMACIA G. NADAL. Tel. 217-08-76
Tuset, 21 (entre Diagonal i Travessera)
FARMACIA CENTRE D'ESPECIFICS FRANCISCO VILADOT
Passeig de Gràcia, 26. Tel. 302-11-24
FARMACIA ANA SURRIBAS
Capità Arenes, 62 (cant. Mestre Falla)
Tel. 203-37-94
FARMACIA VALENTINES NART
Verdi, 7. Tel. 213-30-48
FARMACIA A. CLIMENT CURTO
Calvet, 29. Tel. 218-73-90
FARMACIA P. MARTI. Tel. 203-50-47
Ronda General Mitre, 9 (Carr. Sarrià)
FARMACIA ANNA VIVER "LAS DOS CRUCES"
Bailén, 166 i 174 bis. Tel. 258-06-68
(Bloc de la Caixa d'Estalvis)
FARM. HEREDIA D'ESPECIFICS
Muntaner, 322 (cantonada Madrazo)
Tel. 228-11-66
FARM. N. GONZALEZ. Tel. 211-24-43
Ravella, 11 (junt. Gral. Mitre, 100)
FARMACIA M. VILAS. Tel. 247-64-43
Passeig Bonanova, 54 (cant. Escoles Pies)
FARMACIA FERRER INARETA
Enamorats, 145. Tel. 245-72-70
FARMACIA TOMAS TOMAS JULIA
Plaça Rovira, 1. Tel. 213-34-30
FARMACIA L. FARRÉ POU. T. 321-16-97
Rosselló, 37 (cant. Entença)
FARM. J. L. ALBERT FARRERO
Riera Blanca, 7. Tls. 249-80-14 i 240-10-44
FARM. M.ª PEREZ ANGUERA
Pere IV, 210 (Passeig Triunfo)
Tel. 309-17-15
CENTRE D'ESPECIFICS DR. FARRERO DE E. LLORENS. Tel. 242-25-82
Ronda de Sant Antoni, 12

SERVEI D'URGENCIA

METGES D'URGÈNCIA	321-21-21
Centre Av. Sarrià, 30	321-21-21
Ambulàncies	321-21-21
METGES D'URGÈNCIES	212-85-68
AMBULÀNCIES	232-04-94

TERRASSA

L'Ajuntament no té diners

Aprovat per a enguany un ridícul pressupost

A tan sols sis-cents seixanta set milions de pessetes —onze per cent d'augment respecte al 1975— puja el pressupost municipal de Terrassa d'enguany, tal com va ser aprovat per unanimitat al darrer ple extradordinari de l'Ajuntament terrassenc. "Crec que les distintes comissions quedaran defraudades", reconegué el tinent d'alcalde de Finances, senyor Juncosa.

Per la seva banda, Antoni Cunill digué que l'esmentat pressupost "no permet ni tan sols cobrir un mínim, ja que conserva pràcticament les quantitats de les partides de l'any passat". Per aquest regidor democràtic, és ben evident que gran part dels problemes actuals de l'Ajuntament ho són per dèficit pressupostari, i que, en la necessària direcció del canvi democràtic, "ens hem de manifestar davant l'administració per tal que aquest sigui el darrer pressupost que aprovem amb les presents limitacions polítiques i fiscals".

DE VACANCES

També fou aprovat el pressupost especial d'Urbanisme, per un import de cent sis milions de pessetes. Per cert que el titular d'aquesta Comissió, el senyor Jofresa, es prengué la cosa amb una certa sorneguería en dir que "amb els diners que disposem per a urbanisme aquest any, més val que ens n'anem de vacances". Terrassa, doncs, es troba hipotecada per tots cantons, per manca de diners i de competència política d'un consistori que no sap ser, ni tan sols, polític.

NOM CORRECTE I RESIDENCIA

Por abans, s'havia celebrat la sessió ordinària mensual corresponent en la qual fou aprovada, en primer lloc, una moció de la presidència favorable a incoar expedients per tal d'adequar el nom oficial del municipi —de moment "Tarrasa"— al seu nom real (a aquest respecte contrasta la poca pressió exercida per l'oposició democràtica en comparació a la d'altres poblacions catalanes).

També fou aprovada una altra moció dirigida a la presidència del govern, al Ministeri del Treball i a l'Institut Nacional de Previsió, sollicitant, amb la major urgència, que per part d'aquesta darrera entitat "siguin acceptats els terrenys oferts per la Mancomunitat Intermunicipal Sabadell-Terrassa, per tal de bastir-hi una residència sanitària de la Seguretat Social i que, sense triga, hom procedeixi a la seva immediata construcció, a fi de resoldre el dèficit de serveis hospitalaris de la pròpia Seguretat Social a Terrassa i la seva comarca".

JOAN ALCARAZ

MATARO

"El Maresme" pot sortir de nou

El setmanari mataroní independent "El Maresme", després d'un llarg període de forçada reducció al silenci, té possibilitats de tornar a aparèixer.

L'editorial "Maresme, S. A." ha estat donada d'alta, per segona vegada en la seva història, al registre oficial d'empreses periodístiques. Per una sanció rebuda per part del ministeri d'Informació i Turisme per qüestions purament d'ordre administratiu i no polític, com després alguns van argumentar, el mes d'octubre de l'any 70 el setmanari fou prohibit.

Els responsables del diari van recórrer al Consell de Ministres, però el recurs fou desestimat. Posteriorment pel mes de setembre de l'any 74 es va tornar a presentar la sollicitud d'inscripció al registre oficial, però fou denegada novament, aquesta vegada pel Registre General de Premsa.

L'editorial "Maresme, S. A.", com a tal, va tramitar un nou recurs al ministeri d'Informació i Turisme que va obtenir una sentència favorable ja que aquell va considerar que no era de la seva competència sancionar. En el mes de gener d'enguany es va completar l'expedient que ara ha estat acceptat i que obre una nova perspectiva a la premsa de la nostra comarca.

TERESA CARRERAS

SABADELL

Pol·lèmiques eleccions al Col·legi d'Advocats

Avui, dijous, se celebren eleccions per a designar tres càrrecs de la junta de govern del Col·legi d'Advocats de Sabadell.

Ha causat indignació i sorpresa en alguns sectors professionals el fet que, des del Col·legi, se sostingués una de les candidatures, la qualificada de "dretes", que era encapçalada pel senyor Puigdomènech. Segons sembla, aquestes "recomanacions" s'han fet telefònicament a diversos professionals. Hom va dir-los, com a garantia, que aquestes persones eren pròximes a l'administració municipal, contrariament a la candidatura dels senyors Casals, Farrers i Garriga que, entre altres coses, propugnen una inserció del col·legi en la vida ciutadana. Un fet molt significatiu és que l'actual Col·legi no s'ha adherit al Congrés de Cultura Catalana, promogut, com se sap, pel Col·legi de Barcelona.

JOAN BRUNET

LLEIDA

El bisbe parla d'educació

Crítica a les conclusions de l'Escola d'Estiu

El bisbe de Lleida s'ha referit als acords de la X Escola d'Estiu de Barcelona tot explicant la seva disconformitat amb alguns dels punts del manifest que en l'esmentada trobada es va fer.

En una xerrada celebrada al Col·legi Episcopal lleidatà —i segons informa Cifra— el bisbe ha dit, entre altres coses:

"Els escrits divulgats per la X Escola d'Estiu de Barcelona i pels Col·legis de Doctors i Llicenciats de València i Madrid contenen afirmacions i Madrid contenen afirdrets dels pares quant a l'educació de llurs fills i contradir també els principis democràtics". També va dir que el nombre considerable d'adherits als esmentats documents no exclou un nombre igualment considerable de membres d'aquests Col·legis de Doctors i Llicenciats que discrepen del seu contingut. Puntualitzà el dret inalienable dels pares a determinar l'educació concreta de llurs fills.

OBLIGACIONS DELS PARES

Després assenyalà l'obligació dels pares de procurar per a llurs fills aquella formació i educació més d'acord amb el seu concepte de persona humana en la dimensió individual i social. Digué que l'Estat, conseqüent amb la seva missió de procurar el bé comú, té una funció subsidiària respecte a l'educació dels fills, i defensà el dret d'assenyalar una determinada orientació a un centre docent i el respecte que aquest dret mereix.

"Aquest dret —afirma— no s'oposa al pluralisme d'escoles, però sí a una confusió dins la mateixa escola, derivada d'una exposició d'idees contràries a la línia educativa marcada pels pares."

Referint-se als esmentats documents, explicà l'alarma que han produït per contenir implícitament, almenys amb expressions ambigües, i en alguns casos amb afirmacions concretes, un atac al dret dels pares a determinar l'educació dels fills, i el respecte que els és degut.

ANTONIA MALLO

AGENDA

AGRAMUNT. — 22: Al Casal Agramuntí Jaume Fonolleda parlarà sobre l'Esquerra Democràtica de Catalunya.

ALMASSORA. — 22,15 de demà: Al Cine-Club projecció de la pel·lícula **Accidente sin huella** de Chabrol.

ARENYS DE MAR. — 22: Joan Armet parlarà sobre el tema "Classe obrera i Països Catalans" a l'Ateneu Arenyenc.

BARCELONA. — 17: VIII Jocs Florals en honor de la Mare de Déu de Montserrat, a les Escoles Pies de Sarrià.

19: Conferència del professor Josep Padró Parcerisa sobre "L'antic Egipte i la Península Ibèrica", a l'auditori del Museu Marítim.

19,30: "Perspectives sindicals, avui", a l'Ateneu, amb Rafael Gisbert, Núria Casals, Joan Ramos i Nicolàs Sartorius.

19,30: Al saló d'actes del Pavelló Poliesportiu La Salle, acte acadèmic amb motiu de la clausura de curs, amb conferència de Jaume Sobrequés i Callicó sobre "Catalunya i l'Estatut". Presidirà l'acte el rector de la Universitat de Barcelona.

19,30: Ernest Lluch parlarà sobre "Una alternativa socialista per a l'economia i la societat catalanes", al Col·legi d'Arquitectes.

19,30: Al local de La Caixa, ronda de Sant Antoni, 3, taula rodona sobre Medicina, amb Jaume Bes i Teodor Andrés.

19,30: Miquel Roca i Junyent parlarà sobre un "Programa econòmic en l'alternativa democràtica", a la Facultat d'Econòmiques.

19,45: El doctor Merrill Peterson parlarà, a l'Institut d'Estudis Nord-americans, sobre el tema "Els conceptes fonamentals de la República". La conferència serà en anglès, amb traducció simultània.

19,45: Manuel Guasch i Molins parlarà sobre "El marketing cap al mercat mundial", a l'Institut d'Estudis Professionals Superiors, avinguda Pearson, 9.

20: A l'Institut Italià de Cultura, conferència d'Augusto Cavallari sobre "Antecedents gòtico-tagarins en l'arquitectura de Guarino-Guarini i dels seus seguidors".

20: A l'auditori de la Fundació Miró, Ludolfo Paramio parlarà sobre "La manipulació dels còmics".

20: A l'Hotel Barcelona, Miquel Barceló parlarà de "L'època medieval", dins un curset d'Història de Mallorca.

20: A la cripta de la Sagrada Família, missa per als lleidatans oficiada per mossèn Joan Pallisa, dins els actes de la festa major del Centre Comarcal Lleidatà.

22: Al Col·legi de Farmacèutica, taula rodona sobre "Què cal saber sobre la deficiència mental", amb Lluís Folch i Camarasa, Joan Sabater, Jesús Raventós, Josep-Manuel Romacho, Laura Leoz, mossèn Joan Montalà, Josep M. Arderiu i Pasqual Balañà.

BETXI. — 22,30 de demà divendres: Representació pel grup Els Pavesos de l'obra teatral "La Infanta Tellina i el Rei Matarot", al cinema Betxi.

CASTELLO. — 19,45 de divendres: Concert d'Ezio Mariani de Amicis, violinista, a l'Institut Francesc Ribalta, organitzat per la Societat Filharmònica.

CASTELLAR DEL VALLES. — 22: Conferència de Josep Verde i Aldea sobre "El socialisme i la democràcia" a l'Ateneu Castellarenc.

MANRESA. — 20: El professor Joan Hortalà pronunciarà una conferència sobre "Situació i perspectiva de l'economia espanyola", al local social de la Caixa d'Estalvis de Manresa.

l'avi turista
a. v. gat 138
ORGANITZACIONS TURISTIQUES ESPECIAL PER A LA "TERCERA EDAT"
Maig: Sojorn d'una o dues setmanes a CALELLA . 2.660,— ptes.
10/6 SANT SADURNI-VILAFRANCA-SITGES . . 220'— "
Juny: Sojorns d'una o dues setmanes a TONA . . 2.990'— "
DEMANI PROSPECTE ESTIU I INFORMACIO
Ronda Universitat, 10. Telèfons 318 25 39 i 317 50 90

MOTORS MWM DITER
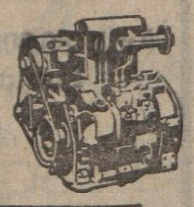
DUMPERS AUSA

MOTORS DIESEL • MOTORS GASOLINA • GRUPS ELECTRÒGENS • MOTORS MARINS • GRUPS MOTOBOMBA • RECANVIS • MAQUINÀRIA DE CONSTRUCCIÓ I OBRES PÚBLIQUES
DISTRIBUIDORS:
CATALANA DE MOTORS I SERVEIS S.A.
JOAN GUELL, 56 · TEL. 339 32 77 · BARCELONA-14

ART-JOIES
Sanz
ANTIGUOS JOYEROS DE LA REAL CASA
ALIANCES DE BRILLANTS
ANELLS DE COMPROMIS
SEMPRE LES ULTIMES CREACIONS
Av. José Antonio, 636, junt Passeig de Gràcia
PREUS MOLT RAONABLES

VILANOVA I LA GELTRU
Pis per estrenar. De particular a particular. Zona Residencial Ribes Roges. Superfície 82 m2. A 200 metres de la platja. Molt assolellat. Excellent vista. Terrassa. Telèfon 753 32 77

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 8

TARRAGONA

Ressò a la ciutat dels darrers fets

La protesta camperola i les despulles de Vidal i Barraquer, temes actuals

Tarragona, darrerament, podria dir-se que viu moments carregats de notícies i de fets d'importància.

Per un costat, problemes socials i econòmics que s'han posat en evidència pública, amb la manifestació de pagesos del dia 11 d'aquest mes. Per altra part, problemes pel sector turístic que viu un inici de temporada d'estiu poc encoratjador i amb una forta recessió de clientela. En tercer lloc, la importància que pot representar les noves troballes de petroli davant les costes de la província i, per fi, podríem citar el fet que la Conferència Episcopal catalana ha posat damunt la taula: l'anunci de la propera arribada de les despulles del cardenal Vidal i Barraquer.

S'han ajuntat, doncs, en pocs dies, esdeveniments prou importants i a la vegada massa junts, provocant, dintre de la mateixa població de Tarragona i comarques, la reacció d'assimilació ràpida i també d'analitzar tant la importància com la trascendència de cada un d'ells.

LA CIUTAT A FAVOR DELS PAGESOS

Es un fet evident que, si pot semblar que aquest conjunt de fets poden apagar-se un als altres, els ciutadans separen amb cura la transcendència de la manifestació dels pagesos, potser perquè en realitat ha estat una clara manifestació de protesta i alhora d'unió davant uns fets prou alarmants com són que moltíssimes famílies de la província sofreixin una forta discriminació social i econòmica. Si es paria de discriminació, no és de forma lleugera. Aquesta "província", té aspectes ben definits que descobreixein aquesta segregació. Les comarques de l'interior, molt deprimides, mancades de rutes interiors per a la comunicació, suficients i ben dotades, viuen el greu problema de la despoblació rural i a la vegada el que cents d'hectàrees de terres riques en cualtiu, quedin sense treballar. Molts pobles de l'interior han vist disminuir sensiblement l'element humà, i veu, impotent, como la joventut marxa cap als centres industrials i nuclis urbans importants.

Tarragona, es podria dir, representa un nucli d'assimilació de tota aquesta gent que marxa pel seu creixement industrial i comercial, que s'allega, és el tribut del progrés, que solament arriba, però, a determinats sectors de la població provincial.

La manifestació del dia 11 passat, una vegada transcorregudes quasi 48 hores del fet, es pot dir que ha representat com un revulsiu i presa de consciència d'aquesta problemàtica rural i camperola per part de sectors tarragonins que s'en mantenien una mica al marge. Naturalment, que avui, i després de les evidents reivindicacions de tot tipus, s'esperen les solucions a breu termini, i que siguin eficaces.

MASSADA

QUATRE FERITS

Quatre persones han resultat ferides en fer explosió una sitja al port de Tarragona. Els ferits, hospitalitzats al centre de Sant Pau i Santa Tecla, són els senyors Rogeli Jiménez, Antoni Llorens, Enric Forget i Josep Sanz, segons informa Cifra. Les primeres autoritats provincials

AMPOSTA

Nefanda política d'importació d'arròs

Davant l'anunci pel Ministeri de Comerç de la importació de quinze mil tones de colza, que agreujarà el problema de l'oli, els arrossaires del Delta de l'Ebre tenen por que la importació denegada de deu mil tones d'arròs es faci encara. De fonts properes a les germandats de pagesos, ens han assabentat que és impossible: hi ha excedents. Però també n'hi ha d'oli i es fa. Calen mesures urgents.

Tothom sap que el Delta s'ha format pels materials arrossegats pel riu i que té una extensió de 27.000 hectàrees. L'arròs és, pràcticament, monocultiu, si bé en les cotes altes, on la salinitat ho permet, hi ha conreus d'horta molt rics. Solament la Cambra Arrossaire d'Amposta va fer una producció de poc més de 27 milions de quilos d'arròs i vora 30 milions de quilos d'arròs i vora 30 milions de carxofa, 7 de tomàtec, 3 de melons, etc.) Però al Delta, l'arròs és el cultiu príncep.

De la collita passada queda molt d'arròs emmagatzemat. Per això els rumors que el Ministeri autoritzaria la importació de deu mil tones, és incomprensible i inacceptable. En l'assemblea general de la COSA, a Tarragona, el president Josep Porres va afirmar taxativament que la demanda feta per algunes empreses diimportar deu mil tones d'arròs havia moltes possibilitats d'exportar Ministeri; és més, va dir que hi havia moltes possibilitats dexportar quinze mil tones d'excedents d'arròs.

NO ES POT ENTENDRE

¿Què ha passat de llavors fins ara? ¿Quins fils secrets s'han bellugat? Els pagesos estan força empipats, i amb raó. No es veuen mesures adequades per solventar els problemes.

Davant d'aquesta crisi agrícola, cada cop més greu, els pagesos, els presidents de les germandats i la mateixa COSA van voler manifestar-se amb els tractors pels voltants de Tarragona, Dijous Sant al matí, perquè el seu clam sensibilitzés l'opinió pública; el governador civil ho prohibí. Després es decidí no portar verdures un dia al mercat... No es va fer...

¿Serà possible, amb tants excedents que s'han acumulat, importar deu mil tones més? ¿En benefici de qui...?

Cal prendre mesures perquè les coses, canviïn, cal informar i, mentre la reforma agrària, si més no que les coses de l'arrós puguin ser decidides entre tots els representants dels arrossaires.

GONELL-ROGLAN

EL VENDRELL

Aigua suficient per a aquest estiu

Per a donar una informació més completa i detallada sobre les perspectives del subministrament d'aigua al Vendrell per a aquest estiu, foren convidarles unes seixanta persones a visitar les instal·lacions on hi ha els pous.

Com és sabut, el Vendrell és un municipi eminentment turístic i aquesta característica ha plantejat problemes seriosos, principalment a causa de l'augment de la població durant la temporada estiuenca, que es creu que es quadruplica, si be aquest càlcul encara sembla curt.

Un dels problemes que s'originen és el del subministrament d'aigua per a tota aquesta població. Problema que ha anat prenent increment any rera any i que últimament a causa de la sequedat, del creixement del corrent turístic cap aquestes platges, i juntament amb la constuccio de moltes urbanitzacions, algunes allunyades més de 10 quilòmetres del nucli urbà, ha convertit aquesta qüestió en el cavall de batalla del municipi.

Per això, l'actual regidor encarregat de la Secció d'Aigües de l'Ajuntament, senyor Lluís Mercader, va organitzar, a instàncies del CIT del Vendrell, una xerrada amb els industrials turístics i propietaris d'urbanitzacions i d'apartaments situats en el sector turístic, per exposar-los l'actual situació del subministrament d'aigües i les perspectives per a aquest estiu, xerrada que ja s'havia fet alguns dies abans amb els convilatans, que emplenaren la Sala d'Actes de l'Ajuntament.

El nombre d'assistents per part del sector turístic fou molt reduït.

N'HI HAURA PROU

El senyor Lluís Mercader va donar a conèixer tota la tasca que han portat a cap des de la passada temporada estival. L'any passat es subministraven uns vuit milions de litres hora, i actualment es pot comptar ja en uns 14 milions. S'està perforant un nou pou, i si dóna bon resultat augmentarà el cabal existent.

A causa de la manca d'aigua que hi va haver l'estiu passat no es pot fer el càlcul de l'aigua que cal per a aproveir tota la població, però es creu que n'hi haurà prou.

En el cas d'alguna falla, hi ha també la possibilitat de poder subministrar aigua d'una font que existeix a Coma-ruga i que barrejada en un percentatge adequat, segons les anàlisis sanitàries, resultaria igualment potable.

Els assistents varen poder comprovar que l'Ajuntament es preocupa del problema i que l'afronta amb tots els mitjans que li són possibles, no oblidant que és una tasca que no es pot fer en un dia i que en canvi el consum augmenta progressivament d'un any per l'altre.

Cal fer esment de l'opinió donada pels asistents, alguns dels quals havien tingut diferents contactes amb l'Ajuntament en anteriors ocasions, fins i tot feia més de deu anys, i van dir que "veien amb molt bons ulls la tasca portada a cap, i principalment de la manera realista i seriosa que havia estat exposat el problema, sense triomfalismes. Des d'aquell moment es feien seves també les inquietuds i les responsabilitats d'aquesta qüestió i deien que col·laborarien en tot allò que fos necessari." Agraïren al CIT l'interès que es pren per donar tota aquesta informació i esperen poder continuar en contacte per tractar d'altres temes, també importants.

JOAN ROSSELL I ALTET

PRIMERA MULTA

Al veí del Vendrell, Alfons Vidiella, membre de l'Assemblea de Catalunya del Baix Penedès, li fou imposada ahir una multa de 50.000 pessetes pel governador civil de Tarragona. Sembla que aquesta és la primera que imposa des que recentment ha pres possessió del càrrec.

En el text se li atribueix haver informat, en la conferència autoritzada que pronuncià el 28 d'abril el senyor Joan Prats al Vendrell, sobre la manifestació pacífica organitzada a Vilanova i la Geltrú amb motiu del primer de maig. En l'escrit de notificació de la multa se'l fa "acreedor de una conducta peligrosa y amenazador de la convivencia social". Cal dir al respecte que Alfons Vidiella és una persona molt coneguda dins la població.

L'advocat R. Nadal, de Tarragona, conegut membre de l'Assemblea de Catalunya de la capital, ha aconsellat fer recurs inmediatament contra aquesta mesura; ell mateix començarà els tràmits corresponents.

PROBLEMES SEXUALS
i psicològics de la parella. Impotència. Frigidesa. Ejaculació avançada. Anorgàsmia. Disparèunia. Vaginisme. Orientació sexual prematrimonial. Psicoteràpia de la parella. Relaxació. Equips de psicòlegs i metges d'ambdós sexes.
Centre de Sexologia. C/. Escoles Pies, 50, entressol 1.ª
Telèfon: 212 89 08

CROMOS i JOCS de NAIPS antics
COMPRO
Tel. 241 25 88

ENCLAVAMENT DE LLIVIA
VENDA DE PARCEL.LES I XALETS
Informació a Barcelona: Tél. 226 70 26
Gustosament considerarem la forma de pagament que li calgui a vostè

PAU
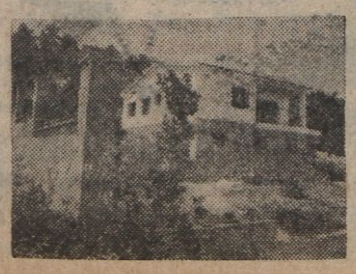
PER AVOSTE I LA SEVA FAMILIA LI OFERIM A LA
URBANITZACIO MAS MESTRE
SENSE CONTAMINACIO
AIGUA PURISSIMA I INESGOTABLE I NOMES A CINC MINUTS DE SITGES
RESTAURANT, TELEFON, PISCINES, TENNIS, MINI-GOLFS, "PICADERO" CAVALLS
CONSTRUIM EL SEU XALET
GRANS FACILITATS
DESCOMPTE ESPECIAL PER ELS LECTORS D'AVUI
TELFS. 228 31 73 - 218 29 43

RIERA BLANCA, 195.- BARCELONA-HOSPITALET
(Metro Bordeta)
AUTODISTRIBUCION, S.A.-MOTORMOVIL
Finanzauto Y SERVICIOS, S. A.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 9

GIRONA

Solidaritat amb els pagesos tarragonins

La Unió de Pagesos ha fet un comunicat contra la política agrària

La Unió de Pagesos de les comarques de Girona, sindicat arrelat especialment a l'Alt i Baix Empordà i actualment en fase d'expansió al Gironès, ha fet públic un comunicat.

Aquest, entre altres coses, diu que "davant la injusta política agrària que duu a terme l'actual Govern" se solidaritza amb les accions de protesta efectuades pels pagesos de Tarragona, així com també amb les que programen els de Lleida, i manifesten ahora el seu "total desacord amb els preus ridiculs acordats recentment per als productes agrícoles per a la campanya 76-77", els quals no s'acosten ni tan sals als ja escassos demanats per la COSA, "organisme que ens veiem obligats a denunciar per la seva manca de representativitat i per la seva total inoperancia, i que a Girona ni tan sols ha plantejat cap protesta seriosa davant d'aquests abusos".

Vistes aquestes actuacions la Unió de Pagesos exigeix "uns preus remuneradors dels productes del camp que ens permetin viure amb dignitat, els ajuts necessaris (crèdits, primes, etc) per tal de fer les nostres explotacions rentables i que la fixació dels preus agrícoles sigui feta amb la participació dels representants del pagesos", i reiteren una vegada més la seva voluntat d'aconseguir" la unió de tots els pagesos de les nostres comarques a través d'un sindicat unitari autònom i democràtic per lluitar contra els monomolis subministradors i la indústria agroalimentària, veritables culpables dels preus abusius per al consumidor quan, en canvi, els preus pagats als pagesos no ens permeten viure dignament de la terra". Reafirmen d'aquesta manera un cop més que l'augment de preus reverteix únicament als monopolis mentre que el camp continua amb uns preus limitats a la mera subsistència.

LA CAMPANYA DE LES GAVARRES

La campanya per la defensa de les Gavarres i per al reconeixement del cap de Creus, cap d'Orfeu, el Montgrí, les Gavarres i Cadiretes, com a pares naturals, ha trobat un total suport popular entre els habitants de l'Empordà, la Selva i el Gironès; les mil persones que van signar el document inicial que hom ha anomenat "el manifest de les Gavarres" feien esperar una resposta important a llarg termini que ara, mig any després, ha estat clarament confirmada: grups de treball a tots els pobles, conferències, repartiment d'adhesius i tota mena d'actes han contribuït a coordinar els sentiments que des de sempre han vinculat la gent de les nostres comarques amb les Gavarres.

Ara, com a culminació del primer pas d'aquesta campanya s'anuncia una gran festa popular que tindrà lloc a Romanyà de la Selva diumenge dia 23 de maig amb el nom de "trobada en defensa de les Gavarres. De moment el programa preveu un dinar de germanor precedit d'un aplec de sardanes, i a la tarda hi haurà sorteigs i un recital de cançó a càrrec de Marina Rossell i Jaume Arnella.

La celebració d'aquest acte, així com tots els que han tingut lloc fins ara, poden constituir una resposta clara al silenci dels organismes oficials que no s'han pronunciat sobre la petició d'aquests parcs naturals ni sobre la protesta contra una colla d'urbanitzacions il·legals que amb el consentiment d'alguns ajuntaments hom construeix en aquests paratges històricament fruïts per tota la col·lectivitat.

Mentrestant s'espera també la resposta a la petició d'adhesió a aquesta campanya feta a l'Ajuntament de Girona ara fa uns dies.

EL DEBAT COSTA BRAVA

D'altra banda el debat Costa Brava, quan falta poc perquè es compleixi un any de la iniciativa de la revista "Presència", seguida immediatament per nombroses entitats i particular de les comarques de Girona i Barcelona, ha iniciat la seva fase prèvia en la qual a través de nombrosos col·loquis pels pobles del litoral, es recollirà informació i suggerències per a la segona fase que serà el debat propiament dit.

Després dels primers col·loquis celebrats dies enrera a Platja d'Aro i Sant Feliu, s'anuncia ara un programa complet: el dia 14 a la sala municipal d'exposicions de Tossa; el dia 18 a Llançà; el 21 a Calonge, el 26 a Palafrugell; el 28 a Blanes; l'1 de juny a Torruella de Montgrí, i el 4 a l'Escala. Hom la gestions igualment per fixar les dates de celebració a Lloret de Mar, Palamós i Roses.

En definitiva tots aquests actes en els quals es tracten els aspectes econòmics del turisme són importants de cara a reimpulsar la definitiva ordenació de la Costa Brava; com algú va dir recentment referint-se a la necessitat dels parcs naturals, si no implantem un control ja ara, quan voldren iniciar l'ordenació, ja no quedarà res per ordenar.

RAFAEL NADAL

OLOT

Ràdio Olot celebra els 25 anys

Enguany, Ràdio Olot celebra les seves Noces d'Argent. Per commemorar aquesta efemèride s'ha convocat ja un concurs de fotografia i diapositives amb el tema específic dels mitjans d'informació.

S'ha programat també tot un calendari d'activitats que comprèn des de conferències, gales artístiques, recitals de cançó, representacions teatrals, a col·loquis esportius, emissions especials, etc. Es tracta, en definitiva —ens diu un responsable de l'emissora—, d'aconseguir una participació ciutadana i comarcal entorn de la festa commemorativa.

Actualment, Ràdio Olot que disposa d'una plantilla d'unes 20 persones entre tècnics, redactors i locutors, emet diàriament des de dos quarts de nou del matí a las onze del vespre, dedicant només un 40% de la seva programació a la llengua i a la música catalana. Aquest aspecte, però, sembla tendir a augmentar en el transcurs dels darrers temps. Com a prova de la seva vitalitat podem dir que l'emissora local manté un quadre de veus que setmanalment es reuneix als estudis de gravació per realitzar algun guió, i és l'única emissora de la "provincia" —i tal vegada l'única de la seva classe— que posseeix un quadre escènic. Remarquem que recentment aconseguia un èxit considerable amb la gravació de la novel·la "La punyalada" de l'olotí Marià Vayreda, en versió lliure per a la ràdio.

DELS ORIGENS FINS AVUI

La inauguració oficial de Ràdio Olot va tenir lloc el dia 8 de setembre l'any 1951, coincidint amb la Festa Major, i va ser fruit de la tasca portada a terme per un petit grup de radioafeccionats locals que van constituir el GANG. Al cap de poc temps d'haver iniciat les emissions, l'entitat va entrar a formar part de la cadena REM, però l'any 1963 els varen rescindir el contracte tot allegant una rendibilitat minsa. Això va portar que s'hagués de constituir un Patronat amb abundor de càrrecs oficials que encara avui perdura i que, si per un cantó va servir per legalitzar la situació, per l'altre aquest Patronat ha estat sempre un vetllador de l'ortodòxia que no ha permès tota la llibertat que hauria de tenir aquest mitjà de comunicació social.

Un trasbals important fou també la prohibició d'emetre en on mitjana que va arribar l'any 1965 superat feliçment després de formalitzats els deguts tràmits, i disposà des d'aleshores d'un nova emissora de freqüència modulada que ha perdurat fins avui.

FESTA COMMEMORATIVA

Encara que els actes del 25è aniversari hagin començat aquesta primera quinzena de maig, es preveu ja ara una Festa commemorativa especial que tindria lloc a mitjan setembre vinent, amb la participació de tota aquella gent que durant els cinc lustres han cooperat amb Ràdio Olot.

Volem remarcar, per acabar, que si malgrat tots els entrebancs i limitacions, avui l'emissora s'ha guanyat una audiència remarcable a Olot i comarca, això en bona part és motivat per l'esforç, entusiasme i dedicació d'unes persones que han "cremat" hores i hores per fer possible aquesta realitat. Un reconeixement a en Joan Grau i Verdaguer, actual cap de redacció i emissions, verdadera ànima dels últims anys de Ràdio Olot.

JOSEP BONET

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 10

CASTELLO

Primer, democràcia; després, autonomia

Va dir M. Brosseta al Col.legi de Llicenciats

Dins el cicle de conferències organitzades pel Col·legi de Llicenciats, va parlar el catedràtic de la Universitat de València, Manuel Brosseta, destacada personalitat de la Junta Democràtica del País Valencià. Sota el tema "Reflexions sobre el moment actual" va fer una llarga anàlisi de la situació política des de la mort del general Franco.

El professor, partint de la realitat que existeixen dues Espanyes, la real i l'oficial, va assenyalar la crisi per la qual passa l'Estat espanyol. Aquesta crisi, neix del canvi de la societat i del fet que aquesta societat no vol més autoritarismes ni repressió de les llibertats.

Comentant l'últim discurs del president Arias, va dir que el Govern no vol anar cap a una veritable democràcia. La democràcia exigeix com a punts fonamentals "que el Govern depengui de la sobirania del poble, manifestada per eleccions directes o indirectament per mitjà del parlament, i segon, que la democràcia, no és veritablement democràcia, si no inclou les llibertats sindicals". Ni del primer punt ni del segon, no en parla el discurs d'Arias.

En fer relació a l'estatut d'autonomia, el professor Brosseta, tot i acceptant-lo, i considerant que cal lluitar per aconseguir-lo, creu que prou feina tindrem al País Valencià a organitzar correctament la democràcia en els moments de ruptura, com perquè, al mateix temps, tinguem de preocupar-nos de l'organització de la Generalitat. El nombrós públic va obrir el diàleg, que durà una llarga estona.

ERNEST NABAS

BREU

L'ALCORA. — Han començat les obres de construcció del nou pont sobre el pantà de Maria Cristina, amb un pressupost de cinquanta milions de pessetes. Això suposa que l'actual pont, antic i atrotinat, passarà a millor vida i facilitarà que el tràfic sigui tan fluid com ho mana la circulació d'una població tan industrial com aquesta de l'Alcalatén, informa Xavier Manzanet.

BENICASSIM. — El ple de l'ajuntament va aprovar el pressupost que suma quaranta-cinc milions de pessetes. Així mateix aprovà un altre pressupost de setze milions per a arranjar les voravies dels carrers. El nostre corresponsal, X. Manzanet ens diu que, segons sembla, aquests arranjaments es faran de pressa i corrents, abans de l'allau turística de l'estiu.

CASTELLO. — La carretera que va de l'Alcora a Castelló, la comarcal 232, és sovint interrompuda per la mena de tap que constitueix el pas a nivell de la RENFE en la seua entrada a la ciutat de Castelló. La Direcció General de Carreteres ha ordenat a la VI Direcció Regional de València, que elabori un projecte de construcció d'un pas inferior a la via fèrria. Aquest projecte, el redactarà la Direcció Provincial de Carreteres de Castelló i el pressupost corresponent oscil·larà entre els quaranta-cinc i els cinquanta milions de pessetes. Sembla que s'enllestirà ben prompte aquest projecte i que, així que sigui aprovat, se subhastarà l'obra.

SANT MATEU. — La Mancomunitat del Maestrat promourà la construcció d'un hotel que serà fet a despeses de l'Ajuntament. Aquesta instal·lació hotelera constarà de vint habitacions i s'ubicarà prop de la zona esportiva en uns terrenys de propietat municipal.

NOIA DE SERVEI
30 a 40 anys, necessito. Tracte familiar. T. 368 19 36, tardes.

VILA-REAL: SUSPENSIO DE CONFERENCIES

Les conferències que dins els actes del IV Aplec de la Plana s'havien organitzat als Lluïsos, i que s'havien de celebrar ahir dimecres, avui i demà, ens informa Xavier Manzanet que han estat suspeses. El motiu és que els permisos van ser sol·licitats amb pocs dies i no hi ha hagut temps per a resoldre tot el paperam administratiu. Cal recordar que les conferències suspeses eren les següents: dimecres, Joan Francesc Mira tenia de parlar sobre "Problemes culturals als País Valencià", avui, dijous, ho havia de fer Ernest Reig sobre "Estructura i problemàtica econòmica al P. V.", i demà, divendres, havia de parlar Miguel Fabra amb el tema "Present i futur de la societat valenciana".

VALENCIA

Sanchis Guarner, possessionat del càrrec

Jura com a agregat de llingüística a Filosofia i Lletres

Al migdia d'ahir en la seu del rectorat de la Universitat de València es va celebrar l'acte de presa de possessió oficial de Manuel Sanchis Guarner al càrrec d'agregat de Lingüística valenciana a la Facultat de Filosofia. La presidència fou ocupada del rector de la Universitat senyor Baguena Candela.

El profesor Sanchis Guarner va jurar fidelitat al rei i als principis del Movimiento, segons el ritual tradicional, però per primera vegada des de l'acabament de la guerra, s'utilitzà el català en un acte d'aquestes característiques. Sanchis Guarner, demanà, abans, permís al rector per a fer el jurament en la nostra llengua i el senyor Bàguena, ho acceptà.

El rector ha adreçat al rei Joan Carles I un telegrama referint aquesta significativa "anècdota" i dient que és la primera vegada que es fa a la universitat, "institució encarregada de l'ensenyament, la defensa i la difusió de la llengua valenciana".

Aprofità l'ocasió per manifestar, una vegada més, l'adhesió, en nom de tota la Universitat valenciana, a la persona del rei, ja que, com diu el primer vers de l'himne regional de València, la raó de ser i la justificació del seu treball és la de "ofrendar nuevas glorias a España".

El rector digué, en un parlament en castellà de salutació al professor Sanchis Guarner, que la creació de l'agregadoria de Lingüística valenciana, no havia estat motivada per cap tipus de pressió externa a la universitat, ja que aquest era un anhel manifestat en diverses ocasions, de l'anterior rector de la Facultat de Filosofia i del ministre d'Educació d'aleshores, Cruz Martínez Esteruelas, que fou qui l'autoritzà personalment, i sense posar-hi cap obstacle.

EMILI PIERA

Una lluita per la unitat

Per la unitat lingüística i cultural dels Països Catalans, s'entén. El professor Sanchis Guarner, membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans, sintetitza en la seua pròpia biografia l'esforç d'unes gents per tal de retornar als valencians allò que els havia estat arrabassat: la seua identitat com a poble.

En aquest sentit, la vida d'aquest intel·lectual és un compendi d'entrebancs i de peripècies de tota mena. Defensar amb raons científiques la unitat de la llengua catalana li ha valgut més d'una requesta inquisitorial de banda dels qui, al País Valencià, volen al preu que siga l'isolament i la disgregació, és a dir, l'ensulsiada definitiva de la llengua dels valencians. Manuel Sanchis Guarner en sap molt, d'aquesta actitud, i n'ha sofert també les conseqüències...

—Doncs sí. Vaig fer la carrera a València però després vaig anar a doctorar-me a Madrid, al centre d'Estudis Històrics, on vaig ésser deixeble de Navarro Tomàs i de Menéndez Pidal. Vaig viatjar posteriorment per diverses universitats estrangeres. La confecció de l'Atlas lingüístico de la Península Ibérica em dugué a investigar la parla de totes les comarques de llengua catalana en companyia d'en Moll.

Francesc de Borja Moll en parla repetidament, del professor Sanchis, al seu llibre **Els altres quaranta anys.** Víctima de la guerra civil, Sanchis Guarner se n'anà a Mallorca allà pels anys quaranta. Moll l'havia cridat per tal que col·laborés en l'elaboració del **Diccionari Català-Valencià-Balear.** "La forta personalitat de Sanchis Guarner —escriu Moll—, es deixà sentir molt prest en els medis intel·lectuals de Mallorca. Es féu amic de Llorenç Villalonga, i amb ell i alguns escriptors joves formaren una tertúlia al Cafè Riscal, on es discutia i s'exposaven criteris nous en qüestions literàries. L'evolució de l'Escola Mallorquina cap a uns horitzons més oberts i de més llibertat expressiva tingué un estímul i una orientació molt eficient en el magisteri de Sanchis Guarner.

—Vaig retornar a València l'any 1960. En aquell moment Xavier Casp i Miquel Adlert, que des de l'any 45 mantenien la bandera del purisme i del perfeccionisme, estaven perdent l'esma. Fet i fet, amb Casp i Adlert es formà —qui ho diria!— el grup nacionalista d'aleshores. Al seu cenacle literari, hi eren Francesc de P. Burguera, Alfons Cucó, Joan Fuster, Manuel Ardit i el mateix Entellés. Però ni l'un ni l'altre saberen evolucionar. Jo vaig intentar una espècie de conciliació supragencracional però fou impossible. Aleshores, amb Fuster i Pizcueta fundàrem l'editorial L'Estel.

GRAN AGLUTINADOR

Aglutinar gent, fer que la gent treballe, ha estat la dèria de sempre del professor Sanchis Guarner. Sembla que l'intent, amb alguns individus que ahir foren els primers catalanistes del País i que a hores d'ara militen en l'integrisme del bunker-barraqueta, fracassà. De tota manera i malgrat que en ocasions resulte força difícil, el millor que podem fer amb aquesta fauna és ignorar-la, deixar que les seues estrafolàries teories lingüístiques s'estossinen contra la paret o resten inoperants pel fet evident que ningú no les practica. La història de la moderna conscienciació del País Valencià és una història plena d'enveges personals i d'embolics anecdòtics. Fet i fet, els escriptorets del bunker-barraqueta local mai no podran perdonar que noms com el del professor Sanchis Guarner, Joan Fuster o Andrés Estellés, vagen més enllà de les fronteres del País, i compten amb una audiència i un prestigi que la descolorida biografia d'uns altres mai no podrà aconseguir.

—Sí. Ara acaba d'editar-se el primer volum de la meua obra completa. Un best-seller valencià? Ja ho veurem. De tota manera, un altre llibre meu. La llengua dels valencians, **si que ho és, de best-seller. Els llibres d'història i de llengua del País continuen gaudint de les preferències del lector valencià. Això demostra que existeix un dèficit d'identitat i que tot allò que fa referència al que hem estat, torna a ésser important per als valencians. Per cert, aquest volum fa el número 101 de la meua bibliografia, i possiblement siga la reedició de la meua gramàtica?**

GRAN UTILITAT

Sorprèn la vitalitat d'aquest home incansable, llançat plenament a l'allau de conferències i d'actes públics, de clara significació cívico-política, que ara viu el País Valencià. Sanchis Guarner no refusa mai el diàleg i va allà on siga, allà on sol·liciten la seua presència, per tal d'explicar, de raonar la veritat de la història. Les urgències del redreçament valencià l'han convertit en allò que en diríem un filòleg "militant", un historiador palesament comprom és amb el País.

—Ja estic acostumat als problemes que genera, a la ciutat de València, el fet de mantenir una postura científica pel que fa al tema de la llengua. El 1930 vaig publicar La llengua dels valencians. **Més tard, el 1950, va aparèixer la meua gramàtica, que encapçalaven unes paraules de Pompeu Fabra. D'altra banda, parlem clar, els qui tenen tanta por a un hipotètic imperialisme català accepten amb molta docilitat l'imperialisme, real i tangible, de Madrid, i adopten clarament una actitut sucursalista.**

Les forces "bunkeríssimes" que desencadenaren la campanya de desprestigi del professor Sanchis Guarner la passada primavera no comptaven que es produiria una reacció per part dels elements universitaris, les autoritats de la RAE i els membres capdavanters de l'oposició democràtica valenciana. A hores d'ara, malgrat el nul interès de les entitats oficials valencianes, la nostra Universitat compta ja amb una agregadoria de Lingüística Valenciana. El professor Sanchis Guarner n'és titular. El català ha entrat finalment a la Universitat de València per la porta gran. No podia haver trobat, com a cap del nou Departament, un nom més adient: Manuel Sanchis Guarner, o la lluita per la unitat lingüístico-cultural dels Països Catalans.

AMADEU FABREGAT

Gran èxit de la Setmana Cultural

No voldríem pecar d'allò que hem criticat: el triomfalisme. Però cal dir que la Setmana de Cultura Valenciana organitzada pel CUC a Castelló ha estat tot un èxit: alt nivell de les personalitats que han estat aquí, nombrós públic, jove i no tan jove, ens diu Ernest Nabes.

Primer va ser el professor Sanchis Guarner, després els novel·listes, divendres va fer un recital el poeta Vicent Andrés Estellés. Per a molts dels joves que omplien el saló de la Caixa, va ser un descobriment. El goig, el manifestaven en escoltar Estellés amb poemes del **Llibre de les Meravelles,** com aquell que comença: "No havia a València dos amants com nosaltres", o l'altre que tan sols té quatre paraules, iniciant-se amb el poema anònim que diu: "A la vora del riu, mare/m'he deixat les espardenyes". Si són tan sols les espardenyes...

Rafael Meneso, en presentar Estellés al públic de Castelló, va dir: **"Aquest acostar-se cap a la gent no amaga cap popularisme demagògic, és un sentir-se un entre tants, sense cap privilegi ideològic i doctrinari. Seria anar en contra del mecanisme essencial de la poesia d'Estellés, de pretendre donar lliçons doctrinals o disfressar els poemes de poesia social".**

PARQUET ROURE
col·locat des de 490 ptes. m²
ARMARIS CUINA · MOQUETES
confortex s.a.
Villarroel, 133 (tocant Valencia) · Tel. 253 61 77 - 254 20 41 i 254 96 55

TERRENYS
A Corbera, parcelles des de 3.000 pessetes al mes, mòdica entrada, pla parcial aprovat el 5-7-73, molts pins, aigua abundant.
Telf. 318 03 07

COMPREM TOTA CLASSE DE PARTIDES I RESTES DE SERIE
Sr. MASIP. Tel. 258 19 58

ARENYS DE MAR
VENC APARTAMENT enfront el Port, amb garatge. Tel. 295-13-46 i 392-13-75

M.ª del MAR BONET
RECITAL UNIC A VALENCIA
DIVENDRES 14, a les 10.30 nit
SALA ALBION Avda. Jacinto Benavente, 17

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 11

MALLORCA

Les drogues, problema per a les Illes

La guàrdia civil de Mallorca acaba de fer públic un informe sobre les seves activitats en el camp de les drogues, assenyalant que s'havia notat un augment del consum d'heroïna, mentre que el de l'haixix havia disminuït.

Hi ha altres drogues, de consum més o menys freqüent com, per exemple, la marihuana, la grifa, la morfina, la cocaïna, LSD i darrerament l'opi. Aquest producte ha fet la seva aparició a les Illes molt recentment. N'han estat descobertes quatre plantacions a Eivissa i una a Mallorca. També la marihuana sol ser collida a les Illes mateixes.

El mite turístic de Mallorca i Eivissa ha duit un altre mite, el de la vida despreocupada, dedicada per complet a l'oci, on el vici té facil entrada. Així, quan es parla de droga a Espanya hom es refereix a aquestes Illes. Es de totes maneres veritat que el tràfic de drogues ha augmentat aquests darrers anys fins a límits, si bé no alarmants, sí preocupants.

No val, però, la pena de fer-ne un castell de lamentacions sociològiques, sinó simplement constatar un realitat, tal com fa el servei antidroga de la guàrdia civil, creat l'any 1974 a les Illes. Durant aquest temps, s'han detingut a dues-centes cinquanta persones, que suposen 121 casos, acusades de tràfic o consum.

MOLTS NADIUS DROGADDICTES

L'informe conté algunes peculiaritats sobre qui son els drogaddictes o, millor dit, els detinguts. ja que es poden haver donat casos de consum sols ocasional. A Eivissa i Formentera la major part són estrangers mentre que a Mallorca abunden els nadius.

Les raons de per què succeeix, així, malgrat que pugui ésser evident si hom coneix els distints ambients de les Illes, haurien de ser objecte d'estudi. Convé destacar igualment que les edats dels detinguts oscil·len entre quinze i trenta anys; l'edat mitjana és els dinou anys, a partir dels quals el nombre disminueix. Quant al sexe, s'ha dit que el nombre de dones ha augmentat en relació amb anys enrera.

BARATLLES PEL FUTBOL

Bé, com hem dit, es tracta simplement de constatar un fet i fer conèixer el sistema policial que combat aquest món que, malgrat tots els sensacionalismes o degut precisament a aquests, és encara tan desconegut per la societat. De totes maneres, per no acabar tan en sec aquesta crònica ens podem referir a dos altres temes, que també tenen el seu lloc dins un probable estudi sociològic. Un, la bogeria del futbol. Ahir de matinada, es registrà a una coneguda discoteca de S'Arenal una lluita entre prop de cinquanta alemanys i un nombre similar d'espanyols, anglesos, suces i d'altres nacionalitats. Resultat: cent cinquanta mil pessetes de pèrdua, per fortuna cap ferit greu, i cinc alemanys provocadors que han ingressat a la presó. Motius: el Real Madrid. Els alemanys feien befa de l'equip madrileny i brindaven per la UEFA que tan fort l'havia castigat.

EL MALLORCA NOMES UN CLUB DE FUTBOL

L'altre assumpte pot anar a cavall entre la secció esportiva i laboral. Els jugadors del Reial Mallorca, desesperats perquè no cobren ni un cèntim del seu sou i, sobretot, perqué han perdut les esperances de cobrar aquesta temporada, han fet un comunicat on fan conèixer a l'afició la seva dramàtica situació, manifestant però, que continuaran jugant com si res, amb el mateix entusiasme, i que els companys d'equip que guadeixin de millor benestar econòmic ajudaran els altres a sobreviure. El club s'ha trobat de la nit al dia sense president, amb la caixa foradada, i sense cap protector, carregat de deutes, amb una situació competitiva, i enfonsat a la tercera divisió, cosa que a ningú no agrada. A més, avui s'ha sabut que n'han tallat l'aigua, la llum i el telèfon de les instal·lacions. Es que pot esperar encara més mals? El Mallorca, contràriament a allò que diuen del Barça, sembla sols un equip de futbol, i res més.

SEBASTIA VERD

L'INP, malpagador dels medicaments

Prop d'unes cinc-centes mil pessetes ha costat a la classe farmacèutica el retard en el pagament, per part de l'Institut Nacional de Previsió, de la facturació del passat mes de març, informa "Diario de Mallorca".

Segons sembla, les causes d'aquest fet cal atribuir-les a la deficitària situació que viu l'Institut a la seva delegació de Balears. El pagament de les medicines ha d'efectuar-se al majorista els dies 26 de cada mes, o sigui un dia després del cobrament de la facturació de l'Institut Nacional de Previsió.

Per mor d'aquests retards els farmacèutics han hagut de recórrer a crèdits bancaris i fins als seus estalvis particulars. El problema s'ha agreujat perquè en el curs de l'esmentat mes es produí una epidèmia de grip que augmentà en uns trenta milions la mitjana mensual de facturació.

La informació assenyala, finalment, que representants del Col·legi de farmacèutics han establert contactes a fi d'arranjar aquesta situació, no havent, però, pogut garantir que la pròxima liquidació es realitzi puntualment.

EIVISSA

Pressupost per a material quirúrgic

Segons deixa entreveure un comunicat, fet públic després del Consejo Insular de Trabajadores d'una sessió plenària, celebrada dilluns passat, l'Institut Nacional de Previsió ha acordat l'aprovació d'un pressupost extraordinari per adquirir materials quirúrgics destinats a la secció d'oftalmologia de la Seguridad Social d'Eivissa. Després de ser conegut aquest fet, sembla que la crisi plantejada per la manca d'oculistes a les Pitiüses entra, per sort, en camí de solució.

Perquè resulta, i aquesta és una altra deficiència de la medicina en aquestes Illes, que fa més de sis mesos que les seixanta mil persones que resideixen a Eivissa - Formentera no disposen d'un servei d'oftalmologia. Durant aquests sis mesos, els qui hi arribaven a temps havien de viatjar a Ciutat de Mallorca a curar-se els ulls (encara que el desplaçament fos a càrrec de la Seguretat Social), mentre la plaça d'oculista a la residència de la Seguretat Social continuara no essent coberta. Varen ser els mateixos treballadors els qui varen redactar una carta per accelerar el procés, i al cap de poc de presentar la carta, signada per quasi dos mil treballadors, a les autoritats locals, un nou metge oculista va arribar a Eivissa. Va arribar-hi, però, amb unes condicions molt precises. "Jo em quedaré a Eivissa, ens deia fa uns mesos el nou titular, si puc exercir la medicina amb dignitat". Per a això càlia adquirir tota una sèrie de materials valorats en uns cinc milions de pessetes, perquè com ens deia el metge mateix, "quan vaig arribar a Eivissa no tenia mitjans tècnics ni per a graduar ulleres."

Així va passar el temps sense que les coses s'acabassen d'arreglar. Per fi, tot sembla ser que la crisi va per bon camí i que molt aviat els treballadors d'Eivissa - Formentera podran tenir accés a un servei tan fonamenal com és el d'oftalmologia.

Per què no donar-se una volta en cotxe fins a Menorca o Eivissa?

L'embarcament tindrà lloc en un temps rècord, doncs conduirà vosté mateix el cotxe fins el nostre aparcament del ferry. Gaudirà del plaer de navegar emprant tots els serveis que posarem a la seva disposició, i una vegada desembarcat, podrà recórrer amb el seu automòbil totes les illes i admirar els seus bells paisatges.

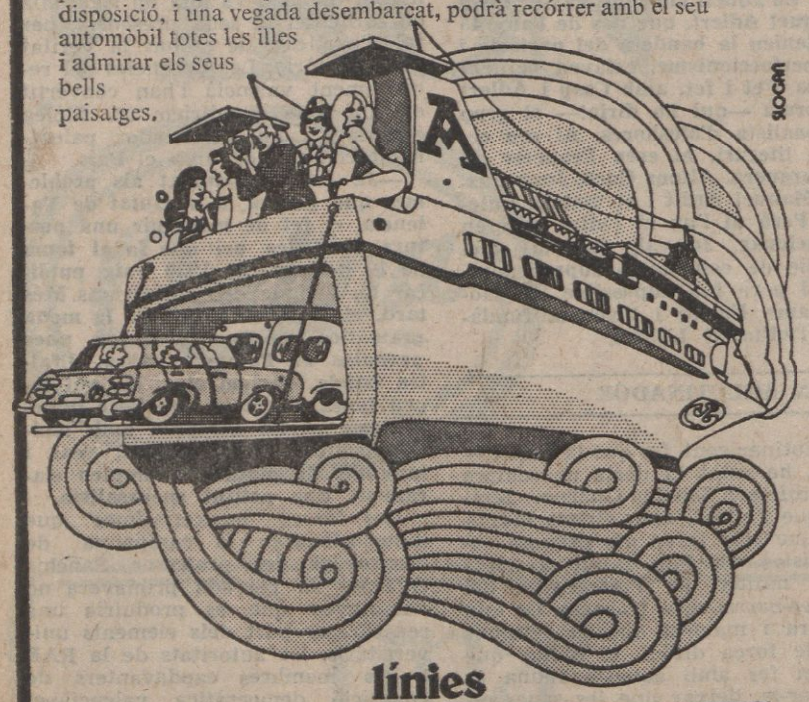

línies

BARCELONA • EIVISSA
BARCELONA • MENORCA (Mahó)

Viatgi amb el seu cotxe en els

ferrys AZNAR

Altres línies:
VALENCIA - PALMA - FRANÇA • VALENCIA - EIVISSA
ALGESIRES - CEUTA

SANTANDER - SOUTHAMPTON (Anglaterra)
"Monte Toledo"

Consulti a la seva Agència de Viatges o bé a Naviera Aznar

Jesús Garcia Castillo y Cia. Marqués del Duero, 17 y 19
Telèfon 329 31 00 Télex 54744 JEGAR-E. Barcelona

E. Dethorey espera la democràcia

Tornen els exiliats. Alguns. La llarga i trista caravana fa temps que s'inicià. Primer tímidament i sense aldarull. Després, donant al retorn, principalment dels exiliats famosos, un to triomfal de retrobada del fill esgarriat. Recordem la paràbola. Fins i tot, a algun d'ells, el Govern li ha reconegut uns drets professionals que ens han deixat a tots bocabadats, convençuts com estàvem de la difícil reconciliació de les dues Espanyes.

El senyor Llopis, socialista, cobra altra volta el seu sou després de quaranta anys de no cobrar-lo. De tota manera, els afavorits són els menys i cal pensar que el senyor Llopis deu tenir cera del Corpus. La gran majoria han entrat per la frontera de la mateixa manera que se n'anà Joan Oliver: "lentament / sense dir res, / Si la lluna feia el ple / també el féu la nostra pena". Els documents del gran retorn no ens falten. Teresa Pàmies i el seu **Va ploure tot el dia** suposen un testimoni esfereïdor. No tothom és un Sender, que es pot treure el capell a l'aeroport i saludar amb aire taurí les Espanyes. No tothom és un Albornoz, ni prop fer-s'hi!, molt d'exiliats han retornat amb la seva ombra per tot equipatge i d'altres s'han estalviat el viatge. Potser mai no tornaran. A Mallorca, concretament, el retorn dels exiliats s'ha adaptat a les característiques de pertot arreu. Han vingut a la recerca d'una mica de calor sota aquest sol comercialitzat que escalfa a tantes pessetes el metre quadrat. Un dels homes, però, que encara resta a l'exili i que, a causa de la seva tasca com a crític d'art a la pre-guerra, hom recorda amb insistència és Ernest Dethorey. Darrerament, el seu nom, silenciat al llarg de molts anys, reapareix a les pàgines de la premsa. En parlava no fa gaire Cirici Pellicer. N'ha parlat, sovint, Damià Ferrà Ponç. Els qui han llegit les referències que li fan es demanen per què no torna del seu exili d'Estocolm. Ell vivia al Terreno, prop del Passeig Marítim i de la plaça Gomila, en una caseta que gairebé es conserva tal i com la deixà. Per què no torna Ernest Dethorey? Vaig parlar-hi per telèfon, en línia directa. I, marcant deu números, em sorprengué la seva parla catalana, gens ni mica influenciada per l'altre idioma, el suec, que és la seva eina de comunicació més freqüent. Reconec que, tal vegada, seria millor contar les seves impressions que transcriure literalment la conversa que sostinguèrem car les conversa que sostinguèrem, car les cia telefònica imposa no permeten profunditzar sobre cap tema.

Però pens que més val respectar el diàleg, com a homenatge a un mallorquí que fa més de quaranta anys que no trepitja la seva terra, per raó de les tràgiques circumstàncies provocades per la guerra civil. Aquest és el diàleg que mantinguòrem:

—Senyor Dethorey?

—Som jo. Digui'm.

—El crit des de Mallorca, per tal de fer-li unes preguntes per al diari "Avui".

—I ara? Es recorden de mí?

—I tant!

—Es que darrerament s'han escrit coses..., eh? Cirici Pallicer i Damià Ferrà Ponç, eh? N'estic molt satisfet (sona una rialla fresca i es produeix un silenci. Després continua): **però, ¿què en saben els joves d'aquí de tot el que va pasar en aquell temps?**

—Em sembla que bastant. Fa molts anys que graten la història.

—Sí, sí. Reb retalls de premsa i més o manco m'adon del que es fa. Tenc un germà aquí, a Mallorca, i em manté al corrent del que passa. (L'interromp i li dic que ha estat el seu germà qui m'ha proporcionat el seu telèfon. Torna a riure i afegeix): **I què fa? Sap si ha rebut les meves darreres cartes?** (I, després d'un altre silenci, comenta): **en tenc molts de records, de Mallorca, jo.**

—Quin va ésser el darrer any que visità l'Illa?

—El vint-i-nou. Em vaig casar amb una sueca y em vaig traslladar a Estocolm. Era el corresponsal de diversos periòdics, D'"El Liberal" de Madrid, d'"El Día" de Cituat de Mallorca i de "La Vanguardia" de Barcelona.

—Així, acabada la guerra, acabada la feina. ¿De què ha treballat a Estocolm?

—No m'ha faltat feina, no. He exercit de professor d'espanyol i he estat el traductor oficial de la Direcció Nacional de Comerç.

—¿Està al corrent de la literatura catalana publicada aquests quaranta anys darrers?

—No gaire, no. Conec "Mort de Dama". Una bona novella. Llorenç Villalonga me l'envià.

—Eren amics vostè i Llorenç Villalonga?

—Erem i ho som, malgrat no hàgim parlat plegats fa molts d'anys. Des del vint-i-nou, potser...

—En canvi, ideològicament, deuen ésser ben diferents vostè i ell.

—I bé! (Aquí torna a esclatar en una rialla fresca.) **"Lo cortés no quita lo valiente", eh? L'apreciï molt, Villalonga.**

—Escolti, quan tornarà a Mallorca?

—No tornaré. (La resposta ha estat ràpida. Supòs que la repensa i afegeix): **Tengui en compte que he tengut dos infarts i no em convé viatjar massa. No som cap infant, jo.**

—Quina edat té?

—Setanta-cinc. Bé, els tindré el mes de setembre, però quasi ja els tenc. M'he de cuidar, eh? (I torna a riure.)

—Però, escolti, malalts més greus han tornat...

—I escolti..., que tenen democràcia, vostès?

—...

—Jo vaig deixar un país democràtic. (I definitivament Ernest Dethorey, al qual intuesc encara jove i vital, es posa a riure.)

No donà per a més la conversa i ens acomiadàrem.

LLORENÇ CAPELLA

La seva 2ª Residència a 50 min. de Barcelona

CAPELLADES

— Pisos de 100 m2.
— acabats de qualitat.
— Calefacció.
— Participació en zona interior amb opció a garatge.
— Preu total: 1.250.000 ptes.
— Facilitats fins a 11 anys.

INFORMACIO: al telèf. 274 45 82, de 13 h. a 18 h.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 12

MADRID

La crisi governamental sembla pròxima

Empresaris i sindicats il.legals parlen de pacte social

La celtibèrica pell de brau cada dia ens porta l aseva corresponent "malícia" política. La d'avui és una "malícia" remarcable, tensa, que pot tenir conseqüències importants. La brúixola de l'interès civil es mou en dues direccions: la de l'afany oficial i la de l'afany extraoficial. La brúixola busca el nord i li és difícil d'assenyalar-lo. La sensació general és que, malgrat les aparences de serenitat i de calma, estem en una crisi política considerable.

El govern i el seu projecte reformista passen per una mar plena d'esculls, i ningú no es veu amb cor de fer ni la més petita juguesca a favor de la seva consistència. El govern podria entrar en crisi a qualsevol moment, encara que aquest moment pugui durar setmanes. El crèdit personal d'Arias Navarro més aviat té tendència a baixar i s'emporta, en la seva davallada, el de Fraga Iribarne. Areilza, en canvi, manté un lloc de preeminència en el "ranking" de popularitat dins i fora d'Espanya.

LA DRETA IMMOBILISTA ATACA

L'atac del grup de cent vint-i-sis procuradors a Corts al govern, cal qualificar-lo de gravíssim, sobretot en una circumstància en què, si el govern necessita alguna cosa, és que els "de dintre" no li posin obstacles. Amb l'acusació al govern de **"vulnerar la legalitat vigent"** és evident que aquests i altres procuradors estan disposats a aferrar-se a qualsevol post legal de salvació per tal de no deixar la seva posició de privilegi i de no renunciar als drets adquirits. Hi ha dues referències altament significatives en aquesta intervenció escrita de la dreta immobilista. La primera, la de Franco, i allò que el general hauria volgut que es realitzés. La segona, la del rei, en la qual afirmen que no és en ell en qui ha de reposar la responsabilitat de la reforma. A la primera referència hi ha una claríssima recordança i nostàlgia del pretèrit. A la segona, un refús del procés reformista, del qual Joan Carles, d'una manera o altra, és el primer testimoni i l'àrbitre. No vull estar-me de dir que els promotors del reformisme han de tenir en compte que, entre els procuradors signants, hi ha quatre tinents generals. Es una dada que cal no oblidar.

SINDICALISTES I EMPRESARIS: PACTE SOCIAL

Mentre l'ofensiva antireformista reviscola a través de l'escrit dels cent vint-i-sis procuradors, centenars d'empresaris i membres de sindicats il·legals (UGT, USO, CCOO) protagonitzen unes jornades de debat sobre les **"relacions al si de l'empresa"**. Ahir Areilza ens sorprenia amb la formulació del "Pacto Nacional", i avui el terme del dia és el de "Pacto Social" i, sobretot, les seves implicacions més importants: la seva relació profunda amb el pacte polític i la seva viabilitat condicionada a la "ruptura".

Encara que els periodistes no han pogut ésser presents a les sessions, s'ha sabut que alguns empresaris consideren que els interessos de l'empresariat ja no coincideixen gaire amb els del sistema. Això vol dir que aquest sector d'empresaris comença a buscar un encontorn sindical i polític que garanteixi la seguretat del capital i la viabilitat futura de l'empresa. Cal qualificar d'estranya l'absència de representants de les altes esferes sindicals oficials, en un moment en què sembla que hi ha un intent de trobar punts de convergència amb els dirigents del sindicalisme extraoficial. A què respon aquesta absència? Es possible que demà puguem respondre la pregunta.

EUROPA ES DECANTA PER LA "RUPTURA PACTADA"

Tot i que els sectors immobilistes s'hagin enutjat amb aquests empresaris per la seva condescendència de diàleg, i tot i que els sembli malament que els europeus s'ocupin d'Espanya, els empresaris continuen el debat i els europeus enraonen sobre l'escaiença espanyola. Avui, a l'Assemblea del Parlament Europeu es discutiran tres projectes de resolució sobre la situació política a Espanya. Els han presentats, respectivament, els grups socialista, demòcrata-cristià i comunista. En aquests tres punts de vista sobre Espanya hi ha coincidències essencials: l'assenyalament de la insuficiència del "programa Arias Navarro" i la denúncia del manteniment de certes formes de repressió.

Segons les notícies arribades d'Estrasburg, els membres del Parlament Europeu, amb les excepcions dels grups més conservadors, com més va més es decanten a afavorir la tesi de la "ruptura democràtica pactada", entre altres raons perquè veuen la quantitat d'obstacles que fan —o poden fer— inviable la reforma política.

Com a balanç, val a dir que la situació del primer govern de la Monarquia està arribant a ser francament difícil. El fet que les mesures reformistes siguin atacades abans de poder ser debatudes a les Corts pels mateixos que haurien de mostrar-hi el seu acord, ¿significa que som a les acaballes d'una etapa de transició i que, per tant, som a les portes d'una altra etapa encara no definida? Aquesta és la qüestió que caldrà anar esbrinant d'ara endavant. Alguns observadors creuen que, per a neutralitzar la crisi, no hi ha altre camí que el de considerar liquidada l'etapa protagonitzada per aquest primer govern del rei. I tothom coincideix en una constatació: la crisi avança implacable, gairebé sense que l'oposició l'empenyi.

JOSEP M.ª PUIGJANER

El tema del princep d'Astúrias ajornat

Tràfic aeri: signat conveni hispano-soviètic

L'activitat política de Madrid es va centrar en les relacions d'Espanya davant d'altres països de l'estranger i de les reunions de diversos grups parlamentaris que es van constituint per fer front als debats que es preparen a les Corts.

"Es un tema que a la Zarzuela no s'ha abordat. En aquests moments hi ha molts altres temes importants al país. El de l'acceptació del títol de Príncep d'Astúries té ara una importància mínima i és una qüestió interna de la Monarquia", van manifestar ahir al diari "Ya" de Madrid fonts informades en relació amb la notícia que el president de la Diputació d'Oviedo oferirà a l'infant Felip el títol de Príncep d'Astúries en ocasió del viatge dels reis a aquella regió, viatge del qual ja és ultimat el programa i que tindrà lloc els dies 18 i 19 d'aquest mes.

Per altra banda, s'anuncia que demà, en el palau de la Zarzuela, Gonzalo Fernández de la Mora farà jurament davant el rei Joan Carles com a conseller nacional.

CONVENI AERI AMB L'URSS

Passant a les relacions amb l'estranger, informa "Logos" que quant a l'activitat diplomàtica amb els països de l'Est, no es tenen notícies que les relacions diplomàtiques amb Romania s'hagin d'establir immediatament, i que, en cas de portar-se a terme, es prepararien amb una certa anticipació. Tot i això, no s'ha desmentit la notícia, car la norma de legalització de les relacions diplomàtiques amb tots els països figura en el programa de l'actual encarregat del Ministeri d'Afers Estrangers. En aquest sentit, informa la mateixa agència, s'ha pogut saber que les negociacions que es manté a Belgrad una delegació espanyola, van pel bon camí.

També cal manifestar que, ahir, en el saló d'ambaixadors del Palau de Santa Cruz, el subsecretari d'Afers Exteriors, Oreja Aguirre, i el viceministre soviètic d'Aviació Civil, Serguei Pàvlov, van signar un conveni de tràfic aeri entre els dos països. A més de la importància del conveni, cal dir que és el primer cop que un vice-ministre va a Madrid per signar un conveni amb Espanya.

També al Palau de Santa Cruz, el ministre d'Afers Exteriors, Areilza, i el seu col·lega de la república de Paraguai, Nogués, van signar ahir un conveni aeri entre ambdós països. A l'acte, hi va assistir el ministre de l'Aire, tinent general Franco Iribarnegaray.

ACTIVITATS A LES CORTS

Durant dues hores i mitja es va debatre dimarts passat a la Comissió de Pressupostos de les Corts espanyoles, un nou estudi de l'article set de la llei general pressupostària, text que han acordà de mantenir indèntic al que, al seu dia, va aprovar la Comissió. La votació va ser de 17 a favor, 13 en contra i 2 abstencions. La sessió, després d'un descans de mitja hora, va continuar amb el segon punt del dia, el projecte de llei sobre la utilització de la dotació d'acció cojuntural, al qual han estat presentades 26 esmenes, algunes d'elles no acceptades per defectes de forma.

Per altra banda, grups parlamentaris han celebrat diverses reunions. El grup parlamentari UDPE, en acabar les que celebrá aquests dies, acordà formular unes observacions generals al projecte de llei del dret d'associació. Els quaranta-vuit procuradors del grup Laboral Democràtic, es van reunir per estudiar l'avantprojecte dels estatuts i elaborar la seva acció en els pròxims debats en el ple de la reforma política. Finalment, amb les últimes incorporacions del grup Regionalista, els seixanta procuradors que formen el grup es van reunir en assemblea general per aprovar el seu reglament.

Explosió d'un petroler a La Corunya

Persones desaparegudes i un desastre ecològic

Dues persones, el capità i un pràctic del port, es donen com a desaparegudes en l'explosió i posterior enfonsament del petroler espanyol "Urquiola", carregat amb 120.000 tones de crus. El fet es produí ahir a la tarda a l'entrada del port de la Corunya, després que el vaixell topés amb uns baixos de la costa i s'obrissin dues bretxes en la seva estructura.

Poc abans de l'esclat de l'Urquiola sols quedaven a bord els dos homes, car els trenta-set tripulants havien estat portats a terra en un remolcador. Fins al moment, hom ignora la sort dels dos homes que restaven al petroler en produir-se l'explosió, encara que hi ha poques esperances de trobar-los vius. Les 120.000 tones de crus invadien, a mitja tarda, l'entrada del port, formant una greu marea negra, difícil de combatre. L'"Urquiola" transportava 110.000 tones de petroli des del golf Pèrsic i 10.000 més per a consum propi. Algunes de les taques de crus escampades per la costa s'han encès.

Un espès núvol de fum negre cobria pràcticament la Corunya i d'altres localitats de la província de Pontevedra, i la pudor del petroli, arribava a moltes comarques veïnes. El soroll de l'explosió es pogué sentir des de tot la Corunya. Molts vidres d'edificis, fins i tot a un centenar de metres del lloc dels fets, esclataren i la gent es llençà al carrer alarmada davant l'explosió i del cel cobert de fum.

LA PESCA MARROQUINA

Un profund malestar ha produït a l'illa de Lanzarote la captura per una lanxa marroquina, de dos pesquers amb base al port d'Arrecife, produïda abans-d'ahir al vespre, i de la qual no es tingueren notícies fins molt després de produït el fet. Una patrullera marroquina abordà dos pesquers, l'un amb matrícula d'Alacant i amb vint-i-quatre tripulants, i, l'altre de Las Palmas i amb vint-i-sis homes. Ambdós pesquers es trobaven a l'alçada d'El Aaiun, a unes set milles de la costa sahariana. Els marroquins, després de capturar a títol d'ostatge el patró d'una de les embarcacions, obligaren aquestes a allunyar-se a més de catorze milles de la costa. Posteriorment, el patró capturat fou posat en llibertat, tot i advertint-li que, cas de reincidir, seria portat a Agadir. La prohibició marroquina de pescar a menys de catorze milles de terra presenta un greu problema a tota la flota pesquera de Lanzarote que es dedica a la captura de la sardina, i que afecta unes tres mil famílies.

RETINGUTS A MOÇAMBIC

Les famílies dels tripulants del pesquer "Rio das Pedras", retingut a Beira (Moçambic) des de fa set mesos, han enviat una carta al rei per demanar-li la seva immediata intervenció en el retorn dels disset mariners detinguts en aquell país africà. Els disset homes, deu d'ells casats, havien sortit de Vigo el 8 d'octubre de l'any proppassat per rellevar la tripulació de l'esmenat vaixell. Una de les famílies, a mitjan desembre, rebé una comunicació d'un dels mariners en què explicava que eren retinguts a Beira, en la mateixa embarcació, per homes armats. L'Estat espanyol no té relacions diplomàtiques amb Moçambic, i no hi ha, per tant, cap representació espanyola en aquell país. Hom suposa que l'única possibilitat de negociar l'alliberament del vaixell i dels seus tripulants hauria de fer-se per mitjà d'un tercer país.

VIATGES I VISITES

Es necessària una llei electoral

Declaracions del ministre de la Presidència

Avui arriba a Madrid el vicepresident d'Afers de l'Interior i ministre de la Governació, Manuel Fraga Iribarne, procedent de Veneçuela, on ha estat dos dies en viatge de caràcter oficial entrevistant-se amb diverses autoritats del país. Arriba així mateix el ministre d'Educació i Ciència, Carlos Robles Piquer, procedent de Santo Domingo, on ha presidit la clausura de la primera reunió de la comissió mixta.

També avui, el ministre de Treball, José Solís Ruiz, parlarà a la televisió en el programa "El gobierno informa". Serà entrevistat pels periodistes madrilenys Pedro Rodríguez i Manuel Martín Ferrand. Ens informen així mateix que avui celebrarà una nova sessió el Consell del Regne, sota la presidència de Torcuato Fernàndez Miranda, després que aquestes sessions periòdiques fossin interrompudes la setmana passada per la sessió informativa a les Corts.

EL MINISTRE DE LA PRESIDENCIA, A MALAGA

En una de les visites que inicià ahir el ministre de la Presidència, Alfonso Osorio, a Màlaga, ha declarat a l'espai "Ultima Edició" de RNE que en aquesta Novena Reunió Bancària que acaba de clausurar, importants banquers europeus eren absolutament partidaris d'una propera integració d'Espanya a la CEE. "Confio —puntualitzà finalment— que el govern impedeixi, amb una llei electoral adequada, l'absurda diversificació de paritts polítics existents, que podria retenir la inversió de capital estranger al nostre país".

A Múrcia, el ministre d'Agricultura, Oñate Gil, es reuní ahir amb els membres de la comissió comarcal del camp de Cartagena i visità la finca experimental de l'Inia.

AREILZA A L'AMERICA DEL SUD

El ministre d'Afers Estrangers, Areilza, té previstos diversos viatges a l'Amèrica del Sud, però cap d'ells no serà pel juny, en contra del que havia dit el canceller veneçolà, Ramón Escovar Salom. Sercles diplomàtics han informat Europa Press que el que és veritat és que el senyor Areilza visitarà Veneçuela dins el mare d'aquestes viatges.

L'AMBAIXADOR FRANCES VISITA SOLIS I MARTIN VILLA

El proppassat dia 11, l'ambaixador de França a Madrid, Jean François Deniau, visità el ministre de Treball, José Solís, amb motiu de complimentar el titular del departament. El mateix dia, Deniau visità així mateix el ministre de Relacions Sindicals, Martín Villa. L'acompanyava el conseller d'Afers Socials de l'Ambaixada.

ANDALUSIA

Constitució de cooperatives contra el preu del pa

Continuen produint-se reaccions a les puges del pa arreu l'Estat espanyol i, especialment, per terres del sud. A la localitat de Monterrubio de la Serena (Badajoz), **les metresses de casa han acordat la construcció d'una cooperativa fornera per a** l'elaboració del pa que hagin de consumir les famílies que la integrin.

Han obert un compte corrent en una entitat bancària, amb una quantitat inicial de mil cinc-centes pessetes per família, i amb el que es reculli es començarà per construir un forn de pa que explotaran en règim de cooperativa.

Despres d'una manifestació de cent cinquanta dones, van arribar a **aquesta decisió, perquè el preu del pa ha pujat en aquest poble el 100%.**

A Villanueva del Rosario, a la província de Màlaga, els veïns han adoptat la mateixa postura, muntant una cooperativa amb una quantitat inicial de tres mil pessetes per família, **que s'aniran recuperant a mida que es vagin amortitzant. A Ciudad Real, els fabricants de pa s'han reunit** en assemblea presidida pel titular de l'Agrupació Nacional, Pedro Castro Carrero, per a discutir els preus establerts per al sector industrial. El senyor Castro digué que **"a partir d'ara els nostres problemes els resoldrem nosaltres mateixos i hem de començar fent un sanejament a fons del nostre sector per esborrar la imatge que té el consumidor dels fabricants de pa, i crearne una de nova, sana i transparent, que li retorni el prestigi que mai no havia d'haver perdut".**

En la seva estada a Màlaga, el ministre d'Obres Públiques, Valdés, ha declarat, amb referència a l'autopista del Sol, que s'han presentat **més de mil escrits d'allegació, la major part sobre aspectes jurídics. No donà massa detalls sobre quan es posaria en marxa, afegint només que, sobre aquesta qüestió són els** malaguenys qui tenen la darrera paraula.

En el fons d'aquesta obra paralitzada hi ha tot un seguit d'interessos privats que s'interfereixen. El projecte passa a uns quants quilòmetres de la costa, però encara afecta una bona quantitat d'urbanitzacions, ja que la faixa litoral habitable es de bastant extensió. El projecte, però, és necessari perquè permetrà trasladarse en trenta minuts a Algesires i en una hora a la regió de Gibraltar.

ANTONI BORG

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 13

Llista dels 126 bunkeristes de les Corts

Les modificacions a les Lleis Fonamentals podrien ser rebutjades

Amb relació a l'escrit cursat al govern a través del President de les Corts, signat per 126 procuradors i en què demanen que **"tots els òrgans de l'administració actuïn sota el principi de l'acatament escrupulós de la legalitat vigent"**, i d'una anàlisi dels grups de què forman part els firmants, de l'escrit ahir, a petició dels abonats, l'agència Logos, va facilitar la llista dels procuradors firmants:

Rafael Aguilar Goicoechea, representant de la "Germandat de Camperols i Ramaders".

Fernando Aguilar Galiana, representant procuradors tribunals.

Luis Aguilar Sanabria, representant del sindicat de premsa, ràdio TV i publicitat.

José Alcaina Caballero, representant tècnic del sindicat del metall.

Antonio Alvarez Iglesia, representant tècnic del sindicat de l'alimentació.

Luis Alvarez Molina, conseller del regne, president del sindicat de l'assegurança i representant tècnic de l'esmentat sindicat.

Santiago Aparicio Alcalde, president de la diputació de Sòria.

Isidro Arcenegui Carmona, conseller nacional per Sevilla.

Aníbal Arenas Díaz Hellín, representant empresari sindicat de la vinya.

Luis Arroyo Arroyo, representant del sindicat de fruits i productes hortícoles.

Agustín Asís Garrote, conseller nacional permanent i delegat nacional de la família.

Manuel Baldellou Ciprés, representant del sindicat de banca.

José Banales Novella, representant del Sindicat del Metall.

Fernando Pau Carpi, procurador familiar per Tarragona

Fernando Benzo Mestre, conseller nacional per Santander.

Jaime Bofill Gasset, conseller nacional permanent.

José María Cabildo Guerrero, tècnic del Sindicat de Transports i Comunicacions.

Honorario Calderón Leal, tècnic de la Federació Nacional de Comerç.

Pedro Calpe Arcusa, representant del Sindicat de l'Alimentació.

Félix Calvo Ortega, Procurador familiar per Guadalajara.

Joaquín Campos Pareja, representant del Sindicat de l'Aigua, Gas i Electricitat.

Enrique Carvajal Gavilán, representant del Sindicat d'Activitats Diverses.

Juan Castañón de Mena, conseller nacional permanent, tinent general, ex-ministre del l'Exèrcit.

Manuel Conde Bandres, president del Consell Nacional d'Empresaris.

Fernando Dancausa Miguel, conseller nacional per Burgos.

Julio Salvador Díaz-Benjumea, conseller permanent, tinent general, ex-ministre de l'Aire.

Rafael Díaz Llanos y Lecuona, representant del Col·legi d'Economistes.

Vicente Doreste Medina, representant del Sindicat de la Marina Mercant, delegat sindical de Lanzarote.

José Ignacio Escobar Kirpatrick, procurador designat pel cap de l'Estat.

Francisco Escribá de Romaní Olano, representant dels notaris.

Eduardo Escudero Arias, tècnic del Sindicat de la Pell.

Félix Fernández Casanova, tècnic del Sindicat d'Activitats Diverses.

José Fernández Cela, president del Sindicat de la Pell.

Raimundo Fernández Cuesta y Melero, procurador designat pel cap de l'Estat, ex-ministre, president del Front Nacional Espanyol.

Ricardo Fernández Gutiérrez, procurador familiar per Albacete.

José María Fernández de la Vega y Sedano, president del Sindicat de Ramaderia, procurador familiar per Toledo.

David Ferrer Garrido, president de la diputació d'Orense.

Afrodisio Ferrero Pérez, procurador familiar per Lleó.

José Finat i Escrivà Romani, conseller nacional per Toledo.

Pedro Font Mora, tècnic sindical del sindicat de la fruita.

Julio García Ibáñez, conseller nacional per Segòvia.

Vicent García Ribes, president del sindicat de transports i comunicacions.

Miguel Gatell Poblador, representant empresari del sindicat de ramaderia.

Joaquím Gias Jové, conseller nacinal per Lleida.

José Antonio Girón Velasco conseller del regne, ex-ministre i conseller nacional permanent.

Antonio González Sáez, president del sindicat de fruits i productes hortícoles.

Victoriano González Sáez, representant dels treballadors agrícoles assalariats.

Fernando Hernández Gil, conseller nacional per Càceres.

Antonio José Hernández Navarro, president del sindicat de papel i arts gràfiques.

Luis Ibarra Landete, procurador familiar per Alaba.

Anselmo de la Iglesia Somavilla, conseller nacional per Valladolid.

Carlos Iniesta Cano, conseller nacional per Ceuta, tinent general.

Emilio Justo Cristóbal, representant del sidicat del papel i arts gràfiques.

José Lacalle Larraga, procurador designat pel cap de l'estat, ex-ministre de l'aire i tinent geenral.

Emilio Lamo de Espinosa i Enrique de Navarra, president del sindicat de la banca i conseller nacional representant dels procuradors sindicals.

Jesús Lample Opere, representant dels treballadors agrícoles assalariats.

Francisco Lapiedra Federico, representant dels artesans de la petita i mitjana empresa.

Mariano Lázaro Franco representant tècnic del sindicat de ramaderia.

Antonio León Manjón, procurador familiar per Cadis.

Fernando Liñán y Zofio, procurador designat per cap de l'Estat, ex-ministre d'Informació, president d'Aviaco.

Augusto Llera López, tècnic del sindicat d'indústries químiques.

Teresa Loring Cortés, conseller nacional per Málaga.

Francisco Javier Lozano Bergua, empresari del sindicat de la Fruita.

Antonio Maqueda Noé, tècnic del sindicat de la Marina Mercant.

Ernesto Marco Cañizares, representant pel Col·legi de Farmacèutics

Dionisio Martín Sanz, conseller del Regne, empresari del sindicat de l'olivera.

Francisco Martínez Estenaga, tècnic del sindicat de la construcció y obres públiques.

Rafael Mateo Tari, representant empresari sindicat de l'espectacle.

Carlos Mendoza Jimeno, representant empresari sindicat de l'aigua, gas i electricitat.

Manuel Mendoza Ruiz, representant familiar per Badajoz.

Antonio Molina Jiménez, representant de les Cambres de Comerç, Indústria i Navegació.

Luis Mombiedro de la Torre, president de la "Germandat Nacional de Camperols i Ramaders".

Jaime Motero Espinosa, representant pels municipis de Badájoz, alcalde de Badajoz.

Manuel Moral Mejido, representant empresari Federació Sindical de Comerç.

Ignacio Morilla Alonso, tècnic del sindicat d'Hosteleria.

Manuel Motero Valle, conseller nacional per Huelva.

Cecilio Muñoz Robles, representant empresari sindicat hosteleria.

José Navarro López, tècnic del sindicat del Paper i arts gràfiques.

Pedro Nieto Antúnez, procurador designat pel Cap de l'Estat, ex-ministre de Marina, almirall.

Antonio María Oriol Urquijo, conseller nacional permanent, ex-ministre de Justícia, conseller del Regne i president del Consell d'Estat.

José María Oriol y Urquijo, procurador designat pel Cap de l'Estat.

Santiago Pardo Canalis, conseller nacional per Saragossa.

Ramón Luis Pascual del Riquelme Servet, representant familiar per Múrcia.

Domingo Peiró Rivas, representant del sindicat tèxtil.

José Pellicer Magranet, representant dels municipis de València.

Fernando María Pereda Aparicio, representant familiar per Santander.

Manuel Pérez Olea, president del sindicat de la construcció.

Alfonso Pérez Viñeta y Lucio, tinent general, conseller nacional permanent.

Pedro Perpiñán Arellano, representant empresaris sindicat de la pell.

Rafael Piera Tormo, representant del sindicat de transport.

José Planelles Guerrero, tècnic del sindicat del Combustible.

Mónica Plaza Prado, conseller nacional per Palència.

Pilar Primo de Rivera, conseller nacional permanent, delegada nacional S. Femenina.

Miguel Primo de Rivera, conseller nacional permanent, conseller del Regne.

José María Ramos Figueras, rector de la Universitat Politècnica de Madrid.

Manuel Rivas Guadilla, representant del Colegi d'Advocats.

Modesto Ribera Franco, representant tècnic del sindicat de la pesca.

Emilio Romero Gómez, conseller nacional per Avila.

Tomás Romojaro Sánchez, conseller nacional permanent, secretari primer de les Corts.

Antonio Rosillo Herrero, representant de les Cambres oficials de la Propietat Urbana.

Angel Ruiz Martín, tinent general, president del Consell Superior de Justícia Militar.

Mercedes Sanz Punyed, conseller nacional per Osca.

José María Serrats Urquiza, empresari sindicat de la pesca.

Domingo Solís Ruíz, representant per les cooperatives.

Luis Soriano Rodríguez, conseller nomenat pel president del Consell Nacional, coctinent de la Guardia de Franco.

Jesús Suevos Fernández, conseller nacional permanent.

Enrique Thomas de Carranza y Luque, representant del col·legi de doctors llicenciats en ciències polítiques.

José Utrera Molina, conseller nacional permanent, ex-ministre de l'Habitatge i ex-secretari general del Movimiento, actualment president del banc Rural i Mediterrani.

Manuel Valdés Larranaga, conseller nacional permanent, ex-vicesecretari general del Movimiento.

José María Valiente Soriano, procurador designat pel cap de l'estat.

Francisco Vallbona Loro, representant del Sindicat de la Vinya.

José Luis Zamanillo González Camino, conseller nacional permanent.

Antonio Zaragoza Rodríguez, representant tècnic del Sindicat de la Banca.

Gabriel Zubiaga Ymaz, procurador familiar per Guipúscoa.

D'aquesta llista s'han eliminat deu firmes perquè havien estat esborrades de l'escrit presentat a la Secretaria de les Corts, i la del procurador Pérez Pillado que morí fa més de dos mesos, quan es començà el tràmit de recollida de firmes per a la presentació d'aquest escrit.

DIFICULTATS PER A LES LLEIS FONAMENTALS

A propòsit de l'esmentat escrit, cercles de les Corts han manifestat llur preocupació pel fet de que la modificació de lleis fonamentals requereix l'acord favorable de dos terços dels procuradors presents a la sessió en què se sotmetin a votació aquests projectes, informa Europa Press.

En efecte, la llei de successió (que junt amb les lleis orgànica de l'Estat i de Corts, és precisament una de les lleis fonamentals que el Govern ha proposat de modificar diu en el primer apartat de l'article 15: **"Per a la validesa dels acords de les Corts a que aquesta llei es refereix, cal el vot favorable dels dos terços dels procuradors presents, que haurà d'equivaldre, almenys, a la majoria absoluta de procuradors"**. Entre els acords de les Corts què fa referència aquest article de la llei de successió es troben (article 10 de l'esmentada llei) els de modificació de les Lleis Fonamentals.

El número de procuradors en Corts és en l'actualitat de 562 (nominalment, ja que alguns són per partida doble, és a dir, titulars de dos escons i també hi ha algunes vacants). Això fa que si assisteixen tots els procuradors a la sessió en què els esmentats projectes de reforma se sotmetin a votació (encara que sigui improbable), es requeriria el vot favorable de 375 d'ells perquè fossin aprovades. En aquest cas, la majoria absoluta del total de procuradors, que s'exigeix amb independència dels assistents a la votació, es 282.

PAIS BASC

L'Ajuntament d'Estella podria dimitir

Si no s'aclarissin els fets de Montejurra

L'Ajuntament d'Estella ha acordat dimitir irrevocablement si no s'aclareixen els fets de Montejurra abans d'un mes.

En sessió plenària d'ahir dimecres van aprovar telegrames de protesta: al governador civil de Navarra, qualificant d'inexacta la nota oficial difosa pel Govern Civil, al ministre d'Informació i Turisme per les informacions també inexactes de Ràdio Nacional i Televisió Espanyola i al rei, al president del govern i al ministre de la Governació, mostrant-se indignats per l'"assassinat" i demanant un urgent aclariment dels fets.

Els textos del telegrames han estat enviats a la resta dels municipis de la comarca perquè els puguin subscriure.

CREMA DE DIARIS

Sobre les onze del matí d'ahir un grup d'un centenar de persones reunides a la plaça de l'Ajuntament de Pamplona va encendre una fogata i cremà exemplars del diari "El Pensamiento Navarro", que al llarg de la setmana passada va fer costat a la causa del príncep Sixt Enric. Acabada la cremada el grup es dispersà sense intervenció policial.

A les vuit del vespre era prevista a la capital navarresa la celebració d'un funeral pel jove mort a Montejurra.

Dimarts a la nit, un grup de diversos centenars de joves, amb una bandera basca al capdavant, es va manifestar pels carrers de la part vella de Pamplona, amb crits contra els grups d'extrema dreta i repartint propaganda del CEN (Comitès d'Estudiants de Navarra).

El "Diario de Navarra" publicava ahir fotografies on es veia el príncep Sixt Enric acompanyat per gent armada i informava que, entre els acompanyants, hi havia estrangers, i que algun grup entre ells parlava en portuguès.

ESTAT DELS FERITS

Ahir a la tarda l'estat d'Amiano Jiménez continuava crític, amb una lleu milloria que no suposava gran cosa. La nit anterior li havien fet la traqueotomia per facilitar-li la respiració.

El barceloní Carles Ferran Lucas va ésser traslladat en una ambulància a la capital catalana i Josep Xavier Nolasco es troba perfectament i ben aviat sortirà de l'hospital.

BREU

AVIO IRANIA. — Des de Huete (Conca), foren traslladats per carretera a l'aeroport de Madrid les despulles dels tripulants de l'avió iranià accidentat diumenge passat, un "Boeing" de les forces aèries. En quinze taüts seran enviats a l'Iran i als Estats Units. Només han pogut ser identificats onze cadàvers.

GALICIA. — El grup "Mocedades", secció juvenil de l'agrupació cultural "O facho", ha decidit commemorar pel seu compte el dia de les lletres gallegues, que se celebrarà el proper dia 17, apartant-se del que consideren la programació "oficialista". En una nota el grup manifesta la seva disconformitat amb la política de la Real Academia Gallega i anuncia que repartiran un opuscle sobre la llengua gallega.

PREMSA. — **"Estic absolutament convençut que cal adequar la llei de premsa i que cal fer, més que no una llei, un estatut de la ràdio"**, declarà Gabriel Cañadas sotsecretari d'informació a Radio Nacional de España, en el programa "Ultima edición".

D'altra banda, s'ha sol·licitat la publicació d'un nou setmanari, que es dirà "La Jaula" i que ha de dirigir Emilio Romero. Se'n preveu un tiratge de 150.000 exemplars.

TELEFONICA. — Ha acabat sense avinença l'acte de conciliació celebrat entre les parts socials i empresarials de la Telefònica, que tingué lloc al Sindicat de Transports i Comunicacions, amb motiu de la sol·licitud de conflicte col·lectiu. L'expedient ha passat a la jurisdicció del ministeri de Treball, segons informaren fonts sindicals.

ACTIVITAT POLITICA

Pròxima llibertat per a la Platajunta

Segons diuen alguns medis propers al Palau de Justícia de Madrid, es torna a parlar insistentment de l'alliberament dels membres de Platajunta, Garcia Trevijano, Camacho, Aguado i Alvarez Dorronsoro. Alguns advocats pensen que és possible que avui sigui decretada llur llibertat pel jutjat "d'Orden Público".

Les esmentades persones, membres, entre d'altres, del Partit del Treball d'Espanya (PTE), de Moviment Comunista (MCA) i de les Comissions Obreres (CCOO), havien estat processats el darrer 1 d'abril

MONTEJURRA I "CIERRA ESPAÑA"

Després dels fets esdevinguts el proppassat diumenge a Montejurra, on fou mort el jove de vint anys Ricardo García i ferides greument diverses persones, l'Assemblea de les Terres de Lleida i l'Assemblea Democràtica de Mataró han fet públic un comunicat en el qual manifesten llur repulsa. Ambdós comunicats consideren que les agressions foren dirigides contra tota l'oposició democràtica i demanen al ministre de la Governació que expliqui perquè els nombrosos efectius de la policia, allà destacats, no evitaren els fets. Els comunicats acaben demanant la inmediata aplicació dels drets h'umans.

ALIANÇA DEMOCRATICA ARAGONESA

Diversos partits polítics aragonesos que integren la Democràcia Cristiana, han fet una trobada Saragossa i, al final, han decidit redactar un manifest que, entre d'altres coses, propugna un pla de desenvolupament per a Aragó que introdueixi reformes i millores en el sector agrícola. L'Aliança Democràtica Aragonesa pretén aplegar tots els democristians, de qualsevol corrent que siguin.

REUNIO PSOE HISTORIC

Els pròxims dissabte i diumenge es reunirà a Madrid la comissió executiva del Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE), sector històric. A la reunió asistiran tots els membres que han arribat de diversos països, àdhuc Ovidio Salcedo, vice-president del PSOE històric, que arribà ahir al matí procedent de Mèxic, on era exiliat des del 1941. Hom creu que en la reunió de dissabte es parlarà de la reunificació socialista, de la potenciació del partit i de les relacions dels històrics amb els partits social-demòcrates i socialistes no integrats en la Platajunta.

L'AMBAIXADOR D'EGIPTE A SANT SEBASTIA

L'ambaixador d'Egipte a Madrid, Mahmoud Abd-el-Jhaffar, va arribar ahir a Sant Sebastià, on, després de visitar les autoritats, presidí un acte cultural consistent en una conferència titulada "Egipte: Cinc mil anys d'història".

ROBERT PETIT

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 14

GRAN BRETANYA

Jo Grimond, nou cap del partit Liberal

Membres de l'IRA condemnats a catorze cadenes perpètues

Jo Grimond, que havia dimitit com a líder del Partit Liberal el 1967 per tal de deixar pas franc a Jeremy Thorpe, va acceptar ahir de fer-se càrrec novament de la direcció del tercer partit britànic, després de la dimissió de Thorpe.

L'home que va dirigir els liberals durant onze anys, des del 1956 al 1967, ho farà ara únicament fins que es defineixin les noves normes d'elecció del líder i un cop hagi estat feta aquesta.

El més vell de tots els liberals membres de la Cambra dels Comuns, el qual té seixanta-dos anys, havia estat convidat dimarts per aquests a ocupar el lloc de líder i va demanar un cert temps per poder-s'ho pensar abans de prendre la decisió definitiva. Aquesta decisió va ser anunciada a la fi d'una reunió, a la Cambra dels Comuns, de diputats i membres del partit que es va allargar inesperadament tres hores i mitja.

ELECCIONS A LA TARDOR

Com que no es va poder persuadir Grimond que fos més que un cap provisional dels liberals, els candidats a caps del partit continuen essent el radical David Steel, de trenta-vuit anys, el centrista-radical John Pardoe, de quarantaun anys, i el dretà Emily Hooson, de cinquanta-un Al mes de juny es fixaran en assemblea les noves directrius d'elecció de líder i, passat l'estiu, es decidirà mitjançant una votació la personalitat d'aquest. Al Partit Liberal amb tretze diputats a la Cambra dels Comuns, només li resta la possibilitat de jugar un paper decisiu en votacions o aliances amb el Partit Conservador, de dos-cents setanta-vuit diputats, o amb el Partit Laborista, de tres-cents catorze actualment.

Tots els seus líders, i Jeremy Thorpe en particular, han reivindicat el vot proporcional que els donaria la possibilitat d'obtenir un nombre molt més gran de diputats en relació als vots que recullen, cinc milions cinc-cents mil en tot el Regne Unit a les darreres eleccions generals.

Dins d'aquesta disjuntiva, i amb la dimissió de Jeremy Thorpe sense haver aconseguit de situar el partit al centre de la influència de la vida política britànica, els liberals es troben en un cul-de-sac polític, amb un pervindre insegur i poques esperances de renovació en la nova perspectiva.

LABORISME I SOCIALISME

Els desigs de l'esquerra laborista d'accentuar el socialisme del govern foren frenats ahir pel primer ministre James Callaghan. El comitè executiu nacional del Partit Laborista venia sostenint reunions en els últims dies per tal de redactar un esborrany amb una sèrie de proposicions socialistes adreçades a l'actual govern britànic. En aquest document es demana la completa nacionalització dels bancs, les institucions financeres i les companyies d'assegurances, així com la de la major part de la indústria pesada britànica. Al mateix temps, proposen un augment de la despesa pública en serveis socials, educació i transports, una reducció de les despeses de defensa i una més forta imposició tributària sobre les empreses privades.

Callaghan rebutjà totes les propostes en la reunió que tingué amb el consell, tot afirmant que, en política, el govern respecta la línia que anuncià i, en economia, subscriu tota la legislació acceptada pel Parlament.

NACIONALISTES CONDEMNATS

Un dirigent de l'Exèrcit Republicà Irlandés (IRA) i quatre membres d'aquesta organització foren sentenciats ahir a un total de catorze condemnes de cadena perpètua i sis-cents vint-i-set anys de presó per un tribunal de Manchester. El jurat, després de vint-i-una hores de deliberació, els trobà culpables de tots els càrrecs de què se'ls acusava, inclosa la responsabilitat d'atemptats amb bomba, mort de persones i possessió d'armes i explosius. Els cinc nacionalistes es negaren a reconèixer el tribunal, restant durant la major part dels judicis en celles contigües a la sala d'audiències. El més jove dels acusats és Paul Norney, de divuit anys, sentenciat a cinc penes de cadena perpètua i seixanta-sis anys de presó. El cap de l'organització, Old Bredan, de vint-i-nou anys, sobre el qual caigué una condemna de tres penes de cadena perpètua i cent vint-i-nou anys de presó, és el més gran dels cinc nacionalistes irlandesos condemnats. Durant l'anunci de les sentències, els cinc joves expressaren llur disconformitat amb les autoritats britàniques.

ITALIA

Els bisbes critiquen la DC

Molt de ressò ha trobat a la premsa italiana la nota de la presidència de la Conferència Episcopal Italiana (CEI), referent a les properes eleccions.

La nota crida els cristians a **escollir de manera coherent i evitar els riscs que deriven d'ideologies i moviments que, per la seva naturalesa intrínseca són impossibles de conciliar amb la visió cristiana de l'home i de la societat".**

Els motius que han portat la direcció de la CEI a fer pública la posició de l'Església davant les eleccions, diu "Il Tempo" —diari conservador de Roma— són **"molt plausibles i convincents"**, si bé en principi pot resultar sorprenent que s'hagin produït poc dies abans de l'assemblea general de l'Episcopat italià.

"Il Tempo" destaca de la nota de la CEI les **"insistents sollicituds d'orientació"** rebuts pels bisbes des de **"diversos indrets"**. Cal tenir en compte —prossegueix el diari italià— **"el profund desconcert en què es troben molts sectors del món catòlic"** causat per les persistents contradiccions i nebulositats de la Democràcia Cristiana i per la **"desorientació provocada per les actituds divergents de persones o grups de catòlics".**

El diari cita, entre altres exemples, la conferència de premsa de dimarts passat, convocada pel grup Cristians cia Cristiana per tal que porti a pel Socialisme, que han cridat els catòlics italians a votar pels partits d'esquerra.

Segons "Il Corriere della Sera", de Milà, un dels elements que ha portat la presidència de la CEI a no esperar la seva assemblea general —convocada per al dia disset vinent— ha estat la presentació de catòlics importants com a "candidats independents" a les llistes del PC. Definits només com a "companys de ruta" s'hi troben: Rainiero La Valle (ex-director d'un diari catòlic de Milà), Mario Gozzini (escriptor catòlic que ha redactat un catecisme per encàrrec de l'Episcopat), Paolo Brezzi (historiador del catolicisme) i Piero Pratesi (ex-redactor de la revista catòlica d'esquerres "Sette giorni"). Les veus sobre aquestes candidatures devien tenir un **"efecte traumatitzador sobre la jerarquia vaticana i italiana"**, continua "Il Corriere della Sera".

"Il Tempo" cita també una frase molt significativa de la nota de la CEI, que és una crida a la Democràcia efecte una transformació de la seva estructura clientelar. La frase esmentada és la següuent: **"Com més grans són les responsabilitats morals, socials o polítiques, més evidents han de ser l'honestedat, més transparent i irreprotxable ha de ser la vida i més assidua i coratjosa ha de ser la dedicació al bé comú".**

A. F.

ITALIA I LES ELECCIONS (3)

El Partit Comunista, un Estat dintre l'Estat

A Roma, a cinquanta metres del "palazzo Venezia", des d'un balcó del qual parlava Mussolini, s'hi troba un edifici quadrat, de cinc pisos, color rogenc. Aquest edifici té un nom popular: "le botteghe oscure", perquè és situat en el carrer homònim, que agafa el nom de les botigues amb poca llum que allí hi havia a l'època medieval. En l'edifici funciona el quarter general d'una de les principals potències d'Itàlia: el Partit Comunista.

El clima de "le botteghe oscure" és auster: pocs automòbils a la porta i en un pati d'accés; una guàrdia permanent de la policia a la voravia i una altra de militants del Partit que exerceix una discreta i cordial vigilància, tan sols passat el portal d'entrada. En els diversos pisos funcionen: un servei d'atenció mèdica i sanitària i les oficines de la direcció nacional del PCI. A la planta baixa, amb accés independent des del carrer, el local de la llibreria "Rinascita" (es pronuncia amb accent a la primera a), on es venen llibres marxistes, novelles, assaigs, textos d'història, publicacions de diversos corrents polítics, discos i les obres de "Editori Riuniti", l'editorial del Partit.

LA CUPULA DE PODER

Segons dades del 8 d'octubre de l'any passat, el PCI (que en les eleccions de maig del 1975 obtingué 11.264.000 vots) té 1.726.350 afiliats, dels quals un 23,54 % són dones. Té un Comitè Central de 52 membres, una direcció de 33 i una secretaria de 9. Aquests darrers, són considerats el "govern fantasma" comunista. Els encapçala el secretari general, Enrico Berlinguer, sard, 51 anys, casat amb una catòlica que va a missa, tres fills. Dels "ministres", solament tres, Giancarlo Paietta, Paolo Bufalini i Ugo Pechioli, pertanyen a la vella guàrdia que va combatre el nazi-feixisme en la guerra partisana. Els altres són de la generació de Berlinguer, tots adolescents o inclús nens en aquells anys. El president és Luigi Longo, 76 anys, ex-secretari general, que lluità a Espanya amb les brigades internacionals amb el pseudònim "Gallo", i amb el mateix nom en la "guerra partigiana" de 1943-45 en territori italià.

El PCI té actualment 179 diputats i 94 senadors al parlament nacional, tres presidents de juntes regionals (els governs de les vint regions que integren el país); quatre presidents de consells regionals; 16 presidents d'administracions de les províncies (n'hi ha un total de 92); 318 consellers regionals sobre un total de 1.025; 925 consellers provincials (sobre 2.754); 33.327 consellers dels ajuntaments (sobre 149.385) i 1.250 alcaldes (sobre 8.066).

INTEL.LIGENTSIA

En el camp de la cultura, són membres actius del PCI pintors tan importants com Renato Guttuso (membre del Comitè Central), escultors com Giacomo Manzù, escriptors com Leonardo Sciascia, poetes com Alfonso Gatto (recentment desaparegut), músics com Luigi Nono (membre del Comitè Central), cantants folk com la sarda Maria Carta, actors com Gianmaria Volonté i directors cinematogràfics com Francesco Rosi. La llista en aquest camp és interminable. Tots els corrents polítics del país coincideixen en constatar —amb ràbia, amb enveja o amb satisfacció— que el més granat de la cultura italiana té a la butxaca o a la cartera el carnet de membre del PCI. A la llista hi ha també homes de ciència, professors i rectors universitaris, metges, psiquiatres i sociòlegs. Aquest sector del Partit ha adquirit tanta importància en els últims anys, que en les eleccions del mes proper figuren alguns dels seus membres com a candidats a diputats, senadors i consellers comunals.

COM VA NEIXER EL "COMPROMIS HISTORIC"

Ja hem fet referència en la nota sobre la Democràcia Cristiana, a la matriu comuna d'una component del Partit Comunista i una de la DC: els grups catòlics antifeixistes que actuaren en la clandestinitat durant les dues dècades de feixisme. El "compromis històric" té una part de les seves arrels en l'origen catòlic d'alguns dels seus dirigents. Però la part més decisiva és una altra, segons relata el mateix Berlinguer a l'autor d'un llibre sobre el secretari del PCI que acaba d'editar-se. Berlinguer conta que l'any 1973 sofrí un greu accident d'automòbil i hagué de romandre al llit una llarga temporada, "llegint i pensant". La seva convalescència coincidí amb el cop de Pinochet a Xile, que els comunistes italians interpretaren que fou causat pel fet que Allende havia anat massa ràpid i no s'havia atret el suport de la classe mitjana. El "compromis històric" va néixer, segons el seu autor, de la reflexió que en un país capitalista occidental, per tal d'instaurar una via nacional al socialisme, no n'hi ha prou amb la majoria parlamentària, sinó que encara cal estrényer aliances amb sectors més amplis de la societat.

Ara bé, els "altres sectors de la societat", qui són? Són la base descontenta dels empleats, mestresses de casa i petits propietaris que voten la DC. Però el "compromis històric" no significa atraure aqueixa capa de la població a les files del PCI, sinó trobar aliances i "impulsar la base a imposar canvis en la DC"; o sigui que la Democràcia Cristiana es depuri de tots els elements corruptes pel diner i per trenta anys de poder i que talli els lligams que la dreta del partit té amb mafiosos, terratinents, grans exportadors, importadors i multinacionals. Quelcom semblant a demanar un impossible, segons opinen els grups a l'esquerra del PCI, alguns dels quals parlen de la necessitat de cridar la base democristiana descontenta a trencar amb la DC i formar "un partit catòlic d'esquerra".

ENDURIMENT RESPECTE LA DC

Però davant les eleccions, la direcció comunista ha endurit la seva línia amb la DC. Des de la dissolució del Parlament i la convocatòria a l'acte electoral la setmana passada, el PCI ha passat a l'atac, a denunciar la participació dels dirigents de la DC en els últims escàndols multinacionals, nacionals i locals. Corren veus de que hi ha hagut oposició a la "línia tova" de Berlinguer a la darrera reunió del Comitè Central del Partit, per part d'alguns dels dirigents. Aqueixa oposició, es diu, recull la pressió que ve sobretot de la base obrera del partit que ha d'afrontar directament la desocupació, la inflació i els actes de sabotatge a les fàbriques, i vol que el PCI vagi al govern per tal de resoldre tals problemes.

Segons una enquesta feta pel Ministeri de l'Interior a catorze ciutats importants d'Itàlia, la segona setmana d'abril, l'esquerra conquerirà el 50,5 % dels vots en les eleccions de juny. Es possible que el "compromis històric", Berlinguer l'hagi de plantejar des del govern.

ALICIA FAJARDO

BRUSSEL.LES

Noces d'argent del regnat de Balduí

Una Monarquia es més simbòlica que no política

Han començat a Bèlgica les festivitats que marcaran fins el mes de juliol les noces d'argent del regnat de Balduí I de Saxe-Coburg, rei dels belgues. Arribà, en efecte, al tron un 17 de juliol de 1951, per abdicació del seu pare, Leopold III.

Aquesta abdicació fou forçada per l'ample moviment insurreccional de protesta popular en acabar-se la Segona Guerra Mundial. La protesta havia estat provocada per l'actitud col·laboracionista envers les tropes ocupants nazis mantinguda pel rei Leopold III a desgrat de la resistència activa o passiva que menava el seu poble. En aquells moments, la protesta popular exigia de manera més o menys explícita l'abolició del sistema monàrquic, però les forces parlamentàries del país arribaren a una entesa més conciliant i decidiren de salvaguardar la institució monàrquica en la persona del jove hereu, Balduí.

Durant aquests vint-i-cinc anys de regnat constitucional, el rei Balduí ha hagut d'enfrontar-se amb moments delicats de la vida nacional: les circumstàncies de la seva accessió al tron, la descolonització del Congo al 1960 simultània amb la vaga obrera generalitzada de 1960-1961, les lluites lingüístiques i territorials entre flamencs i valons l'any 1968, diverses crisis governamentals, etc. El rei ha sabut salvar les dificultats tant conjunturals com generals de la institució que representa adoptant un paper summament discret i deixant jugar plenament les forces polítiques elegides. Es manté per tant allunyat de la vida política activa i basa la seva continuïtat en una concepció del poder de la corona més simbòlic que no polític.

Compaginant la dolça vida de palau amb les feixugues tasques protocolàries, concentra únicament el seu rol constitucional en l'anomenament del cap de govern presentat pels partits de la majoria i en la representació oficial del país en algus actes diplomàtics i en viatges reials a l'estranger.

Val a dir que les forces d'esquerra del país, primordialment socialistes, han acceptat des de fa temps d'abandonar la reivindicació republicana. Aquesta posició restà històricament reflectida en el famós compliment que el dirigent socialista Emile Vandervelde adreçà a Albert I, avi de l'actual monarca: **"Senyoria, si Bèlgica hagués de triar un altre règim, personalment us elegeria com a president de l'eventual República."**

El rei dels belgues està casat, des del 15 de desembre de 1960, amb Fabiola de Mora y Aragón, com ningú no ignora. La manifesta harmonia conjugal i la placidesa de l'existència comuna entre els ja inseparables Balduí i Fabiola, és un altre motiu de satisfacció per als admiradors de la corona. Car els sectors més tradicionals de l'opinió han rondinat de vegades davant la vida més trepidant de la parella principesca. Albert de Lieja (germà del rei) i Paola, el caràcter més càlid de la qual ha donat de tant en tant matèria per a fer safareig a les revistes "roses". Balduí i Fabiola, passen tradicionalment els mesos de vacances d'estiu en llur propietat de la localitat malaguenya de Motril.

A més de constituir per via hereditària una de les principals fortunes del país, el rei dels belgues és considerat com un dels monarques més ben pagats, la retribució del qual s'avalua en 170 milions de pessetes anuals.

FRANCESC VERDU

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 15

FRANÇA

Condol per l'ambaixador bolivià

Possible relació del guerriller «Carlos» en l'afer

El ministre francès d'Afers Estrangers, Jean Sauvagnarnes, ha adreçat al seu col·lega bolivià, general Alberto Guzmán Soriano, un telegrama de condol per la mort de l'ambaixador de Bolívia a París, Joaquín Zenteno Anaya, ocorreguda dimarts.

Avui tindrà lloc a l'església St. Pierre de Chaillot un ofici religiós en memòria del diplomàtic, informa l'agència Efe.

Les beines de les bales disparades contra l'ambaixador bolivià són iguals que les que foren disparades el 8 d'octubre del 1975 contra l'agregat militar adjunt de l'ambaixada espanyola a París, capità Bartolomé García Plata, segons comunicaren els experts.

Després d'un examen, hom ha arribat a la conclusió que són de la mateixa marca i calibre (7,65) i el número gravat al damunt prova que pertanyen al mateix "stock".

TORNA CARLOS?

"Ha estat 'El Chacal'?", es demana el titular amb què el diari londinec "Daily Mail" obre la informació que recull la mort de l'ambaixador bolivià a París. Amb aquest, el "Daily Express" és l'únic diari que assenyala la possibilitat que l'atemptat hagi estat obra de l'activista Carlos, conegut pel 'Chacal'.

CONDEMNA BOLIVIANA

El govern bolivià ha acusat la **"guerrilla deshumanitzada"** de tractar d'imposar la lluita armada i sepultar **"la convivència civilitzada"**, en ocasió de l'assassinat del seu ambaixador a França, general Joaquín Zenteno Anaya.

El canciller de la República, general Oscar Adriazola, al cap de quasi dotze hores de la mort de l'ambaixador donà a la difusió el comunicat següent: **"Davant l'atziac traspàs del senyor general de divisi Joaquín Zenteno Anaya, ex-canciller de la República, ex-comandant en cap de les Forces Armades de la nació i ambaixador de Bolívia a França, víctima d'un atemptat traidor de l'extrema esquerra, fem pública la condemna enèrgica de totes les formes de violència irracional i institucionalitzada, de l'odi i de la guerrilla deshumanitzada, com a mitjans per dirigir controvèrsies ideològiques o d'imposar un sistema en què el diàleg i la convivència civilitzada siguin substituïts per la lluita armada i fratricida".**

La cancilleria de la República ha ordenat a la representació diplomàtica de París que realitzi al més aviat possible els tràmits per a la repatriació de les despulles de l'ambaixador assassinat.

BREU

ACCIDENTS. — L'Organització Mundial de la Salut digué ahir que dues-centes cinquanta mil persones moren d'accident de trànsit cada any i més de nou milions en resulten ferides. Va suggerir mesures de seguretat per a reduir, doncs, els accidents de trànsit.

BERLIN. — Divuit policies ferits i trenta-dos manifestants detinguts és el balanç de la demostració de condol i protesta per la mort de la dirigent revolucionària Ulrike Meinhof celebrada abans-d'ahir a la nit a Berlín Occidental. La versió policíaca dels fets no ens parla del nombre de ferits que es produïren entre els qui es van manifestar al centre de la ciutat sense permís.

CIGARRETS. — Només un cigarret que es fumi diàriament escurça la vida dotze minuts, segons els càlculs fets pels metges alemanys reunits ahir en un Congrés a Munic. Fumar vint cigarrets diaris suposa —segons la mateixa font— un augment del cinquanta per cent del perill de contreure càncer de pulmó.

Igualment, una persona que fumi vint cigarrets diaris perilla tres vegades més de patir un infart cardiac que no pas el no fumador.

ERITREA. — Etiòpia està preparant una ofensiva a gran escala contra els rebelds d'Eritrea segons informa el "New York Times" que cita fonts oficials. La informació, datada a Washington, recull dades dels serveis d'espionatge, segons els quals els cabdills militars d'Etiòpia han format un exèrcit de **"desenes de milers de voluntaris camperols"** per emprar-lo en aquesta ofensiva. Es comenta que, a aquests "voluntaris", hom els ha ofert terres gratuïtes a Eritrea, i que han estat armats amb els fusells i les metralladores italians que van emprar els soldats de Mussolini a la guerra del 1935-1936.

HELSINKI. — Morí la matinada d'abans-d'ahir, l'arquitecte finlandès Alvar Aalto, un dels creadors de l'arquitectura d'avantatguarda del segle XX. Aalto, de setanta-vuit anys, finà en un hospital d'Hèlsinki a conseqüència d'una malaltia cardíaca, informà ahir al matí un nebot del cèlebre arquitecte.

LISBOA. — El recolzament oficial a la candidatura del general Ramalho Eanes per a la presidència de la República va ser anunciat ahir, a Lisboa, en una conferència de premsa que va donar Mario Soares, secretari general del Partit Socialista Português.

ESTATS UNITS

Ford no sembla poder deturar Reagan

Church guanya Carter a l'estat camperol de Nebraska

El president Ford, que tant necessitava un triomf electoral per a reforçar la seva moral i la dels seus partidaris republicans, no va ser capaç de parar la marxa ascendent de Ronald Reagan a les primàries celebrades dimarts. Per part dels demòcrates, Jimmy Cartes continua al primer lloc.

Encara que Ford aconseguí un clar triomf sobre l'ex-governador de Califòrnia a l'estat de Virginia Occidental, fou tanmateix derrotat a la crucial elecció de Nebraska, un Estat on els dos candidats havien concentrat llurs forces i diners per aconseguir la victòria sobre l'altre candidat.

CINQUENA VICTORIA DE REAGAN SOBRE FORD

L'èxit de Reagan, el cinquè en les sis últimes primàries que s'han celebrat, és un cop molt dur per a les aspiracions immediates de Ford, que veu que continua sense poder superar Reagan en el còmput total de delegats per a la convenció d'agost que decidirà quin ha d'ésser el candidat del Partit Republicà a la presidència.

La derrota del president Ford és una mostra de la creixent popularitat de Reagan entre l'electorat nord-americà. Encara que només fa uns pocs dies, segons les enquestes prèvies a la votació de Nebraska es considerava que Ford disposava d'una avantatge del 23 per cent en aquest Estat agrícola de tarannà conservador, la realitat ha estat molt diferent. Per altra banda, el dia abans, les cadenes de televisió CBS i NBC van pronosticar la victòria de Reagan, segons es deduïa d'una enquesta d'última hora.

CARTER CONTINUA GUANYANT

"No puc guanyar-les totes", va dir filosòficament Jimmy Carter a una qüestió, formulada per un periodista, sobre la derrota que acabava de sofrir a Nebraska davant del seu rival del partit demòcrata, Frank Church. Els observadors polítics consideren aquesta victòria de Church com "natural", ja que és senador per l'Estat veí de Nebraska, Idaho, cosa que li va permetre fer-se fàcilment amb els vots dels demòcrates de Nebraska, car els parlava amb llur llenguatge d'agricultors. Tanmateix, els observadors no creuen que Church pugui repetir la bona sort de Nebraska als altres Estats en què encara s'han de celebrar les eleccions primàries. Per molts, la victòria de Church enfront de Cartes ha estat un resultat inesperat i sorprenent. Un cop més ha succeït l'imprevist. Allò que es considerava abans de l'escrutini **"un veritable miracle polític"**, segons les pròpies paraules de Church en referir-se a una possible victòria sobre Carter, ara s'ha produït. Però, tot i això, hom continua considerant Carter com el gran favorit per a la candidatura demòcrata a la presidència. Carter s'ha pogut refer de la derrota de Nebraska amb una apretada victòria a l'estat de Connecticut, on sols se celebraven les primàries del Partit Demòcrata, i on triomfà de Morris Udall, el candidat liberal. Aquest triomf li dóna quasi sis-cents delegats d'avantatge sobre el seu més directe competidor.

Després de les eleccions primàries celebrades dimarts a Connecticut, Virginia Occidental i Nebraska els candidats presidencials compten amb els següents vots:

Demòcratas (mínim de 1.505 delegats per a ser elegit candidat):

Carter, 598; Udall, 205; Jackon, 202; Wallace, 138.

Republicans (mínim de 1.070 delegats):

Reagan, 426; Ford, 331.

IUGOESLAVIA

Milers de famílies sense llar pel nou terratrèmol

Milers de persones han quedat sense llar i s'han produït danys importants en el nou terratrèmol que ha devastat una àmplia zona del nord-oest de Iugoeslàvia, segons fonts oficials.

El terratrèmol, que afectà també Itàlia el darrer dijous, ha ocasionat pèrdues que hom calcula en cinc mil milions de dinars (disset mil cinc-cents milions de pessetes) en la regió de Tolmin, prop de la frontera italiana. Els majors estralls s'han produït a la població de Bregin, segons informa l'agència Efe, on només trenta de les cent quaranta-cinc cases del poble romanen dempeus. També resultà afectada la ciutat de Nova Gorcia. Unes vuit mil persones acampen en tendes i es negen a tornar a les seves llars pel temor de nous terratrèmols.

NOVAMENT A ITALIA: DOS MORTS

Almenys dues persones han resultat mortes en el nou terratrèmol que es produí a mitja nit de dimarts en la devastada regió nord d'Itàlia.

Les dues persones mortes no han estat identificades. Altres persones han resultat ferides a Gemona, en caure'ls al damunt els rebles dels edificis siniestrats.

S'ha fet públic un nou balanç oficial de les víctimes, establert per la Comandància General de Carrabiners, on es donen per mortes vuit-centes setanta-quatre persones i ferides mil cinc-centes vuitanta-tres.

MOTI EN UNA PRESO

Un centenar de presos del centre penitenciari de San Giabio de Vicenzia protagonitzaren aquesta matinada una revolta que s'inicià moments després dels moviments sísmics de mitja nit, que també es feren sentir amb particular intensitat en aquesta ciutat, a uns cent cinquanta quilòmetres de la zona damnificada.

Els detinguts protestaven perquè les autoritats de la presó havien rebutjat la seva petició de tenir obertes les portes de les celles ...en previsió d'un nou terratrèmol, forçaren algunes portes, trencaren les reixes i aconseguiren congregar-se en el corredor dels d'on passaren al pati interior de l'edifici.

ORIENT MITJA

Comença la VII Conferència Islàmica

Lliga Arab: Boicot al discurs jueu a la UNCTAD

Ahir va començar la VII Conferència islàmica de ministres d'Afers Estrangers, amb la participació de quaranta-un països. La conferència es celebra a Estambul, per primera vegada a Europa.

Després de recitar durant cinc minuts uns versicles de l'Alcorà, el príncep d'Aràbia Saudita, Saud Bin Faisal, obrí la sessió, i tot seguit parlà el president turc per boca del ministre d'Afers Estrangers, Fahú Komturò. Després, el Paòlistà demanà que la conferència es pronunciï a favor d'un pròxim establiment de zones lliures d'armes nuclears a l'Africa, a l'Orient Mitjà i al Sud-est asiàtic. S'espera que a la conferència islàmica es discuteixi el problema de Xipre, la cooperació econòmica entre països musulmans rics i pobres, el problema palestí i el reconeixement per part de Turquia de la OLP. La reunió acabarà divendres vinent.

LIBAN: CONDICIONS DELS ESQUERRANS A SARKIS

Els esquerrans libanesos, que dissabte refusaren l'elecció de Sarkis com a president del Líban, es van reunir, quan ja s'havia encès de nou la lluita a la zona muntanyenca del est i el nord de Beirut. Sota la presidència del dirigent esquerrà Kamal Jumblatt, la reunió s'acabà amb un comunicat en què sembla ser que es reconeix la possibilitat de col·laborar amb Sarkis, sota sis condicions, una de les quals és la retirada del Líban dels deu mil soldats sirians que ara hi són entrats.

No obstant això, les lluites guerrilleres continuen, i els esquerrans han intentat dinamitar la residència del president Sarkis, a Chianayee, d'on foren rebutjats pels habitants de la població. Per altra banda, França enviarà un enviat extraordinari de pau querquè es posi en contacte amb el nou president i els altres grups polítics del país. Al mateix temps, l'Ambaixada francesa a Beirut ha desmentit que una fragata portamissils francesa es dirigeix al Líban per recollir-hi els ciutadans francesos que hi viuen.

UNCTAD: BOICOT AL DISCURS ISRAELI

Egipte ha demanat que la UNCTAD sostingui els palestins per boca del seu ministre d'Estat, Fuad

En aquest sentit, els vint membres de la Lliga Arab han boicotejat la sessió de la UNCTAD en què parlava el delegat d'Israel, Mayer Gabbay. Els delegats d'Uganda, Iugoslàvia i Corea del Nord han fet també la mateixa cosa.

EL POLISARIO ATACA EL AAIUN

Segons notícies arribades a Las Palmas, anit es produí un nou atac del Front Polisario a El Aaiún. Aquest atac ha estat més fort que el del passat 24 d'abril. Fins ara no es tenes notícies de víctimes o danys materials, encara que es van produir diverses explosions prop de la Casa d'Espanya, tocant al Casino.

Tampoc no es disposa de cap comentari oficial marroquí sobre les afirmacions argelines, segons les quals el Polisario ha mort, ferit o capturat 5.622 soldats marroquins al Sàhara.

AMERICA LLATINA

Lockheed: suborns a Mèxic i Xile

La comissió nord-americana de canvis de valors, organisme governamental que investiga els pagaments il·legals realitzats per empreses dels Estats Units, va formular ahir una acusació davant d'un tribunal de Washington contra la societat General Tire and Rubber Co., pels suborns fets per aquesta companyia a l'Amèrica Llatina.

Aquesta societat, de nacionalitat nord-americana, subornà alts funcionaris dels governs de Xile i Mèxic per impedir l'entrada d'empreses competidores en els mercats d'ambdós països. En un document de vint-i-cinc pàgines, la comissió governamental assenyala que la General Tire invertí 139.000 dòlars (9.175.000 pessetes) a Xile per aconseguir l'augment del preu dels pneumàtics i per impedir l'entrada al país d'altres empreses competidores. A Mèxic, el volum dels suborns és més gran que a Xile, car un sol "assessor" de l'empresa nord-americana rebé 240.000 dòlars (15.840.000 pessetes) per influir sobre el govern mexicà i aconseguir un augment del preu dels pneumàtics, assenyala el document.

La General Tire, sense desmentir ni acceptar aquestes acusacions, s'ha negat a comentar l'acció de la comissió de canvis i valors fins que la investigació iniciada pels tribunals arribi a la seva fi.

CUBA ADMIRADA

La visita a Cuba de l'uròleg català Antoni Puigvert, que tingué lloc la darrera setmana, ha tingut una àmplia ressonància en els mitjans periodístics i entre els metges d'aquell país. El diari "Gramma", òrgan oficial del Partit Comunista Cubà, publica un comentari titulat "El deute perenne amb el professor Puigvert", en el qual es ressalta l'actitud amical de l'uròleg per a Cuba. Sis vegades ha visitat Cuba el professor Puigvert, i "Gramma" ressalta especialment el fet que visità l'illa durant el bloqueig del 1964. Llavors, **"trencà el cercle i vingué al nostre país a aportar desinteressadament els seus coneixements i els darrers avenços de la seva especialitat"**. Puigvert ha qualificat "d'immillorables" els fruits de la revolució cubana, durant la seva visita.

HISTORIA COMUNISTA

La guerra total contra el comunisme internacional fou declarada a Santa Cruz per Uruguai i Bolívia, com a ràpida i terminant rèplica a la mort de l'ambaixador bolivià a França, general Joaquín Zenteno.

El president uruguaià, José Maria Bordaberry, va afirmar que la mort del diplomàtic bolivià "no es un fet aïllat" sinó que forma part de la "subversió comunista internacional" Va qualificar a l'ambaixador d'"heroi del seu país" i digué que era "un soldat que caigué en la lluita".

El president va comparar l'ambaixador Zenteno amb el coronel Ramón Trabal, agregat militar uruguaià a França, que fou assassinat per l'esquerra fa un any a París.

La lluita comuna de Bolívia i Uruguai contra l'acció internacional de l'extrema esquerra fou anunciada durant un acte oficial amb motiu de la imposició de la condecoració de "Protector de los pueblos libres, general José Artigas" al president Hugo Banzer.

El president bolivià, Hugo Banzer, visiblement afectat per la mort de l'ambaixador Zenteno, va dir que el seu govern "acceptava el repte" de l'extrema esquerra. Va dir també que l'assassinat era "un fet inqualificable" i afegí que Bolívia s'aixecava indignada "davant el covard assassinat".

En un altre discurs que el president bolivià va fer, per agrair la distinció que li concedia Uruguai, advertí que la mort de Zenteno "no era en va". Acceptem el repte de l'escoria dels pobles que és l'extrema esquerra internacional i ens hi enfrontarem, aquí i allí, on pretengui exercir el seu vil ofici de sang", digué Banzer.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 16

Les eleccions primàries als Estats Units

Una campanya centrada en el canal de Panamà

Les aclaparadores victòries de Jimmy Carter dintre del Partit Demòcrata en les eleccions primàries dels candidats a president que s'han dut a terme fins ara, han estat per als nord-americans una sorpresa tan gran com la que s'ha produït en el Partit Republicà quan l'actual president Gerald Ford ha perdut en diverses ocasions, davant del seu rival Ronald Reagan. Un cop més la política ha fet veure com les coses en les quals intervé tan directament el factor humà estan molt lluny d'ésser una pura técnica matemàtica.

Els tres punts preferits per Ronald Reagan per a la seva campanya són: la feble política de defensa dels Estats Units, l'activitat diplomàtica de Henry Kissinger i les concessions en el canal de Panamà. Han passat tan sols dues setmanes de les declaracions de Ford del mes d'abril en les quals qualificaba d'«irresponsables» i de «superficials» les referències de Reagan al canal de Panamà i des del seu intent d'ensorrar el contrincant en recordar al poble electoral la carrera cinematogràfica de Ronald Reagan i afirmar que al despatx del president dels Estats Units **«no ha ha possibilitat d'assaigs ni de segones provatures»**, i ara el president ha de replantejar-se la pròpia campanya per tal de fer front a les victòries de Reagan a Indiana, Georgia i Alabama.

FORD, REAGAN I EL CANAL DE PANAMA

Dels tres punts de Reagan, el que ha fet més soroll és el que fa referència al canal de Panamà. En una conferència de premsa a Charleston (Virginia Occidental), en ser-li propasada la questió de si els Estats Units correrien el risc d'enfrontar-se amb una guerra de guerrilles al canal si insistien a no negociar amb Panamà, Reagan contestà que si ell era president d'EUA defensaria el canal com si es tractés de l'Estat nord-americà d'Alaska.

Els observadors polítics de Washington opinen que han estat els electors més conservadors del Partit Republicà i del Partit Demòcrata dels Estats de més arrelat conservadurisme els qui han fet possible la victòria de Reagan; aquest ha apel.lat a llurs frustacions nacionalistes ferides sense remei des de la derrota dels Estats Units al Vietnam, la primera que experimenta el país en dos-cents anys d'història.

Tant mateix, els observadors polítics també opinen que, en aquesta campanya sentimental, basada en la ignorància històrica dels fets, Reagan ha cavat la seva pròpia tomba pel que fa a la resta de l'electorat nord-americà, que posseeix si més no uns estudis secundaris. Realment l'ex-actor de Hollywood ha fet massa soroll, primer amb la seva equivocada versió de la història d'Esparta i d'Atenes, comparant-la amb la dels Estats Units i la Unió Soviètica d'avui, i després amb les seves afirmacions sobre el canal de Panamà, que no s'han cansat de dir que, en el cas d'Alaska i Louisiana, els Estats Units van fer una compra de la sobirania del territori, mentre en el cas del canal de Panamà tan sols hi va haver el pagament de deu milions de dòlars per a conseguir un tracte que permetés als Estats Units el dret de sobirania sobre el canal de forma temporal i previ el pagament anual d'una renda.

MES PROBLEMES ENCARA

No són aquestes els únics problemes que les eleccions primàries presenten als republicans que amb els fets esmentats veuen dividit l'electorat en un moment que requeriria el màxim d'unió. No s'ha d'oblidar que quan Ford es refereix al seu antecessor ha d'utilitzar hipèboles perquè no surti el nom de Nixon, tan lligat a l'escandol del Watergate. Ara, amb la data ja pròxima del 18 a Michigan, Ford i el seu equip han de reestructurar la seva campanya. Sembla que Ford es referirà a l'esperançadora recuperació econòmica, és clar que s'han de tenir en compte les declaracions del demòcrata Jimmy Carter que va dir recentment a un periodista de «Time» que creia **«que hi ha una probabilitat que el proper novembre conseguissim un 7 per cent d'inflació i també un 7 per cent de desocupació. Si s'aconsegueix alguna cosa millor, no pot ser atribuit a cap acció per part de Ford.»**

VOLEN FRENAR CARTER

Per una altra banda, els demòcrates tampoc no estàn gaire contents amb les victòries de Carter, que l'una derrera l'altra ha desbaratat no tan sols els plans d'Hubert Humphrey, que esperava que en el seu partit cap rival no es destaqués massa, sinó que molts demòcrates anti Carter no saben què fer per detenir la veloç carrera del precandidat, perquè el consideren en exces independent, rígid i mancat d'experiència. Això explica que el jove i ben plantat governador de Califòrnia, Edmund G. Brown, s'hagi convertit en l'últim cartux dels demòcrates que no volen Carter.

Brown ha iniciat la seva campanya a l'est dels Estats Units, amb una visita al Capitoli, on declarà la importancia del Congrés en la vida política nord-americana. Amb això pretén dos objectius: atraure's l'amistad dels demòcrates del Congrés, que són majoria, i marcar les diferències amb el seu rival Carter que, repetidament, ha criticat els polítics de la «trepa de Washington» i aquells que, d'alguna manera, treballen en el govern federal.

Per a Carter, Edmund G. Brown no és sols un nou rival ame el qual, com a màxim, pot empatar però mai perdre si pensem a l'altura en què ja es troben les primàries, sinó que també és un signe de fracàs en l'acceptació de Carter dintre el seu propi partit.

El camí cap a la presidència

La vertadera elecció dels candidats presidencials a la Casa Blanca té lloc durant la convenció nacional dels partits Demòcrata i Republicà, però existeix la tendència cada vegada més acusada a convertir les eleccions primàries en una campanya pre-electoral. Aquesta campanya serveix bàsicament de filtre dels nombrosos pre-candidats, alhora que compleix la funció de donar a conèixer a nivell de tot el país figures fins aleshores desconegudes.

Tal com ha descrit en diferents obres seves l'escriptor nord-americà Norman Mailer, a la convenció nacional es reuneixen els delegats de tots els Estats i allí es desenvolupa tota una batalla campal, tant pública com privada, entre els diferents pre-candidats i els seus **staff** respectius per a aconseguir el nombre de delegats necessari per sortir guanyador o, com a mínim, poder negociar amb els rivals més poderosos el seu paquet de delegats fidels. Tota mena de maniobres són permeses i en aquesta conjuntura decisiva juga un paper molt destacat l'aparell burocràtic del partit i els interessos que a través d'aquest aparell operen. D'aquest tipus de reunió sorgeix el futur resident de la Casa Blanca.

Abans d'arribar a la convenció nacional hi ha tot un seguit d'eleccions de delegats a nivell de cadascun dels Estats que componen els Estats Units (que són cinquanta). En un principi era l'aparell burocràtic qui designava els delegats a la convenció, però a partir de l'any 1912 ha anat generalitzant-se l'elecció dels delegats per votació dels membres del partit de l'Estat en qüestió. Si en un primer moment aquest **modus operandi** era una originalitat d'uns pocs Estats, ara és un costum generalitzat que practiquen gairebé tots els Estats. Així s'ha creat la pre-campanya electoral.

GRAN DIVERSITAT

Cal senyalar l'extrema diversitat de maneres de portar això a terme. De primer s'ha de recordar que en alguns Estats encara es conserva el costum que els delegats siguin designats per l'aparell del partit, en d'altres el cacic polític local porta a la convenció els seus delegats fidels per negociar amb el pre-candidat millor postor, en d'altres s'ha posat en funcionament un sistema mixte d'elecció més o menys popular i de designació burocràtica i en d'altres tots els delegats són escollits en les eleccions dites primàries. Però àdhuc en aquest últim cas cada estat fa el que vol. Així hi ha Estats que permeten els vots «creuats», és a dir, que un inscrit al Partit Republicà pot votar a un pre-candidat demòcrata i a l'inrevés. En d'altres es permet votar àdhuc als no inscrits en el partit. En alguns es vota als pre-candidats presentats i en d'altres a qui es vol, és a dir, que l'electorat pot escriure en la papereta el nom que vulgui. La diversitat es la tònica del **show** electoral als EUA.

Tots aquests delegats escollits a les primàries estan obligats a votar pel pre-candidat en nom del qual han estat designats per anar a la convenció en la primera volta, però no en les següents. Com que normalment són necessàries diverses votacions abans que un pre-candidat assoleixi la majoria necessària per passar a ser candidat, el camp queda adonat per a tota mena de maniobres sense cap relació amb la voluntad expressada a les primàries.

Resultats-sorpresa

Des que el mes de febrer van començar les primàries, en el petit Estat de New Hampshire, fins ara s'han produit diverses sorpreses. Els pre-candidats més coneguts han sofert nombroses, esclatants i inesperades desfetes davant de pre-candidats amb els quals ningú no comptava en el moment de sortida de la cursa electoral.

En el camp republicà estem assistint a la remuntada del pre-candidat Ronald Reagan sobre el pre-candidat i actual president Gerald Ford. La capacitat intel.lectual d'ambdós és posada en dubte per molta gent, àdhuc el diari «Le Monde» deia que la Constitució nord-americane no preveu l'exigència d'un mínim d'intel.ligència en la persona que assumeixi la presdència, buit que vistes les candidatures de Ford i Reagan s'hauria que subsanar ràpidament.

El president Ford assoliria un nou récord si no arribava a ser reelegit, ja que fins ara tots els presidents en exercici han pogut ser nomenats novament i elegits per a un segon mandat. En principi Reagan va a ser derrotat per Ford per marges molt escassos, però en les últimes primàries celebrades en Estat del Sud fortament conservadors l'ex-actor cinematogràfic ha guanyat àmpliament el president, arribant a tenir en aquests moments major nombre de delegats. Les eleccions en els Estat del Nord poden canviar el panorama.

En el camp democrata la sorpresa l'ha donat Jimmy Carter en eliminar tots els seus rivals. Van iniciar la cursa tretze pre-candidats i Carter no era precisament el més conegut. Els candidats liberals no han aconseguit cap victòria i han anat retirant-se l'un darrera l'altre (Birch Bayh, Fred Harris, Sargent Shriver, .), ara sols queda Morris Udall. Quant als conservadors, Carter ha pogut eliminar pràcticament el racista George Wallace i Henry Jackson (que també s'ha retirat). Ha entrat darrerament a la cursa el senador Frank Church mentre que l'ex-vice-president Hubert Humphrey anunciava amb llàgrimes als ulls que no seria pre-candidat. Tanmateix deixava la porta entreoberta afegint que s'ho pensaria si la convenció el cridava. En aquests moments es comença a pensar que Carter podria arribar a ser candidat. Fa unes setmanes malgrat les seves victòries, tirant llarg se li donava la possibilitat d'anar com a candidat a la vice-presidència.

Però encara queden importants eleccions primàries per celebrar, com les de Califòrnia, i entremig poden pasar moltes coses.

Quatre possibles per a la Casa Blanca

Quatre són les personalitats destacades en aquestes primàries de la campanya que ha d'assignar un nou president als Estats Units d'América. Els homes que n'han esdevingut els símbols destacats, no presenten, però, pel que fa a la seva trajectòria personal, unes característiques massa homogènies. Des d'un —quasi— desconegut com Carter, fins a l'actual president nord-americà, heus aci les biografies polítiques dels noms punta —**number one**, com els agrada de dir-se ells mateixos— que fan possible la màquina d'aquest procés de democràcia convencional i típicament americana que són les eleccions presidencials del gegant ianqui

RONALD REAGAN

Nasqué el 6 de febrer del 1911 a Tampico (California), i es casà en primeres núpcies amb l'actriu Jane Wyman el 1940. Divorciat el 1948, l'any 1952 es casava amb Nancy Davis. Antic actor cinematogràfic, amb bastant de nom a Hollywood, debutà en aquest món el 1937 i gaudí d'un llarg contracte amb la Warner fins el 1950. S'havia especialitzat en el paper de dolent i films d'acció. El seu darrer film —amb John Cassavetes— fou **El código del hampa** l'any 1964, i fins al 65 va fer televisió.

Dos anys més tard, ja governador de l'Estat de Califòrnia, es distingí per la seva ferotge oposició als moviment de joves, de «chicanos» i de hippies. Hom el pot qualificar com d'ultra dreta. En política interior és un ferm defensor de la «llei i l'ordre» i és un antireformista total.

Estigué a favor de la intervenció dels EUA al Vietnam i de la supremacia bèl·lica i d'armament dels Estats Units davant el món. Lligat a les postures d'un Goldwater o un Wallace, és un anticomunista rabiós i intransigent. Pensa que Henry Kissinger és massa tou' i condescendent.

Li dóna suport l'ultra dreta i part del Partit Republicà, però s'aliaria amb Wallace per formar un tercer partit sinó sortia elegit. Un dels seus incondicionals és el senador Buckley, que proposà fer d'Israel un nou Estat de la Unió. L'ajuden també alguns milionaris que el presenten com el «nou salvador d'Amèrica». Té en contra els negres, els joves, les minories i les **middle class** (classes mitjanes).

HUBERT HUMPHREY

Pertany al Partit Demòcrata. Nasqué el 1913 a Dakota del Sud, en l'ambient rural de la qual passà una joventut difícil. Ingressà al Senat el 1949, després d'haver estat considerat líder esquerrà en el camp de la igualtat racial, fins que Johnson l'introduí en els ambients conservadors i el convertí en el seu vice-president l'any 1964. Tot això fa que se'n pugui dir que és un semiliberal, car si bé és partidari de la igualtat racial, la seva figura política es considera «cremada» per la col·laboració amb Johnson els anys seixanta que foren en política exterior, els de l'escalada i l'intervencio-treballa per aconseguir-la. Anticomunista guerra d'Indo-xina. Tot i això, l'any 1968 intentà de separar-se —sense aconseguir-ho— d'aquesta línia. El sostenen els patriarques del Partit Demòcrata, grups de l'Est i dels ambients rurals.

Encara que el 1968 estigué a punt de vèncer Nixon, la seva figura embòrrada feia difícil el seu accés a la Casa Blanca, tal com s'ha vist.

GERALD FORD

L'actual president dels Estats Units d'Amèrica és un clàssic producte del Middle West convençut que als EUA, tothom pot tenir la seva oportunitat si treballa per conseguir-la. Anticomunista convençut, partidari de l'aïllament si no és per a afermar l'imperi de l'Oncle Sam. No té pas una forta personalitat. Es partidari d'un exèrcit potent.

El seu accés a la presidència —de rebot— s'inicià en les dificultats nixonianes del «Watergate».

Nasqué a Ohama, capital de Nebraska, el 1913. Es llicenciat en dret a Yale, pagant-se els estudis durant la depressió del 29. Treballà durant vint-icins anys a la Cambra, on ingressà l'any 1949, fins que es convertí en el líder republicà. Es considera que el seu relatiu prestigi, en la legislativa, no és tant per causa de les seves pròpies virtuts, com pel fet que no ha aparegut ningú capaç de prendre-li el lloc. Li dóna suport —**of course**— l'aparell del Partit Republicà.

JIMMY CARTER

Nasqué al poblet de Plains (Estat de Georgia) on tingué una infància típicament rural. Fou el primer dels seus germans d'anar a la Universitat i es graduà a l'Escola Naval l'any 1946, el mateix any del seu matrimoni. Fou elegit l'any 1952 per al programa de submarins atòmics per la seva qualitat de físic nuclear. Senador de Georgia, en fou governador l'any 1970. Malgrat la seva imatge integrista, assistí a diversos actes racistes per tal de guanyar els vots conservadors. Antic diàca baptista, sol parlar en nom de Déu en les seves al·locucions. S'oposa a l'avortament, no és partidari de «debilitar» la CIA i li dol que **«que Rússia s'aprofiti de la 'detente'»**. D'altra banda, es diu integrista racial, vol retallar el poder de les multinacionals, és partidari de la reforma tributària i de donar més independència als Estats. Pensa també que el Departament de Defensa **«és el més malgastador del govern federal»**. El patrocinen amplis sectors del Partit Demòcrata i alguns cercles liberals i antiracistes, d'ambient rural.

Referint-se a la seva ambigüitat, se l'anomena el «Doctor Jeckill i míster Hyde» de la política nord-americana.

ANTONI REIG / EUSEBI FERRER / ALBERT ABRIL

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 17

Associació catalana d'eclesiàstics

Com havíem anunciat, es constituí l'Associació catalana d'eclesiàstics en una reunió celebrada la tarde del dia onze, a la Sala Newman.

Ultra el fet constituent, el més important de la reunió fou l'elecció de la junta directiva, la polèmica sobre allò que constitueix la finalitat de l'Associació i l'aprovació de diverses resolucions.

Tal com estableixen els estatuts provisionals presentats a l'aprovació de la Conferència episcopal tarraconense, es va procedir a l'elecció de la junta directiva. El centenar d'assistents elegí mossèn Josep Camps (president), mossèn Josep Bigordà i el P. Josep M. Botey (vice-presidents), mossèn Jaume Patrici Sayrach (secretari). Tots ells de Barcelona i d'una mitjana d'edat de quaranta-cinc anys. La proposta d'elecció de preveres d'altres diòcesis i més joves, no reexí. Amb tot, a aquesta junta presidencial, caldrà unir un representant de cada un dels bisbats de Catalunya.

El tema fort de l'assemblea constitutiva fou la mateixa finalitat de l'Associació. Com en anteriors ocasions, semblaven dibuixar-s'hi dues posicions. Una, la de qui pensa que que l'Associació hauria de ser un lloc de confrontació d'opinios, un "fòrum", en què hi haguessin presents una àmplia gamma de parers entre els clergues catalans que acceptessin els estatuts de l'Associació. L'altra, la de qui insisteix especialment a aconseguir un instrument eficaç d'acció, al servei d'unes opcions majoritàries entre els associats. Ultra aquestes dues posicions, no cal oblidar que n'hi ha almenys dues més entre el clergat català no associat. Una que dissent per motius ideològics dels plantejaments de l'Associació, que no considera representativa del clergat, sinó només d'un sector. L'altra opina que és anacrònic en el moment actual organitzar una Associació només d'eclesiàstics.

Entre les resoluciones aprovades destaquen la decisió de continuar un treball de renovació pastoral segons l'impuls del Vaticà II, en el servei de la personalitat i de la cultura del poble català i en estreta relació amb les aspiracions populars vers una societat més justa i lliure. Treballar també al servei de la fe i de la unitat de les comunitats cristianes, en comunió amb els bisbes en el desig de fidelitat a Crist, al seu Evangeli i al poble català. Invitació a tots els capellans i religiosos de Catalunya a adherir-se a l'Associació. També s'hi va expressar l'adhesió a mossèn Xirinachs —que hom havia proposat com a president, sense que obtingués vots— i a la seva campanya en favor de l'amnistia i de la reconciliació; al "Congrés de Cultura Catalana" i a la "Marxa de la Llibertat" promoguda per Pax Christi, i la simpatia envers l'Assemblea de Catalunya i altres moviments populars.

Cardenal Marty: Teòlegs, ajudeu-nos

Un centenar de professors i estudiants de les set facultats de Teologia de França s'han reunit a París. El cardenal Marty va parlar sobre la missió de la teologia en l'Església actual.

"El bisbe espera del teòleg que es comporti com un interlocutor lliure i conscient de la seva responsabilitat. Ni justificació automàtica, ni contestació sistemàtica. No hi ha teologia autèntica sense la suma de dos elements: valor científic i valor pastoral. No és suficient recitar comentaris del passat, però tampoc no es tracta d'abdicar davant del conjunt dels problemes actuals.

"La tasca del teòleg no és de fer la fe cristiana més complicada sinó de fer-la més transparent. S'ha dit que la pràctica cristiana en l'Església postconciliar ha esdevingut massa intelectualista, abstracta, freda, al servei de presumptes exigències de la fe adulta, o de la seriositat dels compromisos. Amb el risc de no respectar el sentit cristià dels humils; amb el risc d'empènyer els qui necessiten senzillesa devers les sectes que es presenten més acollidores de les necessitats populars. No podem imposar, per a ser membres de l'Església o per a l'admissió als sagraments de la fe, condicions que estarien per sobre de la capacitat de la gent i fora de la voluntat de Crist. La tasca dels teòlegs exigeix imaginació i coratge, però també saber proposar un cristianismes obert a tots que no sigui un cristianisme de rebaixes."

El cardenal Marty va concloure amb aquestes peticions als teòlegs: "Creure en el que feu i no teoritzar indefinidament sobre els vostres interrogants. Ajudeu els cristians a aconseguir una certa autonomia en el seu llenguatge de fe, assegurant però la seva inserció en la tradició de l'Església. Doneu testimoniatge de la fe en els llocs de novetat culturai i de no creença intel·lectual. Impulseu els pastors a centrar-se cada vegada més en el nucli de la fe, a referir-se a les justificacions bàsiques, a no tancar-se en les receptes."

PAUSA

Un home de Déu

Quan el governador d'aleshores, tot just acabada la guerra dels tres anys, va amenaçar-lo si a Montserrat, per a la litúrgia, no deixaven de fer la pronúncia romana del llatí, que era un senyal clar de separatisme, l'abat Marcet va respondre que estava disposat a deixar-se afusellar, si tant calia, abans de fer una cosa que en consciència no podia fer. Perquè es devia a l'Església de Déu, li calia obeir primer Déu que els homes. Així era el bon abat, mort avui fa exactament trenta anys. Bé prou que se'l mereix, aquest record agraït i admiratiu, només suggeridor, el sant baró que, després de treballar i de patir llargament, com a pare de monjos, per Montserrat i per la vida cristiana d'una Catalunya refeta i tornada a desfér, s'endinsà tant pel camí de la humilitat, a les darrreries de la seva vida, que només desitjava de passar per sempre més ben desapercebut.

M. B.

BREU

EUCARISTIA I MALALTS. — Un dels ministeris actualment encomanats sovint a laics, és el de portar l'Eucaristia als malats. Per tractar d'aquest tema, la Delegació diocesana i el Centre de pastoral litúrgica de Barcelona convoquen una reunió avui, a les quatre de la tarda, a la Facultat de Teologia. Dirigirà la conversa mossèn Joan Oriol.

ANTONIUTTI. — S'han publicat les memòries del difunt cardenal que fou primer representant privat de la Santa Seu a Espanya durant els primers anys de la guerra civil i després Nunci des de l'any 1953 al 1962. Es refereix especialment al seu treball per mitjançar en els conflictes entre el govern del general Franco i el poble basc, després al Concordat —"hauria estat preferible no aprofitar-se de la situació d'Espanya que aleshores necessitava ajudes"— i també a les peculiaritats del cardenal Segura.

DIACONAT PERMANENT. — Ha estat creat a Madrid el Secretariat per al diaconat permanent i els nous ministeris eclesials. Depèn de la Comissió Episcopal del mateix nom, presidida pel cardenal Jubany, arquebisbe de Barcelona, i integrada pels monsenyors Delicado, arquebisbe de Valladolid, cardenal Fernández, bisbe d'Osma-Sòria, Larrauri, auxiliar de Pamplona, i Iniesta, auxiliar de Madrid. Com a director del nou Secretariat, ha estat elegit José Luis Irízar.

FEU DIANA DOBLE!
...EN COMPRAR EL VOSTRE
SEAT D'OCASIÓ
AUTOCASION
ARA!
6 MESOS GARANTIA TOTAL
I A MÉS...
AMB LA COMPRA DEL VOSTRE VEHICLE
A AUTOCASION US OBSEQUIARAN
AMB UN AUTO-RADI NOU
SOLAMENT AQUI!
Servei Letamendi
PLAÇA Dr. LETAMENDI, 17
ANEU-HI SEGUR!
A AUTOCASION TROBAREU
VEHICLES SELECCIONATS PER
UN SERVEI OFICIAL SEAT
martiripoll

FIRA DEL VEHICLE USAT
LA VOSTRA OCASIÓ
CAMIONS
AUTOCARS
FURGONETES
AQUI
14-23 MAIG
RIERA BLANCA, 195.- BARCELONA-HOSPITALET
(Metro Bordeta)
AUTODISTRIBUCION, S.A.-MOTORMOVIL
Finanzauto Y SERVICIOS, S. A.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 18

BORSA

Continua la realització

Avui ha continuat la posició realitzadora iniciada dimarts. L'índex general de la Borsa de Barcelona ha baixat 1,75 punts respecte al d'ahir, si bé el volum d'operacions ha estat elevat.

En el transcurs de la primera meitat de la sessió la tònica general ha estat de clara baixa, fins arribar als valor químics que, per influència de l'animació experimentada per Petròleos (+14 enters), han resistit amb èxit la pressió del paper realitzador.

Aquesta petita reacció s'ha mantingut fins al final de la rotllana de les sidero-metal.lúrgiques i s'ha trencat en arribar als Bancs, que han experimentat una forta baixa. No obstant això, els rumors indicaven que aquests últims havien absorbit tot el paper.

Una volta acabada la sessió, començava a sortir diner, per a quasi la totalitat dels valors. Amb aquest són ja dos els dies de realització de beneficis; en conseqüència, no és probable que es prolongui gaires jornades més, a menys que es produissin esdeveniments extraordinaris.

R. T.

	BARCELONA	MADRID	BILBAO
96,95 —1,10	Index	99,10 —1,75	97,44 —1,24
Contractació: Pugen	21	50	20
Baixen	79	68	43
Repeteixen	42	65	28

ALIMENTACIO, BEGUDES I TABAC			
Industrias Agrícolas	B	255	—17
El Aguila	M	134	— 1

TEXTILS			
La Seda	B	224	— 4
Sniace	M	100	— 4

PAPER I ARTS GRAFIQUES			
Torras Hostench	B	390	— 8
Pap. Española	Bi	185	=
Sarrió	M	227	=
Pap. Reunidas	Bi	311	— 4

PETROLI			
Campsa	M	329	—11,5
Cepsa	M	498	+15

QUIMIQUES			
Cros	B	158	— 2
Aragonesas	M	140	— 4
Hidronitro	M	220	=
Nitratos Castilla	Bi	102	+ 2
Carburos	B	530	— 5
Sefanitro	Bi	110	=
Explosivos	M	326	— 4

MATERIALS DE CONSTRUCCIO			
Alba	M	280	=
Asland	B	257	— 9
Valderrivas	M	298	—12

AIGUA I GAS			
Catalana Gas	B	130	=
Aguas Barcelona	B	146	— 4

ELECTRICITAT			
Sevillana Elec.	M	122,75	— 3,25
Electra Viesgo	Bi	133	— 5
Enher (C)	B	97	=
Fecsa (petites)	B	120,5	— 2,5
Fenosa	M	117,75	— 0,25
H. E. Catalunya	B	108	— 2
Hidrola	M	133,5	— 2,5
Iberduero	Bi	164	=
Unión Eléctrica	M	127,5	— 0,5

TRANSPORTS URBANS			
Saba	B	210	— 5
Urbas	B	280	+ 7

FERROCARRILS			
FF CC. Catalunya	B	79P	

METALIQUES BASIQUES			
Aceros Llodio	Bi	288	=
Altos Hornos	Bi	166	— 2
Echevarria	Bi	165	=
Olarra	Bi	630	=
Duro Felguera	Bi	113	— 1

MATERIAL I MAQUINARIA NO ELECTRICA			
Harry Walker	B	132	— 1
Tubacex	Bi	390	=
Babcock & Wilcox	Bi	117	—13

AUTOMOBILS I MAQUINARIA AGRICOLA			
Citroen	M	131	=
Santa Ana	B	93	— 4
Motor Ibérica	B	272	— 8
Seat	M	188	+ 8

CONSTRUCTORES D'OBRES PUBLIQUES			
Cubiertas y Tej.	B	730	=
Dragados	M	687	— 5,5
Fomento	B	292	— 1

IMMOBILIARIES I ALTRES CONSTRUCTORES			
Cevasa	B	180	+ 3
Metropolitana	M	210	— 2
Fiesa	B	220	=
Simane	M	202	— 5
Urbis	M	212	— 3
Leisa	B	177P	
Vallehermoso	M	231	— 1

TELECOMUNICACIONS			
Telefónica	M	180	=

SERVEIS COMERCIALS			
Tabacos de Fil.	B	205	=

BANCS			
López Quesada	M	625	— 4
Atlántic	B	560	— 7
Central	M	874	—36
Bilbao	Bi	775	—25
Foment	M	600	— 8
Granada	M	407	+12
Santander	M	879	—11
Biscaia	Bi	660	—10
Espanyol Crèdit	M	579	—20
Exterior Espanya	M	675	—30
Hispano-Americà	M	553	—22
B.I. Catalunya	B	440	—10
B.I. Lleó	M	567	=
Bankinter	M	520	—13
Occidental	M	474	+ 4
Popular	M	700	—35
Urquijo	M	658	—19
Bankunión	B	373	— 2
Saragossà	M	825	— 7
Ibèric	M	634	— 4
Pastor	M	750	— 3

SOCIETATS D'INVERSIÓ MOBILIÀRIA			
Binca	B	150	— 3
Cartisa	M	295	=
Ceivasa	M	227	—11
Corp. Ind. Catalana	B	160	—19
Dobinca	B	212	=
Gral. Invers.	M	345	=
Finsa	Bi	155	=
Popularinsa	M	510	—25
Carfide	B	107	=

ASSEGURANCES I CAPITALITZACIO			
Unión y Fénix	M	525	— 5

DRETS DE SUBSCRIPCIO	
Banco López Ques.	143
Cubiertas y Tej.	770
Finsa	—
Olarra	320

FONS D'INVERSIO MOBILIARIA		
Nuvofondo	730,38	— 4,44
Crecinco	164,26	— 2,35
Inespa	671,93	— 024
Eurovalor I	773,89	— 8,15
Ahorrofondo	1572,43	—14,2
Inrenta	1505,17	— 3,64
Mediterráneo	466,29	— 5,75
Suma	1209,43	—15,59
Fondiberia	1030,86	—12,4
Rentfondo	501,20	— 4,97
Fontisa	920,94	— 4,01
Eurovalor II	449,95	— 5,27
Gesta	1090,71	—15,97
Fondonorte	117,62	— 1,9
Gesteval	75,43	— 0,76
Planinver I	103,83	— 0,81
Planinver II	96,41	— 1,36
Banserfond	90,94	— 0,78
Inverfondo	96,89	— 0,77
Plusfondo	78,34	— 0,42
Fonbancaya	86,74	— 0,9
Fondounión	78,60	— 1,07
Profondo	82,86	— 0,89
Multifondo	100,79	— 0,89

(Cotitzacions facilitades pel Banc Industrial de Catalunya.)

Darrers executius a Barcelona

Entre les últimes demandes judicials presentades a Barcelona es troben els executius següents: Industrias Nicolás Tena ha demandat a Manuel Miñana Tarodo per 380.981 pessetes; Harmon Maestrelli, S. A. a Agustí Forné Prat per 379.869; Industrias Nito, S. A. a Industrias Ulíod per 1.040.155; Construcciones Blorca a Refugis del Montseny, S. A. per 260.584.

Banc Comercial Transatlàntic a Marcus F. Ankli Haenher per 4.207.554; Comercial de Laminados a Industrias Garcia Moya, S. A. per 735.579; Catalònia Cartó, S. A., a Lackey, S. A., per 269.381; Banc Mercantil a Tapón Corona per 6.716.659, i el mateix Banc a Joan Puig Atmetller per 193.543 pessetes.

CONSTITUCIONS DE SOCIETATS

Miguel Ibars, S. A., es dedicarà a la confecció de peces de vestir, capital social 25 milions de pessetes. Accions de deu mil pessetes. 2.400 subscriptes per Miguel Ibars.

Yate Fotocomposición, textos de fotocomposició i pel.lícula per a fotomecànica, un milió de pessetes (accions de mil). Socis: Antoni Beghetti Bendialli, Adrià Pérez Serras i Alexandre Alsina Garcia, 300 accions cadascú; Fermí Ros Moltó, cent.

Inmobiliaria Calders, S. A., un milió de pessetes (accions de mil pessetes). Suscriuen Maria Dolors Monzón, 349; Celestina Ibeas Arias, 551, i Antoni Joan Monzón, cent.

Constructora Acon, dos milions (accions de deu mil pessetes). Agustí Serna Muñoz en suscriu cent vuitanta-cinc.

MODIFICACIONS

Comercial Arqué augmenta el capital social de cinc a quinze milions; Bonibert, d'un milió a seixanta; Companyia Industrial Sucrera, de 191 milions a 348 milions de pessetes; Societat de Desenvolupament Tècnic Industrial de vuitanta a cent vint-i-sis milions de pessetes; Filats i Teixits Fusté, S. A., de 45 a 68.

Promoció del polígon industrial de Riudellots

El Banc de Biscaia ha adquirit una participació en la societat Polígon Industrial de Girona (POLINGESA), la finalitat de la qual és la promoció del polígon industrial de Riudellots de la Selva, creat per tal de descongestionar Barcelona i afavorir l'expansió de Girona. El capital social de POLINGESA és de dos-cents trenta-sis milions de pessetes, i hom preveu una inversió no inferior als mil milions.

Una altra notícia pertocant a la mateixa entitat: el Banc de Biscaia ha adquirit el paquet d'accions que Eurocard Internacional tenia de la filial Eurocard Espanyola, societat que emet les targes de crèdit d'aquest nom.

Estudi econòmic del Central

«A partir del nivell d'estancament a què va arribar l'economia espanyola l'any passat, es pot estimar que s'ha produit l'nici d'una etapa esperançadora, encara fluctuant, però que possiblement s'afermarà a la segona meitat d'enguany tenint en compte l'efecte additiu que suposa la fermesa que està adquirint la recuperació als paisos més desenvolupats. En aquest estat de coses es pot preveure que l'economia espanyola inicia el camí basant-se en l'exportació» conclos l'«Estudi Econòmic 1975», que acaba de publicar el Banc Central.

Aquesta edició que ha sortit amb el format i l'estructura habituals, suposa un dels anàlisis més importants que es fan dels principals aspectes econòmics del país tant a nivell general com sectorial, així com fereix una recapitulació de l'economia mundial.

Per una altra banda, i també com sol fer-ho, ofereix la informació tant de la marxa del Banc com del grup d'empreses que agrupa al seu voltant, tot recollint les dades sobre aquestes empreses i llurs activitats, projectes, dades financeres i llur evolució bursàtil.

MERIDIA

Bona marxa del ram de l'automòbil

L'any passat va ser, per al sector de l'automòbil, difícil. Les vendes per turismes, xifrades en 543.067 unitats, van baixar un 1,4 per cent més que en 1974 i la caiguda hauria estat molt més forta si el procés recessiu no hagués canviat clarament de signe a l'últim trimestre. Un dels factors més negatius que van incidir sobre els beneficis de las empreses automobilistiques fou el desfasament entre costos i preus i, els altres, la devaluació de pesseta i els aturs.

Mentre els salaris s'apujaven i els productes siderúrgics també, els preus no s'han tocat. L'última puja data de juliol de l'any passat. Va ser del 10 per cent i van considerar els empresaris que no cobriria el desfasament. Ara és imminent l'autorització d'una puja que, en els medis econòmics, es diu si serà de l'ordre d'un altre 10 per cent. La Borsa ha estat recollint darrerament un canvi d'orientació favorable envers aquest sector, fondamentant-se també en l'increment de vendes que s'ha observat principalment en els mesos de març i abril passats. Queda com un factor negatiu, i una incògnita pel que resta d'enguany, la repercussió dels aturs, per la pèrdua d'hores de treball i la incidència que pugui tenir en els beneficis.

CHRYSLER, EXERCICI 1975

Pel que fa a Chrysler España, malgrat la situació desfavorable del mercat i la repercussió dels factors negatius indicats, obtingué l'any passat uns resultats satisfactoris, tant propis com amb relació a les altres empreses del sector. Les vendes de l'exercici (desembre de 1974 - novembre 1975) arribaren a 23.231 milions de pessetes, ço que representa un increment anual del 13,7 per cent.

Tanca l'exercici passat amb uns beneficis de 503 milions de pessetes (680 l'any 1974) que es continuen dedicant a la compensació de pèrdues dels anys 1970 i 1971. S'han basat aquests **beneficis en l'augment de vendes en el** mercat interior, atés que temporalment les exportacions es van reduir per canvi de model.

Les perspectives d'augment de vendes són en l'actualitat molt bones, la producció va a tota marxa per poder atendre les comandes. Durant el mes de març es van vendre 6.921 vehicles contra 5.451 l'any 1975, i el mes d'abril 7.507 contra 5.198.

També el rengló d'importació es presenta favorable, atés que en els dos últims mesos s'han anat incrementat i, a més, se'n produirà una forta potenciació si parem compte que els models 2L i Diesel, per política de l'empresa matriu, es fabricaran a Espanya i s'exportaran tot el món.

IMMOBLES EN RENDA, SENSE PREOCUPACIONS

Immobles en Renda va celebrar satisfactòriament la Junta General d'Accionistes, per primera vegada sota la presidència de Josep Suñer Martínez, el qual, com es recordarà, el mes de setembre passat substituí en el càrrec l'actual batlle de Barcelona, Joaquim Viola Sauret.

La societat ha seguit una marxa progressiva. L'any passat els comptes en participació del Grup A es van situar a 1.500 milions de pessetes, i quant al patrimoni de la partida d'immobles que ascendia a 2.487 milions, els ingressos foren de 294 milions. La rendibilitat real va ser en el passat exercici d'un 11,42 per cent. Es reparteix el dividend màxim permès per la llei i, la diferència disponible, es farà en acabar la vigència del decret de limitació.

Respecte al Grup B, el capital dels comptes de participació, al final de l'any 1975, arribava a 692 milions de pessetes, el valor dels immobles era de 490 i els ingressos pujaven a 88,8 milions de pessetes contra els 28 del 1974, i la rendibilitat obtinguda fou del 10.54 per cent.

Cal fer avinent que, respecte a aquest grup, que continua obert, les inversions en compres d'immobles foren, l'any passat, de 43 milions de pessetes.

BANC DE BARCELONA, RENDIBILITAT

El Banc de Barcelona té com a objetiu primordial la consecució d'una rendibilitat amb una expansió ordenada i una especialització única, la comercial.

Els resultats de l'any passat, que ofereixen un creixement del 18,46 per cent, descomtades les amortitzacions, s'han aconseguit malgrat les alces dels costos de personal que pogueren ser absorbides gràcies a una més gran productivitat.

Els recursos aliens, en acabar l'exerci, rebassaven el sis mil milions de pessetes i la inversió pujava a 4.981 milions, amb un creixement del 9,70 per cent. Quant a paper descomptat, la xifra ascendia a 13,365 milions de pessetes. La cartera comercial a curt termini representava el 57 per cent de la inversió.

Pel a l'expansió geogràfica durant l'exercici passat l'entitat va enfortir la seva presència al cinturó de Barcelona on va obrir cinc sucursals, més una agència a Madrid.

També direm que l'evolució de la societat de cartera promocionada pel Banc de Brcelona l'any 1974 ha seguit una marxa satisfactòria. Malgrat la baixa de la Borsa, l'any passat el valor patrimonial de l'acció d'aquesta societat va tenir una revalorització d'aproximadament un 10 per cent.

AMPLIACIONS DEL BANC PASTOR

Les accions del Banc Pastor figuren entre les de nivell més elevat de les cotitzacions del grup bancari. Curiosament, dimarts van baixar set enters, si tenim en compte que segons el «bum-bum» de la Borsa dintre dels dies vinents es farà una ampliació de 1x5 a la par i dintre de l'any dues operacions més, una segona entre 1x8 i 1x9, a la par i la tercera en la proporció de 1x15, part a càrrec de reserves.

J. PERRAMON

Predicció de puja dels crus

Els països productors de petroli apujaran els preus dels crus d'un 10 a un 25 per cent durant la reunió que se celebrarà aquest mes a Bali, ha dit al «Washington Star» l'ex-ambaixador nord-americà d'Aràbia Saudita, James Akins.

Un funcionari del Departament d'Estat s'afanya a rebutjar la predicció d'Akins, especificant que el mercat no suportaria un increment de preu per part de l'OPEP. En canvi, són diversos països productors de petroli els qui l'any passat van reduir preus a causa de la caiguda de la demanda mundial; si més no, doncs, és necessari de tenir en compte que l'augment del consum canviarà aquesta situació.

James Akins, que és considerat com un destacat expert en petroli, fou destituït del seu càrrec d'ambaixador per Kissinger, perquè se'l considerava massa «relacionat» amb l'Aràbia Saudita, el país més important dels productors de crus.

Basf diversifica dividends

El Consell d'Administració de Basf A. G. ha acordat proposar a la Junta general la distribució dels dividends corresponent al passat exercici. L'import total, 232 milions de marcs, és inferior al de l'any 1974, perquè, com a conseqüència de la recessió econòmica, els resultats de l'exercici també han estat més baixes. Els resultats una vegada deduits els impostos, ascendien a 375 milions de marcs, quan els de l'any 1974 foren 419 milions.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 19

"VUELTA" (XV)

Ocaña ensenya les ungles

La quinzena etapa de la "Vuelta" ha passat pel sedàs i prou considerablement els corredors, destacant-se poderosament de les anteriors perquè, de cara ja al final de la ronda, les posicions, pel que fa als llocs privilegiats, es van aclarint.

L'etapa d'avui, entre Gijón i Cangas d'Onís, de 141 quilòmetres, ha estat molt disputada, terriblement disputada. La carretera ha passat per cinc ports puntaubles per al premi de la muntanya. Per a molts corredors i afeccionats, aquesta etapa era l'etapa reina.

Hi ha hagut una tremenda lluita durant quasi tot el trajecte, que ha trencat el gran grup en diversos escamots, de manera especial a partir del quilòmetre 53. Tres homes han estat els autèntics protagonistes de l'etapa: el vencedor López Carril, Luis Ocaña i Perurena.

Els seixanta corredors que queden en carrera han sortit de Gijón a les 12.10 h. L'Alto del Pedroso, l'han passat Abilleira, Oliva i Van der Vijver. La meta de Villaviciosa, l'han creuada aquest últim, Perurena Mendes. En el quilòmetre 37 salten del gran grup Santisteban i Loos que passen en ordre invers per l'Alto de la Campa. En el quilòmetre 49 la diferència dels dos fugitius és de 12 segons a un primer grup on va el líder Thurau i els principals corredors.

PERURENA AL DAVANT

L'Alto de la Cruz veu el pas de Oliva, Loos i Agostinho. En el quilòmetre 77 la situació ha canviat. Primer es Perurena, a 35 segons el grup del líder, a 2,25 un grup format per Tamames, Priem, Balagué, Santisteban i Yansenne, entre d'altres. A 4,27 ve l'altre grup. Per la meta de Infiesto passa Perurena en primera posició. L'Alto de la Llama és transitat així: Perurena, Oliva i Loos. A 30 quilòmetres de la meta, la situació és com segueix: primer Perurena, a un minut el grup del líder, a 3,45 el primer grup del que Tamames ha quedat ressagat; a 9,15 el segon grup, comanat per Elorriaga. Els primers ataquen l'Alto del Fito però a la meitat de la pujada, Thurau queda també ressagat i passen així per dalt: Ocaña, Nazàbal, López Carril i els altres. A 8 quilòmetres de la meta, 9 homes roden en solitari: Ocaña, Loos, López Carril, Nazàbal, Oliva, Kuiper, Agostinho, Aja i Pesarrodona. A 1,18 ha quedat Thurau.

Els escapats duen un tren rapidissim i es presenten a la meta en grup compacte. A l'esprint López Carril s'imposa a Loos, Kuiper, Agostinho, etc. El temps del guanyador ha estat de 3 hores, 52 minuts i 32 segons.

OCAÑA S'HA DESTAPAT

El gran protagonista de l'etapa per equips ha estat el "Kas", juntament amb Luis Ocaña i, si com a vencedor de l'etapa ha figurat López Carril, l'heroi de l'equip vitorià ha estat Perurena, com tantes altres vegades. La seva cavalcada en solitari ha tingut per finalitat el desgast dels homes del "Super-Ser" i del "Raleigh". I a fe que ho ha aconseguit, perquè en el grup que ha entrat primer només ho ha fet un home de cada equip: Kuipers i Ocaña.

Hem de tenir en compte que, en aquesta etapa, Ocaña ha actuat completament sol davant de corredors de reconeguda categoria. Però així i tot, els ha presentat batalla i l'ha guanyada en l'Alto del Fito, trencant el grup davanter del que s'ha quedat ressagat, com hem dit, el líder Thurau.

Ocaña, per fi, ha ensenyat les ungles. Tothom esperava que el de Priego aiupés, una vegada, els llocs davanters de la cursa i ja començaven a desesperar-ne els seus seguidors. Però més val tard que no pas que mai. Ara serà qüestió de veure les darreres etapes i la lluita que s'espera serà espectacular entre Kuipers, Agostinho i ell mateix.

Classificació general:

1. Joaquim Agostinho, 73-39-30
2. Hennes Kuiper, 73-39-39
3. Luis Ocaña, 73-40-01

Premi Muntanya:

1. Abilleira, 120 punts.
2. Oliva, 114
3. Loos, 72.

FUTBOL

Mora, Albaladejo i Mir, renoven

El Barcelona continua renovant el contracte als jugadors que acaben el seu el 30 de juny. Ahir donàrem la notícia de la renovació de Fortes per tres anys, amb bastant més bones condicions que les que disfrutava fins ara.

Ahir renovà el porter Mora, el defensa Albaladejo i el davanter Mir. Tots ells per tres anys. Un dia d'aquests també ho farà Asensi que encara no ha arribat a un acord perquè demana més del que li ofereix el club.

JUVENILS

Diumenge, a la una, amb motiu de les festes de Sant Jordi es disputarà a Terrassa un partit amistós entre les seleccions d'Espanya i Bulgària de cara a la preparació que Biosca vol donar a l'equip, car aviat es disputarà a Hongria el torneig internacional de la UEFA. L'equip es concentrarà demà a Barcelona. Els 18 convocats són els següents:

Blay (Barcelona), Domingo (Sevilla At.), Pérez García, García Cortés, Martín, Escobar, Juan Santamaría i Feito (Madrid), López i Corchado (At. Madrid), Navajas (Linares), Urquiaga (Bilbao), Sola (Bilbao Ath.), Traba (Coruña), López Ufarte (Real Sociedad), Antonio Caporcua (Murcia), Lolo (Ferrol) i Cubells (Tarragona).

El dimecres dia 19 es concentraran a Madrid i els 18 quedaran reduïts a 16 per marxar cap a Hongria el dia 16. Sorprèn que hi hagi tan pocs jugadors catalans, quan precisament el partit es juga a Terrassa.

ELS MADRIDISTES, SUSPENEN

Set jugadors del Real Madrid: Roberto Martínez, Touriño, García Remón, Miguel Angel, Rubiñán, Del Bosque i Grosso han estat donats de baixa en el curset per a l'obtenció del títol regional d'entrenador de Castella, i han estat suspesos.

La decisió ha estat presa pel president del Col·legi Castellà d'Entrenadors, Teodoro Nieto, qui ha assenyalat que d'acord amb les normes actuals cap alumne no pot faltar a més d'un terç de les classes. Oportunament s'envià una carta als jugadors i aquests no han donat senyals de vida.

A Amancio li manquen encara quatre assignatures per a aconseguir el títol d'"instructor juvenil".

SANCIO A FUTBOLISTES JUVENILS

Set jugadors del C. F. Balàcia de Lleida capital han estat sancionats pel Comité de Competició de la Federació Catalana de Futbol amb 75 partits de càstig. La màxima sanció correspongué a Moreno amb 25 partits.

PARTIT INTERNACIONAL

Suïssa guanyà Polònia (2-1) en partit internacional amistós jugat a Basilea. La primera part finalitzà amb un a zero.

Cap a les Seleccions

Sense ganes de rectificar algunes informacions, val la pena de dir que el partit que s'ha anunciat entre un equip de Catalunya i la Rússia muntat aprofitant l'avinentesa donada per la celebració de la Federació Catalana de Futbol serà, en realitat, un match Catalunya-Rússia muntat aprofitant l'avientesa donada per la celebració de la Fira de Mostres de Barcelona. Però en queda el fet important: no menys que tot un Catalunya-Rússia, un partit que per lògica, per categoria dels jugadors que podrien intervenir-hi, hauria de resultar superior a un Barcelona-Dynamo de Moscou, que ja constituiria, per ell mateix, un espectacle brillant.

Ja tenim un equip de Catalunya que, en realitat —donada la transcendència de l'acte i la poca tradició que actualment té una selecció que ens representi a tots—, serà de debò un equip de la Federació Catalana, fet pel técnic de Mollet, Josep Gonzalvo, el segon de la dinastia, i que s'enfrontarà als russos el nou de juny. Un autèntic partit internacional que, abans de fer-se, ens suggereix d'altres possibilitats...

Seria tan bonic que partits com el que s'anuncia es poguessin prodigar una mica, ben muntats, amb l'aportació desinteressada dels clubs i la interessada dels jugadors, amb unes "ganes" semblants a les que tenen per a integrar la selecció espanyola...

Un Catalunya - Rússia, un gran encert! I per què no, un altra dia, un Catalunya-Escòcia o un Catalunya-Ucraïna? Podrien servir per a aportar fons per paliar les grans catàstrofes que sobrevenen cada any, com el terratrèmol de Guatemala, com quan l'equip de la Federació Catalana actuà el 73 a favor dels damnificats de Múrcia, a part de tenir, aquests encontres, un gran interès tècnic i esportiu per ells mateixos. Tal vegada servirien també per a dotar amb camps de futbol al Principat, tan necessitat...

I, per què no, un primer campionat espanyol de seleccions, encaminat a fer palès el veritable estat futbolístic de cada àrea? El projecte pot semblar ambiciós d'entrada però els deu mesos de temporada integren prou diumenges i dimecres com per poder ser omplerts amb tots els partits dels calendaris espanyols i europeus, a més de cinc eliminatòries del campionat de seleccions.

Com a prova, el campionat es podria basar amb la participació de les divuit federacions existents i potser no començar amb un criteri massa rígid respecte de quins jugadors poden integrar cada selecció. Per a més endavant, el campionat s'hauria de muntar sobre els equips representatius de Catalunya, Aragó, València, Balears, Múrcia, Andalusia Or., Andalusia Occ., Castella la Nova, Castella la Vella, Galícia, Extremadura, Astúries, Lleó, Euzkadi, Navarra i Canàries i els futbolistes podrien jugar en l'equip de la zona de naixement, de naixement dels seus pares o de residència del mateix jugador al cap de quatre anys. Hauria estat realment molt interessant que els Catalunya-Castella o València que es van produir els anys quaranta o que els Catalunya - Múrcia o Euzkadi dels anys setanta haguessin comptat per a algun campionat...

JOSEP PORTER - MOIX

ATLETISME

Haro, de cara als Jocs

Mariano Haro, finalment, participarà en el marató de Montréal, desmentint així totes les informacions aparegudes fins ara sobre la possibilitat que l'atleta espanyol amb més prestigi fronteres enllà decidís retirar-se abans dels Jocs Olímpics.

Des de fa unes tres setmanes, Haro s'ha sotmès a una preparació específica —que comporta una mitjana diària de trenta-vuit a quaranta quilòmetres— de cara a l'únic marató que disputarà abans del de Montréal. Aquest marató preolímpic el disputarà a Europa, tot i que encara no ha elegit on i quan. El que el palentí cerca és una cursa que, d'adigui als seus plans de preparació.

El que Haro pugui fer a Montréal és ja un altre problema. Els factors que intervenen en una cursa de més de quaranta-dos quilòmetres són massa complicats per a poder fer una anàlisi a priori. A més, els trenta-vuit anys del palentí el situen en una posició molt delicada quant a preparació i resistència; encara que no podem oblidar que un corredor de marató sol trobar el millor moment de forma bastant més enllà dels trenta anys.

—Ian Thompson, el més ferm candidat britànic per al marató olímpic, ha quedat exclòs de la selecció a causa de la mala classificació aconseguida al preolímpic de Roterdham (Anglaterra). Els tres representants britànics seran, docs, Barry Watson, Jeff Norman i Keith Angus.

ALPINISME

Expedició barcelonina a Grenlàndia

Avui salparà amb rumb a Grenlàndia l'expedició barcelonina que intentarà escalar la paret verge, de prop de dos mil metres, del fiord Kanger-Diugssuak, a la península de Kioke.

L'expedició viatjarà en dos velers de deu metres cadascun i que serviràn de base per a iniciar l'escalada perquè la paret és inaccessible per terra. Solament s'hi pot arribar per mar: hi cau a plom. Aquests dos velers són batejats amb els noms d'"Ino" i "Samba" i construïts íntegrament pels seus patrons.

El grup expedicionari és compost per onze persones, quatre de les quals són alpinistes: aquests últims són Josep Manuel Anglada, Jordi Pons, Joan Cerdà i Emili Civis que ja l'any 1973 van fer un reconeixement a la regió d'Opermivik i altres zones de Grenlàndia, amb vista a aquesta expedició. L'any 1974, conquistaren l'Annapurna, de més de 8.000 metres d'altitud, en la cordillera de l'Himàlaia. Es, de moment, el cim més elevat assolir mai per qualsevol expedició espanyola.

Juntament amb Jordi Pons i Josep Manuel Anglada viatgen les seves esposes Sari Pinazo i Elisabet Vergés, respectivament. Composen la tripulació Jordi Riera, patró i constructor d'"Ino", acompanyat de la seva esposa, Ursula Willius; Pere Schlueter, constructor i patró del "Samba"; Rodolfo Puig i Carles Bonet.

CHOPICALQUI 6.000

Divendres, 14 de maig, a les 20,15 a la Sala Newman, a la Plaça Sant Felip Neri, es projectarà la pel·lícula rodada per Josep Lluís Bellés, Angel Casanovas i Jordi Pons "Chopicalqui 6.000", que va ser filmada durant l'estada d'aquest expedicionaris, als quals acompanyaven Joan Coll, Lluís Marfagón i Marcel Urigüen, a la Cordillera Blanca del Perú. Invitacions al local social de d'A.E.E.F., Avinyó, 19. Tel.: 302 27 30.

BREU

ALPINISME. — Kurt Diemberger, conegut alpinista austríac, és a Barcelona després d'haver efectuat un cicle de conferències al País Basc. Ara fa idèntica tasca al Principat, i el dia 19 vinent s'acomiadarà amb una conferència al cine Loreto il·lustrada amb una excel·lent col·lecció de diapositives sobre la darrera expedició a Sud-amèrica.

AUTOMOBILISME. — La tercera prova del campionat europeu de muntanya se celebrarà els dies 22 i 23 de maig en el recorregut comprès entre Sant Celoni i Santa Fe del Montseny.

— Abans i després de la cursa de diumenge vinent, que tindrà lloc a Zolder i comptarà per al campionat del món de conductors, cinc tècnics comprovaran que tant les parts fixes com les mòbils dels fórmula 1 compleixin el reglament establert abans del Gran Premi d'Espanya, que tingué lloc el dia 2 i acabà amb la desqualificació del McLaren de James Hunt.

BOXA. — El combat per al títol mundial welter-junior entre Durán i Wajima del dia 18 vinent serà transmès en directe per televisió a partir de les 13.15 hores.

CICLISME. — Dotze seran els equips que participaran en el 59 Giro d'Itàlia: Bianchi Campagnolo, Brooklyn, Furzi Vidor, Jollyceràmica, Maganifelex, Sansaon, Scic, Zonca Santini, Molteni i els espanyols Kas i Teca.

ESPELEOLOGIA. — El Grup d'Investigacions Espeleològiques del Club Excursionista de Gràcia organitza el XVI Curset d'Iniciació a l'Espeleologia. Es tracta d'un curset amb noves idees de plantejament en el qual es pretén que els joves espeleòlegs s'integrin a les diferents branques de l'espeleologia (Geologia, Biologia, etc....). Per a informes, a la secretaria del GIE, Passatge Mulet, 4, Barcelona, dimarts i dijous de 8 a 70 del vespre.

GIMNASTICA. — A més de tres gimnastes masculins, altres tres de femenins formaran part de la representació espanyola a Montréal. La Federació Internacional ha tingut només present les proves d'Hamburg i Wiesbaden, cosa que ha afavorit la selecció espanyola.

TENNIS. — Manuel Orantes, actual campió sobre pista dura a Gran Bretanya, guanyà ahir a Víctor Pecci els cinc primers jocs del primer set fins que el paraguaià, amb inferioritat física, abandonà, en el torneig de Bournemouth. El proper partit d'Orantes serà contra Nikola Pilic.

— Carmen Perea, campiona d'Espanya, ha guanyat el Trofeu Ana Huidobro, a Lleida, en batre Vicky Valdovinos. En partit de dobles, Carmen Perea i Sylvia Blume han guanyat la parella composada per Carmen Bustamante y Chelo Huidobro.

Camp del R.C.D. ESPANYOL

Futbol. — Campionat Nacional de Lliga

Diumenge, 16 de maig, a les cinc de la tarda

REAL OVIEDO - R.C.D. ESPAÑOL

VENDA D'ENTRADES. — Des del dijous, dia 13, de 10 a 1 del matí i de 5 a 8.30 de la tarda a les Oficines del Club (Còrsega, 300). També a la Penya Blanquiblava (Passatge Madoz, 5) i a la Penya Espanyolista (Via Augusta, 92), però només de 5 a 8.30 de la tarda.

Les entrades d'aquest partit portaran el número 24 de control.

ACLARIMENT. — Les mullers i els fills menors de 15 anys dels socis que no estinguin abonats a localitat, podran presenciar aquesta competició, de franc, presentant només el carnet del soci que els acompanyi.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 20

BOXA

Duran a cinc dies del títol mundial

El proper dimarts José Durán tidrà, per segona vegada després del fallit intent de Montecarlo davant De Oliveira, una nova oportunitat de conquerir el títol del món dels welters-juniors. Aquesta vegada, però, el boxeador madrileny ha viatjat molt més lluny, a Tòquio, i amb possibilitats poc clares de poder assolir el fi previst.

L'arribada de Durán al Japó ha causat la lògica espectació en aquell país ja que es tracta del primer boxador espanyol que trepitja les terres del Sol Naixent. El combat es disputarà l'Auditòrium de la Universitat de Nihon i començarà a les 20.15 (13.15 hora espanyola).

El madrileny declarà a la seva arribada a Tòquio: "He vingut des d'Espanya per emportar-me el campionat del món. Sé que el combat amb Wajima serà dur i difícil però estic decidit a derrotar-lo, ja que no crec que sigui una tasca impossible. No conec res del seu estil però penso poder-me acoplar després dels tres assalts. El problema, segons els japonesos, és que Durán pugui arribar a conèixer l'estil de Wajima si aquest inicia el combat amb la fúria que en ell és tradicional. Però...

WAJIMA AMB PROBLEMES

Pero Wajima té problemes perquè no ha pogut convèncer als seus incondicionals en el decurs dels entrenaments públics que ha fet darrerament.

Es clar que això pot formar part d'un pla dirigit a enganyar els espies espanyols presents. En relació amb això, Joaquín Cañas, entrenador de Durán, està convençut de que el campió, de 33 anys. únicament mostra la meitat de les seves possibilitats en els entrenaments, "jugant amb els sparrings i no deixant anar ni un cop un xic sólid".

Però Cañas creu que el japonès és un boxador agressiu i ortodox en l'estil de combat. "Es clar —afexeig l'entrenador del madrileny— que si Wajima el dia 18 boxés com avui no arribaria mai ni al títol europeu".

Avui, Durán farà una exibició pública de les seves condicions junt amb els sparrings.

Per Wajima aquest combat serà la primera defensa del títol que, el febrer passat, reconquerí davant el surcoreà Yu-Jae-do.

XXV Aniversari del Casal de Vilafranca

A partir d'avui i fins al dia 23, el Casal de Vilafranca celebra el vint-i-cinquè aniversari de la fundació de la seva secció deportiva, que durant aquest ja llarg període ha estat preferentment dedicada al bàsquet i que també tingué, ocasionalment, un qualificat equip d'hoquei amb patins.

D'entre tots els actes programats, segurament que els més interessants són precisament el partit de bàsquet que avui enfrontarà els primers equips del F. C. Barcelona i del Cercle Catòlic de Badalona, i la sessió de cinema esportiu que tindrà lloc el dia 21. D'altres partits de bàsquet programats per celebrar aquesta efemèride són els que es jugaran entre els primers equips de Collblanc i del Casal Vilafranquí, demà, i entre els juvenils del Granollers i del Casal i els segons equips del Vallirana i del Casal, el dia 16. Els dies 22 i 23 hi haurà un torneig entre representants de les quatre províncies del Principat: el Valls, el Torxa (de Lleida), el Sant Josep (de Girona) i el Casal.

ESCACS

Exhibició de Anatoly Karpov a Sabadell

S'ha confirmat la propera arribada a Espanya del campió del món Anatoly Kàrpov, per una durada de set dies.

En la seva estada al nostre país, Kàrpov visitarà Sabadell el dia 30 de maig i en un acte organitzat per la Comissió Gestora de l'Associació de Veïns del Centre, s'enfrontarà a un equip de 30 escolars i estudiants. La confrontació se celebrarà al Pavelló d'Esports de Sabadell.

L'equip que s'oposarà a Kàrpov serà seleccionat d'entre els millors escaquistes sabadellencs. Per aquest motiu, la Comissió organitzadora ha cursat les oportunes convocatòries a tots els centres escolars, per procedir, tot seguit, a la prova de selecció.

Després de la seva exhibició a Sabadell, Kàrpov emprendrà viatge de retorn a l'URSS. Prèviament haurà celebrat partides a Madrid, Osca, Barcelona, Manresa, Mataró i Centelles.

L'esport dels escacs gaudeix a Sabadell d'una gran afecció, gràcies als esforços de diferents entitats sabadellenques i, en especial del Club d'Escacs de Sabadell.

Recordem que Kàrpov havia de venir a Espanya pel mes d'octubre de l'any passat. Però les especials circumstàncies polítiques d'aquell temps, impediren la seva estada entre nosaltres.

JOAN BRUNET I MAURI

IV TORNEIG "DICEN" ESCOLAR

Un miler aproximat d'escolars entre deu i divuit anys competeix durant sis dissabtes en busca del triomf per al seu col·legi. Les proves es disputen al Palau Nacional de Montjuïc.

Hi participen vuitanta-set institucions i cent noranta-cinc equips, patrocinats per la Delegació Nacional d'Esports, Ajuntament de Barcelona i Diputació Provincial. L'organització i direcció del torneig corren a càrrec de la **Federació Catalana** d'Escacs.

Les categories en aquest "Gran Premi Banca Catalana" són: benjamins, alevins, infantils i juvenils.

TENNIS

Un nou Börg-Vilas

Mentre continuen les primeres eliminatòries sobre terra batuda al torneig de Bornemouth, a Anglaterra, valedor per al Grand Prix, on Antonio Muñoz guanyà el britànic Gerald Battrick per 3-6, 6-3 i 7-5 i on l'australià Colin Dibley va vèncer a Juan Higueras per 6-4, 3-6 i 6-1, a Bogotà (Colòmbia) hom vol muntar, en una data immediata, un partit entre Björn Börg i Guillermo Vilas que, si es duu a terme, resultaria més que interessant.

Aquest enfrontament seria una repetició del darrer partit que tingué lloc, últimament, a Dallas, valedor per al títol de la WCT, el torneig de més prestigi d'entre tots els del tennis professionals. En definitiva constituiria una ocasió immillorable perquè l'argentí es pogués rescabalar de la derrota que Börg li infligí a la ciutat texana quan, eliminat Ashe a la primera ronda, tothom feia favorit a Vilas. El més curiós del cas és que els organitzadors colombians prometen un premi de la mateixa quantitat —més de tres milions de pessetes— cobrada per Börg a Dallas quan foren molts els grans tennistes que, a diverses ciutats i països, han intervingut en les eliminatòries prèvies de la WCT en disputa d'aquell premi i, ara, es posa en joc en un únic partit.

JOCS OLIMPICS

Montreal, a punt d'ésser una realitat

La premsa canadenca va tornar a visitar les instal·lacions olímpiques de Montréal, invitada pel Comité d'organització, per constatar els progressos experimentats els darrers dies.

Malgrat la vaga de lampistes i malgrat, també, els mil milions de dòlars de dèficit, segons declaracions de Victor Goldbloom, ministre responsable de l'organització olímpica, la realitat és que a la ciutat olímpica els treballs progressen a un ritme molt viu i que l'aspecte general de les instal·lacions és magnífic.

Els experts han manifestat que el dia de la inauguració dels Jocs el proper 17 de juliol, mancaran certs detalls per a poder considerar culminada l'obra, pero han assegurat que atletes, acompanyants i turistes en general podran ésser acollits sense por a la incomoditat.

"MONTREAL EST PRET"

Davant la premsa de tot el món Roger Rousseau, president del Comitè d'organització dels Jocs Olímpics (COJO) va poder anunciar solemnement que **Montréal est prêt"** i, després, com un homenatge a la segona llengua oficial del Canadà, afegí que **"Montréal is ready"**.

Ningú no va poder trobar la més petita ombra de polèmica en les paraules de Rousseau. La seva formació diplomàtica no li permetia cap excés, però era clar que, al darrera d'unes manifestacions molt simples s'amagava la satisfacció d'una resposta amb fets a totes les especulacions de tants i tants escrits entorn a les possibilitats de poder organitzar realment la XXI Olimpíada a la capital de Quebec.

Perquè no es pot oblidar que els propers Jocs Olímpics seràn els Jocs de Montréal i de Quebec i no de Canadà. Quan es va anunciar, ja fa uns anys, que Canadà seria la seu de l'Olimpíada del 1976, el govern de la nació va precisar que se'n desinteressava pràcticament i que el finançament corria a càrrec de la ciutat elegida.

Indirectament, Roger Rousseau ha replicat a tot el país que no ha respost amb el mateix entusiasme que es pot veure a Montréal.

ALTRES INSTAL·LACIONS

S'ha parlat de la ciutat olímpica i del parc que engloba les tres principals estructures que acolliran els Jocs: estadi piscina i velòdrom. Però, òbviament, aquí no acaba tot. A Montréal l'organització olímpica té ja el seu haver altres realitzacions més petites en particular, però d'un volum molt considerable.

A l'illa de Notre Dame, al Sant Llorenç, ha estat construïda la pista artificial per a les proves de rem. Dos quilòmetres de llargada, un petit llac annex per als entrenaments dels equips i trenta mil llocs per a rebre espectadors a tot el llarg del recorregut.

A tres quilòmetres del parc olímpic es troba el Centre Etienne Desmarteau on tindran lloc les competicions de bàsquet davant cinc mil espectadors. Peò les finals es disputaran al Fòrum (a deu quilòmetres del centre) junt amb les competicions de gimnàstica, voleibol i handbol.

Molt prop del prac olimpic, a l'arena Maurice Richard, més de sis mil espectadors podran asistir a la boxa, llevat de a les finals que es disputaran també al Fòrum.

A l'estadi d'hivern de la Universitat de Montréal es desenvoluparan les proves d'esgrima, mentre el futbol —semifinals i final a l'estadi olímpic— tindra com a escenaris Sherbrooke, localitat a cent seixanta-set km de Montréal, i el parc Lansdowne d'Ottawa.

Al velòdrom, sobre un pòdium erigit al centre, es desenvoluparan totes les eliminatòries de judo, mentre la lluita podrà ésser seguida al centre Maisonneuve.

Dos seus per als esports hípics: el centre de Bromont (a setanta-dos km de Montréal) i l'estadi olímpic.

Finalment, el llac Ontario (a doscents noranta km de Montréal) acollirà les regates de vela; concretament es faran a la localitat de Kingstone.

VOLEIBOL

Espanya-Polònia a Granollers i Badalona

Definitivament s'ha pogut arribar a un acord de dates per a enfrontar-se amb la selecció de Polònia, actual campiona del món, que ara s'està entrenant a la Catalunya Nord, concretament a Font Romeu.

Espanya i Polònia s'enfrontaran dues vegades aquest cap de setmana: la primera, a Granollers aquest dissabte, a les vuit del vespre, i la segona, l'endemà a Badalona al Pavelló del Joventut. Aquestes confrontacions valen la pena, car no sempre tindrem l'avinentesa de veure un voleibol tan important com el que juguen els polacs.

Per aquest motiu, els partits de tornada dels quarts de final de Copa es traslladen al dia 23, i les semifinals es disputaran del 27 al 30.

Els errors es paguen

Ha acabat el torneig "Oliveras de la Riva" d'hoquei patins amb el triomf de la selecció espanyola, però amb un mal gust de boca provocat pel comportament d'una part del públic d'Oviedo que, ultra animar la selecció portuguesa, esbroncà el seleccionador Joan Sabater cridant-li: ¡Separatista!, ¡Catalán! i ¡Fuera!, ¡Fuera!, perquè en el darrer partit no havia alineat el jugador Ortega del Kiber de Mieres.

Sembla ser que l'ambient de la selecció espanyola no fou pas del tot agradable. Les tensions creades arran de la disputa sorgida en l'organització del pròxim campionat mundial, havien d'esclatar d'alguna manera i, com ja sol passar moltes de vegades, són els justos els qui paguen pels pecadors.

Cert que els provocadors no eren pas tot el públic, però tal com s'ha escrit, fa la impressió que tampoc no eren solament una minoria els malparlats. Tot això no serveix sinó per a embolicar la troca, i ben segur que tornarà el malestar així que comenci el mundial a Oviedo el mes de setembre.

Per tal de no posar més foc a les brases, ens havia semblat convenient de no dir res sobre un ambient que ja esperavem. Però els fets ens obliguen a reblar aquest desagradable tema. Es una llàstima que l'actitiud poc clara del president González hagi contribuït a enverinar l'ambient d'una forma tan intensa.

En aquestes alçades, resulta pueril afirmar que l'esport és simplement esport. Els sentiments no tenen deturador, i en qualsevol manifestació esportiva s'acostumá a barrejar-hi tota mena d'actituds polítiques i a voltes es restauren tòpics que aquí ja crèiem superats, però que no hi són ni de bon tros. I en lloc d'apaivagar-los es fa tot el possible per a encendre'ls.

Abans de començar el torneig dèiem que, als dirigents catalans, els havia mancat sentit polític. Independentment de l'acció gens clara de González, des d'aquí s'havia d'haver recolzat la candidatura d'Oviedo o de qualsevol ciutat de la resta d'Espanya, tot demostrant generositat i oblidant-se de commemoracions, medalles i aniversaris. Ningú no pot viure d'història i la pròpia supervivència i extensió de l'hoquei català recomana dur aquest esport a d'altres indrets. Al capdevall, l'hoquei català en sortirà beneficiat.

No haver-ho entès així ha donat pas a un ambient anticatalà. Primer, es comença en el camp esportiu i després es passa a d'altres coses. I a Oviedo s'ha esdevingut així. Qui és capaç de desfer ara l'embolic?

Pel que fa al torneig, s'han comès nous errors. En primer lloc, la Federació no havia d'autoritzar la promoció a la Divisió d'Honor si és que Sabater necessitava el concurs d'Areces és ja internacional i el millor jugador d'Astúries. La seva presència hauria esvaït en part el mal ambient. Al seleccionador, li quedava encara la carta del mierenc Ortega, que jugà el primer partit contra Itàlia. Però, en arribar la final, no el convocà.

Bo és que, per raons tècniques, Ortega no jugués com a titular. Però almenys s'havia d'asseure al banquet i jugar els darrers minuts, quan el marcador ja havia sentenciat a favor d'Espanya. Aquí ha faltat mà esquerra en nom d'un purisme tècnic, quan psicològicament s'havia d'obrar d'una altra manera per a demostrar que tots caben a la selecció i que mai no hi ha hagut cap monopoli. Una vegada més és vàlida aquella dita de "no n'hi ha prou amb ser honrat, sinó que cal demostrar-ho". En acabar el comentari volen deixar constància d'una atenta carta rebuda de Samaranch en la qual afirma que ell no era encara delegat nacional d'esports quan es presentà la candidatura de Madrid per als Jocs Olímpics, com havíem afirmat. Deixem constància del fet tot afirmant la resta de l'article: l'error polític i psicològic del campionat mundial comença a veure's ben clar.

RAMON SERRA

"les CORTS" carrer Galileu, 281-285 (Can Bruixa), a 25 m. de la Travessera de les Corts. A 50 m. del Metro i del mercat de les Corts ● Pisos de 4 habitacions amb armari, cambra de bany, lavabo amb dutxa, menjador-sala d'estar amb armari buffet incorporat, cuina ben pensada, amb ventilació per als fums, tres piques d'aigua, dues de cuina i una de treball (per a galledes), armari de fusta (baixos i alts), taula petita, connexions preparades per a instal·lar màquines automàtiques (renta-plats i renta-roba) i equipada amb una màquina d'eixugar roba (eixugament total). ● Entresolat al passadís i al distribuïdor, i armari per a roba ● Aigua calenta per gas i calefacció elèctrica. ● Aïllament acústic. ● Armari de malendreços per a cada pis. ● Porteria molt àmplia, amb escala doble i amb dos ascensors. Terrassa-solàrium amb ping pong. ● PREU TOTAL: a partir de 2.150.000 ptes. inclosa hipoteca, a pagar en 14 anys. Al mateix edifici, venda de despatxos i de places d'aparcament.

Visites del pis de mostra moblat: A l'edifici mateix, els dies feiners de 10'30 a 2 i de 4 a 8 (diumenges, de 10 a 2).

Immobiliària Jordi, S.A. Burdeus, 22, baixos. t. 3219793

LARIS

DOBLE BENEFICI En la seva compra de:

HI/FI (sala de demostracions)

El consell i assessorament d'un venedor expert en la matèria, li duplicarà en rendiment el benefici substanciós que vostè ja obté amb els nostres preus estratègics.

TELEVISORS (color i blanc i negre) ● AIRE CONDICIONAT
RENTADORES ● COBERTERIES ● RENTAVAIXELLES ● CRISTALLERIES
VAIXELLES ● CUINES ● LLISTES DE NOCES ● CONGELADORS
FRIGORÍFICS/CONGELADORS ● MOBLES DE CUINA
FOTO/CINEMA, ETC.

LARIS
Consell de Cent, 383 - Tel. 301 15 16
Muntaner, 110 - Tel. 253 16 79
Passeig de Maragall, 74 - Tel. 236 04 93 - BARCELONA

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 21

AL VENT

Marina Rosell novament prohibida a la RTVE

Encara que dissortadament habitual i pràcticament lògic en les circumstàncies sòcio-polítiques que ens envolten, el fet és greu i cal que el denunciem sense embuts, amb la claredat més absoluta. Una vegada més, i en van ja tantes, tantíssimes!, la RTVE ha prohibit una actuació de Marina Rossell que havia estat anunciada prèviament fins i tot als avenços oficials de programes de l'organisme estatal mateix.

El fet és molt greu. I ho és no únicament com una anècdota, com un fet aillat i que podria ser conjuntural, sinó que respon amb total fidelitat a l'actitud que RTVE ha mantingut al llarg de tota la seva història de prop de vint anys i manté encara ara, quan sembla que almenys en això s'hauria de notar algun canvi, per petit que fos, o si més no una mínima aparença de canvi, com en tants d'altres aspectes de la vida quotidiana de la nostra col·lectivitat. Decididament, el "bunker" mana encara a hores d'ara. I la seva força és concentrada especialment a Prado del Rey, a la seu central de la RTVE, i probablemente també a Miramar, la sucursal barcelonina

La cançó popular catalana actual ha estat i és objecte d'un tracte clarament discriminatori, injust i repressiu per part de RTVE, que d'aquesta manera ha estat fidel a la seva funció essencial d'instrument al servei de la manipulació de la consciència pública dels diversos pobles de l'Estat espanyol i ha adoptat i adopta unes actituds de subordinació inequívoca als interessos del centralisme més extremat.

Marina Rossell havia d'intervenir a "Temps de cançons", l'emissió que dirigeix Sergi Schaaf i en la qual Lluís Crous té cura del guió. Havia filmat la interpretació de la "Cançó del lladre", una peça tradicional

LA II MOSTRA DE CANÇO DEL PAISOS CATALANS

Per una lamentable equivocació a l'hora de transcriure'n els noms, vaig errar força en anunciar els cantautors, intèrprets i grups que ja tenen anunciada llur participació a la segona edició de la Mostra de Cançó dels Països Catalans, la celebració de la qual és programada per al dia 28 del mes de juliol vinent.

Segons les informacions que m'han estat facilitades per la gent d'Enllaç, que junt amb el Grup Eixam s'encarreguen de l'organització d'aquesta gran manifestació artística, cívica i cultural que tindrà lloc a Sant Vicenç de Castellet, enguany hi intervindran també representants de totes les terres dels Països Catalans, efectivament, i aquesta representació correrà a càrrec de diversos cantautors i grups que encara no gaudeixen d'una popularitat gran, però que ja es van fent amb un bon nom arreu del país. Concretament, per les Illes hi participaran el grup eivissenc Uc i el cantautor mallorquí Pius, pel Rosselló seran al festival alguns membres del Grup Guillem de Cabestany, pel País Valencià hi haurà els cantautors Araceli Banyuls i Nelo Sorribes i el conjunt Els Pavesos, i la representació del Principat serà a càrrec també d'un parell d'intèrprets, la Marina Rossell i en Celdoni Fonoll, a més a més del Grup Coses. Tots ells, recordem-ho, a Sant Vicenç de Castellet, el 28 de juliol vinent i a la segona edició de la Mostra de Cançó dels Països Catalans.

AVUI, A OLOT, UN FESTIVAL INTERESSANT

No és gens habitual veure aplegats en un mateix escenari Joan Isaac, Teresa Rebull, Celdoni Fonoll, Xesco Boix, Grup Coses, Dolors Laffitte i Esquirols. No obstant això, la gent de La Garrotxa els hi podrà veure aquest vespre, a partir de quarts d'onze i a l'escenari del teatre Municipal d'Olot, en un festival que presentarà Enric Frigola i que s'organitza per a commemorar els primers vint-i-cinc anys d'existència de Ràdio Olot, emissora municipal de freqüència modulada que té una popularitat grandiosa a la comarca i que de molts anys ençà ha dedicat un interès especialíssim a la llengua i la cultura catalanes.

J. G. S.

AVUI ACTUEN...

... **Pi de la Serra**, al Col·legi Sant Ignasi de Barcelona, a les 19.00.

... **Baf**, a Zeleste de Barcelona, a les 20.30.

... **Maria del Mar Bonet**, al Fòrum Vergés de Barcelona, a les 22.30.

... **Raimon**, al Col·legi La Salle de Gràcia de Barcelona, a les 22.30.

... **Lluís Llach**, al teatre Municipal de Girona, a les 22.30.

... **Joan Isaac, Teresa Rebull, Celdoni Fonoll, Xesco Boix, Grup Coses, Dolors Laffitte i Esquirols**, al teatre Municipal d'Olot, a les 22.30.

... **La Trinca**, al teatre Romea de Barcelona, a les 22.45.

Núria Espert i el teatre català

A Núria Espert, se li poden preguntar un munt de coses relacionades amb el teatre. Com una mítica empresària de circ de categoria, aquesta dona de no sé quina edat, nascuda a l'Hospitalet i coneguda a tot el món, avui pot parlar als crítics i a la gent que escrivim i sabem força de qüestions teatrals dels temes i personatges de l'"alta dramatúrgia internacional". Perquè, encara que algú mai no s'hagi cregut cap de les coses meravelloses que tothom li ha vist fer, Núria Espert alterna de tu a tu amb patums del nivell de Peter Brook o Grotowski.

Quan el muntatge de **Las criadas** inicià el tàndem amb Víctor García, començà alhora l'èxit internacional. Aquella avinentesa fou ben aprofitada. El tàndem García-Espert, com a mercenaris del teatre, s'ha anat apuntant arreu on hi hagués algú disposat a creure's les híbrides parides de qui no fa teatre per a cap públic concret. La pagesia internacional s'empassa Yerma i l'al·lucinant actuació de Núria Espert. L'actriu, tanmateix, es considera satisfeta del que ella denomina la seva darrera etapa, època d'espectacles importants. Des de **La bona persona de Tsé-Zuan** fins a **Divinas Palabras** n'està contenta. Realment, hi ha hagut de tot, Brecht, Sartre, O'Neil, Genet, Lorca, Valle-Inclán, i amb èxit. L'espectacle **Las criades** ha estat fins i tot objecte d'estudi per la flor i la nata de la recerca teatral francesa.

Però, com deia, a Núria Espert, se li poden preguntar un munt de coses, encara que, de fet, és una pregunta molt determinada la que em ve de gust fer-li. Què podria fer Núria Espert per al teatre català? La resposta és d'una lògica definitiva. Molt poca cosa; ella és una empresa privada que necessita molts duros per a aixecar teló cada dia. La tasca de fomentar el teatre d'un poble és, evidentment, qüestió pública.

Els espectacles que porta arreu del món podrien ser en català, i, això, ho pensa sovint. En aquest sentit té les idees molt clares. Podria fer teatre en català a Nova York o a Honolulú, però no pas a Segòvia, perquè, en definitiva, és una empresa privada que ha de córrer el mínim risc. La possibilitat d'establir el seu centre de producció a Barcelona és poc probable. Prefereix treballar només de tant en tant a Barcelona; restar-hi, no. Sembla que quedar-se a treballar a Barcelona significa que no la volen a Madrid. Malgrat totes les dificultats financeres i la progressió dels fets, Núria Espert hi compta amb el teatre de la darrera època, **Amics i coneguts**, i llança la notícia: Un bon **Comte Arnau**, amb gent d'aquí i dirigit per un dels seus preferits, l'Adolf Marsillach. Un **Comte Arnau** que potser també faria la pot fer gaire més per al teatre cavolta al món, però en català.

Es evident que Núria Espert no talà. La famosa pregunta ha estat contestada i justificada. D'altra banda, el que necessita el nostre teatre, a més de diners, és atreure el nou públic amb una imatge ben allunyada de l'"**star system**". No oblidem tampoc que els més grans èxits del teatre català gairebé mai no han estat arrossegats per noms de lletres grans.

Els projectes de Núria Espert fan creure que el tàndem amb Víctor García s'acaba amb **Divinas Palabras**. Si decidís de treballar-hi amb un director més sedentari, tornés a fer d'actriu de cervell i deixés les seves creatives vísceres al marge de les dramatúrgies desenfrenades o teatre de la incontinència, valdria la pena, aleshores, de reactualitzar la famosa pregunta.

JOAN ABELLAN

Políglota

Victòria dels Angels

A la sala "Cecilia Meireles", de Rio de Janeiro, Victòria dels Angels ha cantat succesivament en castellà, català, português, azteca, francès, italià i alemany en un recital que la crítica ha classificat de "síntesi de tres segles d'història de la música". El crític d'"O Globo" escriu: "Aquesta veu té el pes de les grans comunicacions espanyoles, els "zabaletas" i "casals", i els "segovia" i "alicia de la rocha".

MUSICA POP

El "tongo" de José Feliciano

"Lladres, lladres...!", "Tongo, tongo, tongo...!", "Això és un robatori!", "No hi ha dret", "Almenys que ens tornin el que hem pagat!", "Ha vingut a prendre'ns el pèl!"... L'escàndol era realment considerable quan, cap a tres quarts de dotze del vespre de dimarts passat, els escassos centenars d'espectadors que s'havien desplaçat al Palau Blau-Grana de Barcelona i havien pagat fins a vuit-centes pessetes per tal de veure-hi actuar el cantant porto-riqueny José Feliciano, van arribar a comprendre que l'espectacle s'havia acabat quan tot just feia uns cinquanta minuts que havia començat.

Val a dir que el festival fou un fracàs escandalós. Gairebé sense voler fer cap despesa publicitària, sense el més mínim treball de promoció entre els crítics i informadors especialitzats, usant el nom d'un tipus que anys enrera fou ídol mundial i ara és clarament a les acaballes, i posant uns preus increïblement alts que oscil·laven entre les dues-centes pessetes per a unes localitats des de les quals era impossible de veure l'actuació i les vuit-centes d'unes cadires de pista no gaire còmodes, els organitzadors van llogar un local com el Palau Blau-Grana, la capacitat del qual depassa la xifra de les cinc mil cinc-centes persones, i només van poder enganyar prop d'un miler d'espectadors. Però l'engany no durà pas gaire estona, i ja des de l'inici de l'actuació restà clarissim que tot plegat era una estafa simple i vulgar: la sonorització era tan deficient que els ecos i les reverberacions eren constants, i tant José Feliciano com el seu grup, de l'escenari estant, oferien un espectacle penós i tristíssim, com si el cantant porto-riqueny volgués esprémer encara el poquíssim suc artístic que li resta de l'època dels seus grans èxits internacionals, i fent concessions inadmissibles en un home com ell, que anys enrera demostrà la seva gran qualitat com a creador i intèrpret de música popular, però que probablement ha estat desfet i triturat d'una manera absoluta per la poderosa indústria nord-americana del "show business".

Possiblement perquè ell mateix s'adonà del fracàs de la seva reaparició a Barcelona, probablement perquè tant ell com el seu "manager" ja es van donar per satisfets *després d'enganyar uns pocs centenars* d'espectadors i perquè els van creure tan babaus com per a no queixar-se ni d'un robatori, José Feliciano actuà uns cinquanta minuts i després marxà del local tot i les queixes insistents i unànimes dels espectadors estafats. Un escàndol, doncs. I un autèntic robatori.

JORDI GARCIA-SOLER

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom.....

Cognoms.....

Carrer.....

N.º.....

Pis.....

Població.....

Província.....

Els prego que em subscriguin al diari «AVUI» a partir del dia 1er. del mes vinent. El pagament el faré de la forma següent:

- ☐ Rebut per Banc o Caixa d'Estalvis (1)
- ☐ Rebut presentat a domicili (2)
- ☐ Xec adjunt
- ☐ Gir postal n.º
- ☐ Transferència
- ☐ Reembossament

Per als residents fora de Barcelona-ciutat:

Vull rebre el diari per

- ☐ Correu
- ☐ Correu aeri
- ☐ Per mitjà del Corresponsal

Sr.....

Periodicitat:

- ☐ Trimestral 840
- ☐ Semestral 1.680
- ☐ Anual 3.360

NOTES:

(1) — Havent triat la modalitat de Banc o Caixa, desitjo que els rebuts siguin domiciliats en el Banc (Caixa).....
Agència núm.....
Compte corrent (o Llibreta) núm.....

Signatura: El Subscriptor

(2)—Reservat només als qui rebin el diari per repartidor o corresponsal

(3)—La subscripció té un sobrepreu d'una pesseta diària dintre de l'Estat espanyol.

IMPORTANT:

M'interessa també adquirir ..... Títols de Compte-participi de pessetes (mínim, un; màxim, cent).

GAL·LÉ Tavern, 11 - T. 247 54 63
Exposició MOBLE ANGLÈS
Antic i reproducció

GALERIA SIMON
Aribau, 120. Tel. 323 08 47
RAMON JESUS
(AVUI INAUGURACIO)
Des del 13 de Maig al 5 de Juny

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 22

CINEMA

«La otra alcoba» d'Eloy de la Iglesia

S'ha estrenat al cinema Aribau de Barcelona, «La otra alcoba». La pel.lícula és protagonitzada per Patxi Andion i Amparo Muñoz. Els desigs de maternitat d'una esposa (Amparo Muñoz) que no pot tenir fills de marit, fa que busqui el pare fora de casa.

Eloy de la Iglesia sol tenir problemes de censura amb les seves pel.lícules. L'anterior, «Juego de amor prohibido» va ser notablement retallada i «La otra alcoba», per començar, no s'havia de dir així (el títol original era «98 octanos»). Això fa que Eloy de la Iglesia s'aprofiti sistemàticament del benefici del dubte. Aquestes pel.lícules, les ha fetes ell o censura «le ha fetes fer»?

«La otra alcoba» és una història de triangle. El marit-la senyora-l'amant. Amb aquest esquema podem fer «Gertrud» de Dreyer o «Los novios de mi mujer» de Ramón Fernández. De la Iglesia fuig de dues constants cinematogràfiques espanyoles sobre els arguments d'adulteri: la clau humorística i la no consumació. «La otra alcoba» vol ser una pel.lícula seriosa i el personatge d'Amparo Muñoz fa el salt al seu marit. Ara bé, no presenta l'adulteri com una transgressió de tipus moral. Es un adulteri «justificat». L'esposa vol ser mare i això fa perdonar moltes coses. Fins i tot fa que el marit ho entengui i l'ajudi a trobar un bon llavorer. Disculpa la muller i fa lliscar una apologia moral de l'espòs, executiu de monopolis i sense gaire manies en els negocis. Tota l'esperança d'atreviment que vol donar «La otra alcoba» s'ensorra. Hi ha, això sí, el personatge de l'amant. Un Patxi Andion fent de mecànic que, de tant en tant, diu coses com aquestes: «Els meus fills ja no seran perdedors». Una frase que dita amb aires obreristes mai no saps si parla d'una victòria de la classe obrera o d'una victòria personal per arribisme i escalament. Es quasi segur que de no haver estat aquesta ambigüitat ara no veuríem «La otra alcoba».

Eloy de la Iglesia vol guanyar-se amb mitges tintes l'«in dubio pro reo». Qui volgui donar-lo, ja ho sap. El meu vot seria per a Yolanda Ríos, el seu personatge de núvia resignada és —pel cap baix— «veritat».

TOMAS DELCLOS

MUSICA

L'Orquestra de Cambra de Praga

L'Orquestra de Cambra de Praga, conjunt fidel al Patronat Pro Musica, ha tornat a oferir-nos dos concerts inqüestionablement importants.

Aquest conjunt, el recordàvem, d'altres anys, com un producte gairebé perfecte, per bé que una mica «químicament pur» com a conseqüència de la forma lleugerament mecànica que imposava a l'execusió el fet de no portar director. Era com una de tantes orquestes — petites i minúscules— que acabem escoltant cada curs, però més gran i espectacular. Ara hem hagut de caviar de criteri perquè ha vingut com una clar sinfonieta, amb un vent complet i programa igualment apropiat a les possibilitats (Cinquena de Schubert, una Suite de Dvorak, l'Obertura de les «Noces» i la Simfonia nº 40 de Mozart), junt amb obres per a les cordes pures (Serenata de Martinu, Sinfonia de J. Ch. Bach i una Suite de Janacek).

L'execució sense director —i encara més en un conjunt nodrit— té l'avantatge que els músics vénen molt preparats, pràcticament com si toquessin en quartet. Aitals interpretacions els surten realment perfectes; tant, que per primera vegada no hem trobat a faltar una batuta. Dvorak i Janacek, és a dir, els compositors de la terra, els senten amb una autenticitat singular i emocionant. Potser Mozart és l'ùnica frontera on topa el sistema de la manca de director Encara que es tracti d'una simfonia que tots coneixem en els seus ínfims detalls, sempre hi voldríem trobar quelcom d'inesperat. Tornem doncs aquí a la fórmula de la música químicament pura, tal com dèiem, una mica asèptica, per bé que d'una materialitat considerable.

JOSEP CASANOVAS

TEATRE APOLO

Ahir es va estrenar en el prestigiós TEATRE APOLO una meravellosa manifestació del gran folklore mexicà, resumit en un monumental espectacle, que ultra refrescar la ment pels agradables sons d'allí, ens dóna a conèixer gran part de l'autèntica expressió de Mèxic, tal com es manifesta en les llices de les fires poblletanes.

Amb 45 artistes en escena, mariachis, cors i solistes, capitanejats per la portentosa veu d'ALICIA JUAREZ.

«FIESTA MEXICANA», aquest es el títol de l'espectacle, compendi d'un testimoni de simpatia; és l'autèntic sentiment d'un poble que s'enorgulleix del seu origen INDO-HISPANIC, es el sentiment de la revolució d'un poble feta cançó.

«FIESTA MEXICANA» en el Teatre Apolo amb el formidable BALLET FOLKLORIC DE L'ESTAT DE JALISCO, un espectacle sensacional, brillant i captivador, amb SERENATAS-TAPATIA-CORRIDOS DE LA REVOLUCION-EL CANTO A PANCHO VILLA-HUAPANGOS-SONES DE VERACRUZ-DANZAS NATIVAS.

Tot això és «FIESTA MEXICANA», un crit de llibertat, de llum, de color, de joia, ofert de tot cor al públic de Barcelona des del TEATRE APOLO.

ALBERT GRAU I LLACH
Representant exclusiu de:
La Trinca
Pere Tapias
Telef. 253 86 41 BARCELONA

LA COVA DEL DRAC
TUSET, 30 - TEL. 217.56.42
Nit, a les 11
MODERN JAZZ SEPTET
JJ.MM. de Terrassa
THE PREACHER'S JAZZ QUARTET

COLISEVM
A la sessió de nit d'avui, dijous
MARIA JOSE CANTUDO
i
JORGE GRAU
Agrairan personalment al públic de Barcelona l'entusiasta acollida tributada a aquest extraordinari film.
Seran entrevistats cara al públic per ALBERTO NADAL
Amb l'assistència i especial col.laboració de la «Rondalla de la Casa de Navarra»
3 MESOS TRIOMFALS
(Exclusivament per a majors de 18 anys)

Cartellera

BARCELONA

TEATRES

LICEU. (Tel 301 67 87) Demà divendres nit a les 9 30 7ª de propietat i abonament a nits Torn C Cia d'opereta del Chatelet de París. «GIPSY». Diumenge tarda a les 6 4ª de propietat i abonament a tardes «GIPSY» Dimarts nit comiat de la Cia amb «GIPSY»

APOLO. Tel 241 90 07 El Palau de la Revista El teatre més acreditat de Barcelona AVUI 6 tarda 10 45 nit PRESENTACIO per primera vegada a Barcelona LA MES GRAN MANIFESTACIO D'ART MUSICAL MEXICA 45 artistes a escena! Brillant i captivador! ES LA REVOLUCIO MEXICANA FETA CANÇO! El primer espectacle mexica autorizat a Espanya Desplaçament inmillorable Autobusos 29 57 i 6 i metro Lesseps estació Poble Sec us deixaran a la mateixa porta del Teatre Venda anticipada de localitats

BARCELONA. (Tel 318 94 97) AVUI tarda 6 15 nit 10 45 E POLATOGLOU presenta «HAIR» el rock musical del amor tribal Versió completa Companyia de Nova York NO APTE Dies d'actuació de la present setmana Dimecres nit 10 45 Dijous tarda 6 15 i nit 10 45 Divendres nit 10 45 Dissabte diumenge tarda 6 15 nit 10 45 Localitats en venda

CAPSA (Tel 215 73 93) «La Cuadra» de Sevilla presenta «LOS PALOS» de Salvador Tavora a partir d'uns textos ordenats i proposats per José Monleón Funcions dimarts dimecres divendres 10 30 Dijous i dissabte 7 i 10 30 Diumenge 7 tarda Dilluns, descans Descompte als estudiants

POLIORAMA. Tarda 6 30 nit 10 45 Gran esdeveniment! Estrena Cia Irene Gutierrez Caba amb Carlos Estrada en «UNA VEZ AL AÑO» de Bernard Sladé Adaptació Artime i Azpilicueta Direcció Luis Escobar La divertida història d'una parella que viuen feliçment casats però no l'un amb l'altre! Emocionant! Divertidíssima! Un autentic exit mundial!

ROMEA. (Tel 317 71 89) Ultima setmana de LA TRINCA. «SET ANYS I UN DIA» Direcció musical Francesc Burrull Escenografia Josep Massague Supervisió escènica Joan-German Schroeder Funcions De dimarts a divendres 10 45 nit Dissabte i diumenge 6 45 i 10 45

SALA VILLARROEL. (Carrer Villarroel 87 T 323 93 75.) Presenta Cia «LA RODA» en PREGUNTES I RESPOSTES SOBRE LA VIDA I LA MORT DE FRANCESC LAYRET ADVOCAT DEL OBRERS DE CATALUNYA de Maria Aurelia Capmany i Xavier Romeu Direcció Anton Codina Funcions Dijous 6 30 i 10 30 Divendres 10 30 Dissabte 6 30 i 10 30 Diumenge 6 30 Preu 125 pessetes

TALIA. (Telf 241 14 47 Climatitzat) Avui dimarts descans Dema i cada dia tarda 6 15 nit 10 30 Cia JOSEFINA GUELL Comèdia d'intriga i «suspens» «TRAMPA PARA UNA MUJER» de Robert Thomas Traducció Angel F Montesinos Elenc Ordre d'aparició Tina Vidal Rosario Coscolla Encarna Chimeno Marcel Ibero Venda de localitats amb cinc dies d'antelació

VICTORIA. (Tel 241 39 85) Tarda 6 30 Nit 10 45 El més gran esdeveniment de la temporada Balaguer i Buira presenten «LUZ VERDE» El mes gracios espectacle musical dels ultims temps amb la gran «vedette» del moment LORENA la gracia inimitable de SANTI SANS el mes important ballet d'Europa GIN PARK amb Rita Thizia Lucia Dos Santos i un inesgotable elenc de primerissimes figures

CAFE TEATRE

CALIOPE. (Balmes 245 Tel 218 10 03) Nit a les 12 i 1 30 estrena de l'espectacle «POP» més atrevit comic, desvergonyit i violent però intel ligent «MANDARINA MECANICA» per primeres figures del teatre cine i televisió Victor Petit Carlos Velat Antonio Lara. i Marta Angelat Coreografia FRANCISCO GELABERT Direcció JOSEP TORRENTS (Reservéu taula amb antelació) Diumenge descans de la companyia

LORD BLACK El Cafè Teatre (Parc d'atraccions Montjuic Tel 242 87 10) Totes les nits «LES LUXURIES DE NERON» Els autentics pendons de la Roma imperial!! Funcions 12 30 i 2 20

TEATRES RESTAURANT

SCALA BARCELONA. (Passeig de Sant Joan 49) SCALA BARCELONA PRESENTA EL NOU ESPECTACLE INTERNACIONAL «ESTA NOCHE SCALA» REALITZAT I DIRIGIT PER RAMON RIBA I ANTONI RIBA Tots els dies a les 8 15 soper ball i espectacle (1 100 ptes.) A les 0 15 consumació ball i espectacle (650 ptes.), o sopar fred i espectacle (760 ptes.) Diumenges, sessió especial a les 17 hores consumació ball i espectacle (500 ptes) Dissabtes i vigilia de festius suplement 100 ptes RESERVES TELEFONS 246 34 00 - 225 15 15

CINEMES D'ESTRENA

AMERICA (Tel 223 50 09) «LA CASA GRANDE» i «LA FAMILIA MANSON» (Majors 18 anys.)

ATENAS: Balmes 365 Tel 247 49 80 Cine familiar apte Tarda 3 30 «LAS LOCAS AVENTURAS DE RABI JACOB» a més «TARZAN FURIA SALVAJE»

COMEDIA. (Tel 316 23 96) «MANUELA» (Majors 18 anys) Tarda 4 20 Numerades 6 10 i 10 25

CONDAL. (Paralelo 91 Tel 242 31 32) Tarda continua «CORRUPCION DE MENORES» i «LOCOS» (majors 18 anys) Festes matinal a les 10

DIORAMA, 73. (Plaça Bon Succes 73 Tel 318 12 91) Continua 10 30 «LA FAMILIA MANSON» i «LA CASA GRANDE» (12 15 3 35 7 i 10 25) Majors 18 anys

MONTSERRAT CINEMA. (Tel 255 59 70) «LA CASA GRANDE» i «LA FAMILIA MANSON» No apte

SELECTO. (Major de Gràcia 175 Tel 217 14 63) «LA CASA GRANDE» i «LA FAMILIA MANSON» No apte

VERSALLES. (Tel 236 49 54) Nou equip de projecció Màxim confort «LA CASA GRANDE» i «LA FAMILIA MANSON» No apte

CINEMES DE REESTRENA

DORADO. «JUEGO DE AMOR PROHIBIDO» i «LA IRA DE DIOS» (Majors 18 anys)

GALERIA CONDAL. (Tel 301 75 95) Continua 10 30 No apte «SOLTERO Y PADRE EN LA VIDA» Nadiuska «AVENTURAS Y DESVENTURAS DE UN ITALIANO EMIGRADO» Nino Manfredi

JAUME I. (Av Rep Argentina. 267 i 269 Pg St Gervasi 80. Tel 247 11 02 i 247 43 96) Projecció i so d'alta fidelitat «VAMPIRA» David Niven Jennie Linden i «EL GENDARME EN NUEVA YORK» Louis de Funes Michel Galabru

LIDO. (Passeig de Sant Joan 27 Tel 225 49 19 Projecció i so d'alta fidelitat) «LA TERCERA VICTIMA» Kirk Douglas, Jean Seberg i «EL CLAN DE LOS AHORCADOS» Terence Hill Horts Frank

MARAGALL. (Tel 255 24 78 Passeig Maragall 83) Fins diumenge «ACCION EJECUTIVA» i «EL SEÑOR DOCTOR» Cantinflas

NAPOLES. (Avda St Antoni Maria Claret 168 Tel 236 51 25) «CORRUPCION DE MENORES» i «LOCOS» (Majors 18 anys)

VERDI. (Tel 228 51 83) «PUPA CHARLIE Y SU GORILA» i «TORMENTO» (Majors 18 anys)

SALES ESPECIALS

ALEXIS 143. (Tel 215 05 06.) Continua des de 10 matí «LA FILLE AU VIOLONCELLE» VO (10 15 12 15 2 20 4 20 6 20 8 25 i 10 25) i el curt «CLIMAS» 18 anys

ARCADIA. (Tel 228 65 16) Continua 4 tarda «L'ENIGMA DE GASPAR HAUSER» VO (4 10 6 20 8 30 i 10 40) 14 anys i menors acompanyats

ARS. (Tel 211 75 43) Continua 4 15 «AGUIRRE» VO (4 40 6 40 8 45 i 10 45) i el curt «ANTA MUJER» 18 anys

ARKADIN 1. (Travessera de Gracia 103) Sessions 4 6 10 8 20 i 10 30 «AGUIRRE» VO i el curt «ANTA MUJER» (Pel.lícula a les 4 25 6 35 8 45 i 10 55) 18 anys

ARKADIN 2. (Travessera de Gracia 103) Sessions 4 45 8 45 i 10 45 «ASYLUM» VO i el curt «TRATADO DE CONSTRUCCION» (Pel.lícula a les 5 7 9 i 11) 18 anys

FILMOTECA NACIONAL, Mercaders 32 T 310 72 49 AVUI 4 UN REY PARA CUATRO REINAS de Raoul Walsh 6 MOGAMBO de John Ford 8 LES DEUX ANGLAISES ET LE CONTINENT de F Truffaut 10 UNA CHICA TAN DECENTE COMO YO de F Truffaut

PUBLI 1. (Tel 215 18 03) Continua des d'11 matí «GALILEO» VO de Liliana Cavani i curt-metratge (Pas pel.lícula 11 10 13 20 15 30 17 40 19 50 i 22 30) Majors 18 anys

PUBLI 2. (Tel 215 18 03) Continua des d'11 matí «PORCILE» VO de Pier Paolo Pasolini i curt-metratge (Pas pel.lícula 11 10 13 15 15 20 17 25 19 30 i 22 20) Majors 18 anys

BOITES

ORFEO. (Plaça Goya Tel 254 00 40) L'underground musical de Barcelona Tots els dies tarda i nit (excepte dilluns no festius)

SALES DE FESTES

LA BUENA SOMBRA. (Gimnol 3 Rambla-Plaça del Teatre Tel 302 31 14 i 302 00 87) PARADIS DEL SEXY Funcions 12 00 i 1 30

LOS TARANTOS. (Pça Reial 17 Tel 317 80 98) Gran Show flamenc amb MARUJA GARRIDO

MARIO'S. Night Club Cabaret Carretera d'Esplugues Pedralbes Tel 203 82 26 203 30 84 Presenta el seu sensacional Show en technicolor MERCHE MAR trivolitat VIRGINE WAY nº 1 del crazy horse DALIA FARANI 1 vedette del Paul Raymond de Londres Artista invitat el genial i espectacular ANTONIO AMAYA Amenitza el ball JOSE GUARDIOLA i la seva orquestra Abans l'opinió del public era «El millor programa» Ara ¡INSUPERABLE!

JAZZ

LA COVA DEL DRAC. Tuset 30 Tels 227 01 84 i 217 56 42 Avui nit de 11 a 2 15 petit festival de Jazz a càrrec dels conjunts MODERN JAZZ SEPTET de JJ MM de Terrassa i THE PREACHER'S JAZZ QUARTET que actuaran alternant-se

ATRACCIONS

TIBIDABO. Parc d'Atraccions Obert tot l'any Restaurants Bars Auto-servici Aparcament al peu del Funicular

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 23

TELEVISIO

Vegeu, vegeu televisió

Hi ha una manera d'entendre les coses que no és l'habitual, però que no per això n'és menys profitosa, sinó al contrari. Es la manera que tenen els historiadors i que solen emprar en la interpretació dels fets, no sempre explícitament o prou objectivament documentats. Es el mètode basat en les mancances i les hipèrboles, en les contradiccions en suma. Un mètode que exigeix, és obvi, un mínim d'esperit crític. Volen dir-me, però, què no el nenecessita? No s'ha dit que el fi primordial de l'escola ha d'ésser el desvetllament de l'esperit crític en els nens? A què ve tot això —es preguntarà sens dubte més d'un lector— en una crònica de televisió? Que em perdonin, però ve del posat de sorpresa, de commiseració quasi, què doptà un vell amic assabentat de la meva nova tasca de crític de televisió.

—Jo, no me la miro mai.

—Doncs jo molt. Però no et pensis que és d'ara, no. Ja fa molts anys que me la miro. Es que vull saber en quin món visc, comprens?

No crec pas que em comprengués. Em va dir adéu amb una mitja rialla sorneguera. Ben segur que compadint-me. I jo, compadint-lo a ell, puix que el meu amic no és pas un d'aquell homes que es desinteressen del que passa, de l'entorn ciutadà. Al contrari, és un home **conscienciat,** àdhuc, és clar, políticament.

A TRET

—La pel.lícula del dimarts —malgrat el comprometedor **The end** final— no li mancava cap dels ingredients tòpics del cinema italià, després de l'esterilització a què fou sotmès els anys seixanta i àdhuc abans: popularisme, alegroi, cridaire, beat, divertit, actor important (Mastroiani), bella anatòmica i excitant, versió també popular (Raquel Welch), policies d'òpera bufa i en el cas de **Dispara fuerte, más fuerte, etc.,** amb paròdia de màfia i focs d'artifici, a més. Amb tot les conseqüències de l'assassinat somniat per l'escultor surrealista i denunciat a la policia i el vell que per comunicar-se es val de la pirotècnia, donen lloc a situacions que obliguen a riure. No crec que es proposin res més els seus productors. Propòsit assolit, doncs.

JOSEP DESUMBILA

PROGRAMA PRIMERA CADENA

14.00 **Miramar:** Informatiu. (Només Principat i Illes.)
14.30 **Avenç informatiu.**
14.35 **«Aquí, ahora».** (Color.)
15.00 **Telediari:** 1.ª edició. (Color.)
15.30 **«En ruta»:** «La historia del elefante». (Color.)
16.30 **L'oració del torero,** de Turina. Orquestra Simfònica de la RTVE.
18.30 **Avenç informatiu.**
18.35 **Programa infantil.** (Color.)
20.00 **Novel.la:** «Bearn», de Llorenç Villalonga. Cap. XIX.
20.30 **«El campo».**
21.00 **Telediari:** 2.ª edició. (Color.)
21.30 **«Vuelta» Ciclista a Espanya.**
21.40 **«¡Cuidado con el mayordomo!»,** film rodat el 1968 per Delbert Mann. Intèrpretes: Dick Van Dyke, Barbara Foldon, Harry Townes, etc. (Color probable.)
23.25 **Telediari:** 3.ª edició. (Color.)

PROGRAMA SEGONA CADENA

20.00 **«Del Atlántico al Pacífico»:** «El gran debate». (Color.)
21.00 **«Más allá».**
21.30 **Notícies al segon programa.** (Color.)
21.00 **«Más allá».**
21.30 **Notícies al segon programa.** (Color.)
22.00 **Musical Pop:** Linda Rodstadt, Jackson Browne i Eagles.
22.30 **Temas 76.** (Color.)

A LA VORA DE...

La taula número 15

El costum de seure en una cadira encara disponible d'una taula ja ocupada en part respon, em penso, a la més antiga tradició dels nostres restaurants. Que en uns determinats establiments —normalment de luxe—, aquest costum no es practiqui significa, només, que en aquests casos el tracte donat al client està muntat sobre unes altres bases. Es tracta de defensar-ne la independència. I val a dir que aquesta independència és a vegades necessària.

Però la taula compartida té també les seves gràcies (que coincideixen, habitualment, amb les gràcies dels restaurants que són hereus de les fondes populars). A París, fa molts anys, vaig poder comprovar-ho. Jo dinava en un establiment modest del barri llatí, i a la meva taula s'hi va asseure una parella. Al cap d'una estona, i sens dubte perquè m'havia sentit parlar amb la meva dona, ell em preguntà si èrem catalans. Resultà que identificava l'idioma perquè eren amics, precisament, d'un pintor català que passava una temporada a París. Això era el 1953. Aquella mateixa tarda havien d'anar a casa seva, i ens convidaren a acompanyar-los.

El pintor era Ramon Rogent, un dels principals animadors i renovadors de la pintura catalana de la postguerra, però sobre tot una excel.lent persona. Aquell inesperat contacte gràcies a una taula compartida em va permetre de lligar una amistat plena d'afecte i d'admiració amb un dels homes més purs i més vitals que he conegut, i la seva mort, d'accident, cinc anys després, encara em dol.

Em precisa Nestor Lujan que d'aquestes taules comunitàries de restaurant, en diuen, a França, la table d'hòte, la taula dels hostes. No em refereixo ara a qualsevol taula que, si no hi ha d'altres taules lliures, és ocupada per algú que espera, sinó a la taula prevista expressament per a aquesta funció d'acollir els qui van sols. Alguns restaurants barcelonins que treballen a l'antiga —que en el món de la cuina és una bona manera de treballar— mantenen encara aquest servei al client. Per exemple, el restaurant Agut que hi ha al carrer de Gignàs. A més de les taules normals, hi ha la taula número 15, que és la que podríem dir-ne la taula de l'hospitalitat. Sovint hi sopa, al cap de taula, l'Agustí, l'amo. I a bada i banda hi seuen els desaparellats o desconeguts... que aviat deixen de ser desconeguts i d'estar desaparellats, perquè és freqüent que s'inicii una conversa i la taula es converteixi en centre integrador ple d'al.licients.

Es bonic que una taula sigui, a vegades, un refugi segur d'intimitat. Però també és bonic que pugui ser una porta oberta a la sorpresa.

JOSEP M. ESPINAS

RETALLS

Alternativa: Arias o el país

Ara, ja sense obstacles greus, el procés reformista anirà complint les seves etapes una rera l'altra. El Govern ja ha aprovat el projecte de bicameralitat i ha donat tractament d'urgència als temes que les Corts tenien pendents d'estudi. D'aquí a l'estiu, doncs, s'aprovaran aquestes lleis i tot quedarà en condicions de poder convocar el referèndum. No hi ha alternativa. No es farà, de moment, més que allò que aquest Govern vulgui. Però el que aquest Govern ofereix no és suficient perquè el país trobi el necessari ordre democràtic. Per això la Monarquia haurà de triar abans o després entre Arias o el país. No hi ha terme mitjà. O l'una cosa o l'altra. Però si Arias continua entestat, existeix un risc enorme que la Monarquia no pugui sobreviure al trànsit. Aqueixa és la gran qüestió de fons.

(Josep Melià, «Destino» 2014/6 al 12-5-76)

GENEROSITAT ES JUSTICIA

Donar a cadascú allò que li correspongui, instaurar la convivència civil sobre bases de justícia estricta i igual, permet arribar al gran pacte sense ostentacions de paternalisme, per una banda, o amb residus de continguda i endarrerida frustació per l'altra.

Arribar al pacte després d'atènyer la consciència de la igualtat de tots els espanyols constitueix una garantia molt més ferma i segura que no pas recomanar generositat —als uns i als altres—, perquè qui s'imagina molt generós pels seus presents, automàticament es troba relliscant en el pla inclinat del desequilibri. I a la pràctica, la impossibilitat de subscriure seriosament un pacte autèntic. Que és d'allò que es tracta.

(«Mundo Diario» 2.335 / 9-5-76.)

REGIM ESPECIAL PER A CATALUNYA

El projecte de règim especial per a Catalunya té, per als qui el proposen, el doble inconvenient d'arribar tard i malament.

Tard perquè els seus propugnadors han estat fins ara els qui han aplicat a Catalunya les directrius oficials d'un règim basat en el més intransigent dels centralismes i en la negació absoluta de la personalitat nacional catalana.

Si ara proposen el règim especial és a la defensiva, com una resposta tardana i confusa a una exigència multitudinària que no ha tingut més remei que expressar-se per mitjà d'uns canals no previstos pel sistema.

Però també arriba malament, perquè ho fa a repel, contra el sentiment majoritari del nostre poble. Proposar la Mancomunitat l'any 1914, quan els homes de la Lliga encara controlaven la situació i el moviment popular de base era poc articulat, es podia explicar. Proposar la Mancomunitat actualment, quan existeix un consentiment tan generalitzat entorn de l'exigència del restabliment provisional de l'Estatut de l'any 1932, és fer tremendament curt.l fer cur no solament respecte a les propostes, sinó encara —i fonamentalment— quant als sectors socials capaços d'entrar en aquest joc.

(Jordi Solé Tura, «Mundo Diario», 2.331, 5-5-76)

FRANCESC CAMBO, ACCIO I DOCTRINA

Home d'acció, Francesc Cambó, estratega genial oportú («quòrum» electoral de 1933), realitzador accelerat de magnes obres públiques urgents i grandioses («Vuit mesos al Ministeri de Foment»), empresari i orientador de les fundacions sorgides del seu patriotisme i del seu numen (tant o més que del seu patrimoni), fou també el crític polític de «Entorn del feixisme italià» i el profitós lector, en l'idioma original respectiu, dels clàsics grecs i llatins que ell naturalitzà catalans. Amb això volem dir que la quadratura i la plenitud d'aquest patrici fou absolutament completa, en contrast amb altres vocacions públiques contemporànies, més aviat filles d'una efervescència transitòria o contingent que d'una sòlida configuració estabilitzada i ordenada, sempre amb ànsia insatisfeta de perfectibilitat.

(Octavi Saltor i Soler, «El Noticiero Universal», 27.970/11-5-76)

ENCREUATS

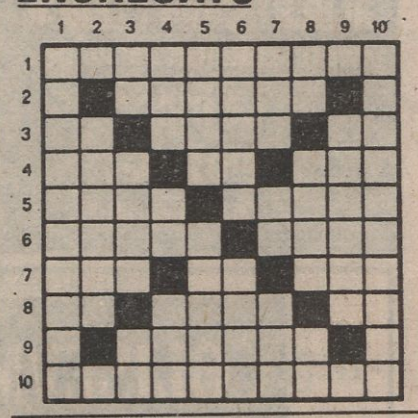

HORITZONTALS

1. Vas de nit. — 2. Crida amb un so llarg i sostingut. — 3. Al revés, possessiu femení. Farina de diferents llegums bullida en aigua. Pronom personal. 4. Petits cristalls de glaç provinents de la congelació de l'aigua. Vocals. Mirada vigilant. — 5. Encarcarada. Llegum. — 6. Lleugers. Forma del verb haver. — 7. Al revés, arrel. Un hom. Branca tallada d'un arbre. — 8. Símbol de àstat. Al revés, veu pública de lloança o blasme. Nota musical. — 9. Que apreua les qualitats i els defectes. — 10. Alt tribunal o consell de l'armada.

VERTICALS

1. Erupció cutània en forma de petits grans. — 2. Prisma d'obra que per a defensa s'alçaven al cim d'un mur o d'una altra torre. — 3. Consonant repetida. Matriu. Al revés, mil cent. — 4. Peix teleosti molt corrent. Interjecció que incita a començar. Dit de l'individu d'una raça o poble primitiu que habità en el centre d'Asia. — 5. Femella del cavall. Enfonsar sota la terra o l'aigua. — 6. Al revés, vas de metall hemisfèric per a anar al foc. Figuradament, bufetada. — 7. Al revés, pronom personal. Interjecció interrogativa. Tall d'un instrument. — 8. Vocals. Emprar. Símbol químic. — 9. Donar a lloguer. — 10. Ablaniment.

J. RUISSELMA

SOLUCIONS

HORITZONTALS: 1. Gibrelleta. — 2. R. Bagoia. M. — 3. aM. Pure. Lo. — 4. Neu. Ae. UII. — 5. Erta. Pesol. — 6. Lleus. Hagi. — 7. IeR. Un. Ram. — 8. At. amaF. Re. — 9. D. Crític. N. — 10. Almirallat.

VERTICALS: 1. Granellada. — 2. I. Merlet. L. — 3. Bb. Uter. Cm. — 4. Rap. Au Arl. — 5. Egua. Sumir. — 6. Iorep. Nata. — 7. IIE. Eh. Fil. — 8. Ea. Usar. Cl. — 9. T. Llogar. A. — 10. Amolliment.

EL TEMPS

Bonança general

A les hores centrals de la jornada hi haurà nebulositat variable a Perpinyà i comarques altes del Principat, encara que amb grans clarianes. A Alacant i a alguns indrets de València s'aixecaran núvols de gran desenvolupament vertical, que podem produir alguna tempesta cap al tard. La resta del Paisos Catalans tindran bon temps, amb algun núvol d'evolució diurna, brises a les costes i temperatures altes.

AHIR: CELS CLARS SENSE PRECIPITACIONS

A la matinada quedaven encara bancs de núvols a la Vall d'Aran, que produiren precipitacions inapreciables i aillades. A les altres comarques dels Paisos Catalans només hi hagué qualque núvol convectiu que s'esfumà cap al vespre sense produir cap precipitació; el dia fou molt assolellat i sec. A l'interior bufaren vents fluixos o encalmats i a les costes predominà el règim de brises. Les temperatures experimentaren petits canvis en ambos sentits segons les zones. A la mar predominà una maror forta amb vents frescos de tramuntana.

TEMPERATURES EXTREMES

Alacant, 20 i 11 graus.
Barcelona, 20 i 14 graus.
Castelló, 24 i 12 graus.
Ciutat de Mallorca, 23 i 7 graus.
Girona, 26 i 10 graus.
Lleida, 23 i 9 graus.
Perpinyà, 18 i 11 graus.
Tarragona, 24 i 12 graus.
València, 23 i 12 graus.

LLEBEIG

CUPÓ PRO CECS
Premiat en el sorteig d'anit passada

Alcoi	612
Barcelona	594
Castelló	673
Girona	594
Illes	928
Lleida	301
Tarragona	301
València	673
Alacant	163

Desarrugador ELVI
UNA SOLUCIÓ NETOL

MOT A LA FI

Arias

El president de govern espanyol es troba en uns moments difícils. Com deia Solís, el primer govern del rei es cremaria i, per a molts, el seu cap ja ho ha fet. En aquests moments que la premsa és fa ressò de les personalitats que demanen la seva dimissió i quan la substitució sembla viable en un temps relativament curt (i així cap president de govern no haura acomplert encara els cinc anys reglamentaris), recordo aquell discurs del 12 de febrer en el qual Carlos Arias va ser el protagonista de la més seriosa batalla en favor de l'obertura que s'ha dut a terme en vida del general Franco. Recordo també un famós editorial que es titulava «Señor Presidente» on unes persones molt diferents de les que ara ho fan demanaven la seva dimissió i es impossible d'oblidar la defensa que aleshores li va fer aquesta premsa que sovint és qualificada de canalla. Avui tot és al revés, els qui ahir el rebutjaven, avui li donen suport, i qui ahir li feia costat avui el rebutja. Arias possiblement sigui al mateix lloc. Som en moviment!

JOSEP M. ORTA

EL BON JAN

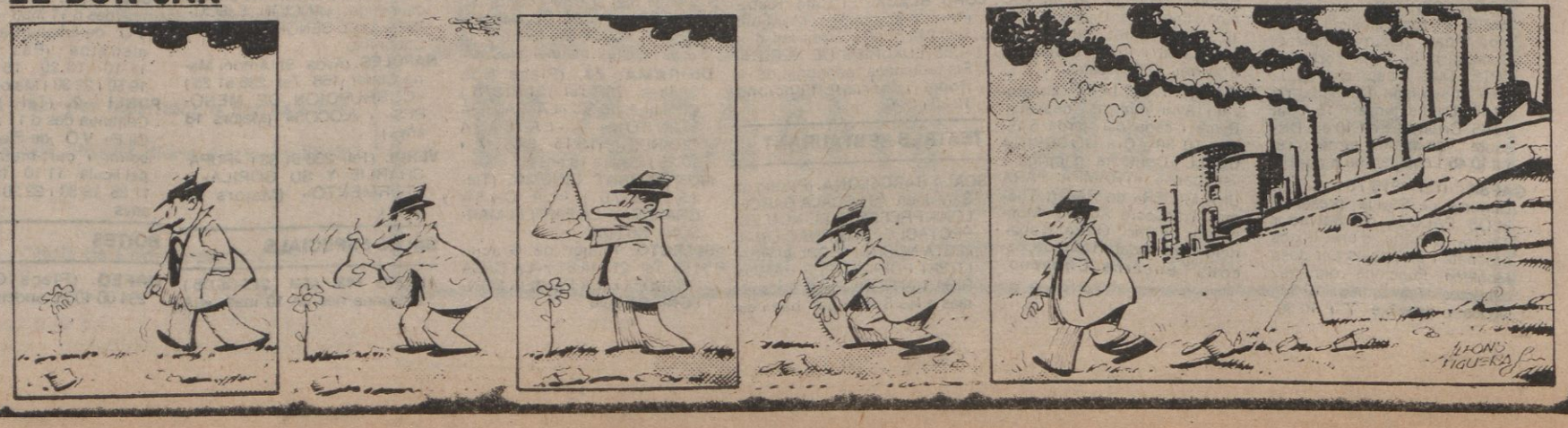

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 13/5/1976. Page 24